

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΒ΄ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β΄

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΑ΄

Παρασκευή 23 Ιανουαρίου 2009

Αθήνα, σήμερα στις 23 Ιανουαρίου 2009, ημέρα Παρασκευή και ώρα 10.45΄
συνήλθε στην Αίθουσα συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για
να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΙΟΥΦΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει
η συνεδρίαση.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης κ.
Κώστας Καραμανλής)

(Όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν)

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το
Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Σπήλιο Λιβανό, Βουλευτή
Αιτωλοακαρνανίας, τα ακόλουθα:

Ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. Δημήτριος Σταμάτης κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Χάλκειας Νομού Αιτωλοακαρνανίας ζητεί την κατάργηση λατομικής ζώνης στην περιοχή του οικισμού Κάτω Καλαβρούζας Αιτωλοακαρνανίας.

Η Βουλευτής Ευβοίας κ. Αικατερίνη Περλεπέ-Σηφουνάκη κατέθεσε αναφορά με την οποία η Τοπική Επιτροπή Καρύστου Νομού Ευβοίας ζητεί την αναβάθμιση του Πυροσβεστικού Κλιμακίου Καρύστου σε Σταθμό Δ' Τάξεως.

Οι Βουλευτές κ.κ. Ιωάννης Πρωτούλης και Ιωάννης Γκίοκας κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών ΠΕ Βύρωνα-Καισαριανής-Παγκρατίου «ΡΟΖΑ ΙΜΒΡΙΩΤΗ» ζητεί δωρεάν καθολικό κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα για όλους, δημόσια δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη κ.λπ..

Ο Βουλευτής Πιερίας κ. Ιωάννης Αμοιρίδης κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Ατόμων Με Αναπηρία Νομού Πιερίας διαμαρτύρεται γιατί δεν λαμβάνεται υπ' όψιν για μισθολογική εξέλιξη, η προϋπηρεσία των Ατόμων Με Αναπηρία που εντάχθηκαν σε Ο.Τ.Α. με το άρθρο 16 του ν. 3491/2006.

Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. Μιλτιάδης Βέρρας κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων της Επιχείρησης FRIGOGLOSS ABEE Κάτω Αχαΐας ζητεί την άμεση ανάκληση των απολύσεων για 120 εργαζόμενους της επιχείρησης.

(DE)

(1GM)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το Δελτίο Επικαίρων Ερωτήσεων της Δευτέρας 26 Ιανουαρίου 2009.

A. Επίκαιρες Ερωτήσεις Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παρ. 4 Καν. Βουλής)

1. Η με αριθμό 412/19-1-2009 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κυρίας Ροδούλας Ζήση προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την καταβολή αποζημίωσης στους δικαιούχους ακτήμονες και κτηνοτρόφους της Λίμνης Κάρλας κ.λπ.

2. Η με αριθμό 435/20-1-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Κωνσταντίνου Αλυσανδράκη προς την Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με την καταβολή των δεδουλευμένων στους εργαζόμενους του εργοστασίου «Αφοί Γ. ΚΑΡΥΠΙΔΗ ΑΒΕΕ» στα Ιωάννινα κ.λπ.

3. Η με αριθμό 430/20-1-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αθανασίου Λεβέντη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Αττικής κ.λπ.

4. Η με αριθμό 433/20-1-2009 επίκαιρη ερώτηση του Ζ' ~~Αντιπροέδρου~~ της Βουλής και Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Βασίλη Ποσιολάτου προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων στα τρία μεγάλα νοσοκομεία του Πειραιά κ.λπ.

Β. Επίκαιρες Ερωτήσεις Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παρ. 4 της Βουλής)

1. Η με αριθμό 413/19-1-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Θεόδωρου Πάγκαλου προς τους Υπουργούς Εθνικής Άμυνας και Ανάπτυξης, σχετικά με τη συμμετοχή της ΕΛΠΕ – Ε.Α.Σ. για την ενοικίαση οικοπέδου ιδιοκτησίας των Ε.Α.Σ. στην Ελευσίνα κ.λπ.

2. Η με αριθμό 434/20-1-2009 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κυρίας Διαμάντως Μανωλάκη προς τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, σχετικά με την καταβολή των δεδουλευμένων στους ναυτεργάτες και την τήρηση των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας κ.λπ.

3. Η με αριθμό 431/20-1-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Νικολάου Τσούκαλη προς την Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με τις απολύσεις εργαζομένων στην πυρόπληκτη και σεισμόπληκτη Αχαΐα κ.λπ.

4. Η με αριθμό 432/20-1-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριου Ροντούλη προς τον Υπουργό Εσωτερικών,

σχετικά με την κατάργηση του δημοτικού φόρου 2% και 5% για τα καταστήματα
υγειονομικού ενδιαφέροντος κ.λπ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Εισερχόμεθα στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Συζήτηση προ Ημερησίας Διατάξεως, σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής, με πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού κ. Κώστα Καραμανλή, σε επίπεδο Αρχηγών Κομμάτων, με θέμα την παιδεία.

Σύμφωνα με το άρθρο 143 παράγραφος 4 του Κανονισμού της Βουλής, η διάρκεια της αγόρευσης του Πρωθυπουργού είναι 25 λεπτά της ώρας, του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και των Προέδρων των άλλων Κοινοβουλευτικών Ομάδων 20 λεπτά της ώρας και των Υπουργών 10 λεπτά της ώρας. Δικαίωμα δευτερολογίας έχουν για 15 λεπτά της ώρας ο Πρωθυπουργός και για 10 λεπτά της ώρας οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων και οι Υπουργοί.

Στη συζήτηση συμμετέχουν έως δύο Υπουργοί. Ο Πρωθυπουργός μπορεί να τριτολογήσει για 5 λεπτά της ώρας. Ο χρόνος ομιλίας του Υπουργού που παρεμβαίνει στο στάδιο των κυρίων αγορεύσεων ή των δευτερολογιών, πριν ολοκληρωθούν οι αγορεύσεις ή οι δευτερολογίες των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, περιορίζεται στο ήμισυ του χρόνου που δικαιούται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού

προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων σαράντα οκτώ μαθήτριες και μαθητές και δύο συνοδοί καθηγητές από το 68^ο Γυμνάσιο της Αθήνας.

Τους καλωσορίζουμε στη Βουλή και τους καθηγητές και τα παιδιά, τους ευχόμαστε «Καλή Πρόοδο» και να είναι καλότυχα.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Κώστας Καραμανλής έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες

και κύριοι συνάδελφοι, ζήτησα τη σημερινή προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση με ένα και μόνο σκοπό, να δρομολογήσουμε έναν ουσιαστικό, έναν αποδοτικό διάλογο με διττό στόχο, να αναμορφώσουμε το Λύκειο και να αλλάξουμε το σύστημα εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Είναι μια μεταρρύθμιση, μια καίριας σημασίας μεταρρύθμιση, που αφορά τα παιδιά μας, αφορά ολόκληρη την κοινωνία, αφορά σε τελική ανάλυση όλες τις κυβερνήσεις των επόμενων δεκαετιών. Γι' αυτό ακριβώς θέλουμε να προέλθει μέσα από κοινή συμφωνία. Όλοι μαζί να διασφαλίσουμε στέρεη, μακρόπνοη πορεία στον ευαίσθητο, συνάμα, όμως και κρίσιμο, χώρο της παιδείας, να ενώσουμε δυνάμεις σε ένα χώρο που απασχολεί καθημερινά κάθε ελληνική οικογένεια, το χώρο για τον οποίο αγωνίζονται και αγωνιούν οι νέοι άνθρωποι και μαζί μ' αυτούς, βεβαίως και οι οικογένειές τους.

(LM)

(1DE)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι ξέρουμε ότι η εκπαίδευση είναι σήμερα θεμέλιο οργάνωσης του κόσμου. Είναι ο πλούτος του μέλλοντος, είναι μοχλός ανάπτυξης, μοχλός ευημερίας.

Αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς με τον εαυτό μας, οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι ο 21^{ος} αιώνας βρήκε το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα αρκετά πιο πίσω από τα ευρωπαϊκά πρότυπα, κατώτερο των δυνατοτήτων του ανθρώπινου δυναμικού μας, με έλλειμμα άμιλλας και κριτικής σκέψης, με απουσία αξιολόγησης και λογοδοσίας.

Αναμφίβολα έγιναν στη διάρκεια της μεταπολιτευτικής περιόδου πολλά βήματα από όλες τις κυβερνήσεις. Χρειάζεται, όμως, να προχωρήσουμε πιο γρήγορα, κυρίως μάλιστα σε ό,τι αφορά τις θεσμικές αλλαγές που ξεπερνούν τα όρια μιας κυβέρνησης. Οι πολίτες απαιτούν να δώσουμε έμπρακτες απαντήσεις στο μύθο της δωρεάν παιδείας, στη δυσφορία των νέων για το εξεταστικό σύστημα, στην απουσία επαρκούς σύνδεσης της παιδείας με την οικονομία, με την κοινωνία, στα αίτια που φέρνουν τους νέους, ύστερα από σκληρό αγώνα γι' αυτούς και τις οικογένειές τους, αντιμέτωπους με την ανεργία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα προβλήματα αυτά πάντα ήταν υπαρκτά, γίνονται, όμως, ακόμα πιο έντονα στην εποχή του σκληρότατου διεθνούς

ανταγωνισμού, γίνονται ακόμα πιο πιεστικά στην κρίσιμη αυτή περίοδο της σφοδρής οικονομικής καταιγίδας που βιώνει ολόκληρος ο κόσμος.

Δεν πρόκειται, λοιπόν, να ωραιοποιήσω την πραγματικότητα, δεν πρόκειται να ισχυριστώ ότι δώσαμε όλες τις λύσεις που χρειάζεται η παιδεία και διεκδικούν τα παιδιά μας.

Αναγνωρίζω πριν από όλα ότι δεν μπορέσαμε να ανταποκριθούμε στον προγραμματικό στόχο για αύξηση των δημόσιων δαπανών στο 5% του Α.Ε.Π. Θέλω να θυμίσω ωστόσο ότι στην τελευταία πενταετία οι αυξήσεις ήταν διπλάσιες απ' ό,τι στην προηγούμενη. Θυμίζω ότι το 2004 το έλλειμμα ήταν εξαπλάσιο εκείνου που επίσημα εμφανιζόταν και προπάντων υπογραμμίζω ότι η χρηματοδότηση δεν μπορεί παρά να βαδίζει παράλληλα με τις μεταρρυθμίσεις.

Είναι επίσης γεγονός ότι σε κάποιες περιπτώσεις έπρεπε να κινηθούμε πιο γρήγορα. Η άρνηση κάθε γόνιμου διαλόγου, κομματικές υπαναχωρήσεις, οι στείρες αντιδράσεις προκάλεσαν καθυστερήσεις. Παρ' όλα αυτά, έγιναν στο διάστημα που πέρασε σημαντικά βήματα.

Σε ό,τι αφορά την προσχολική εκπαίδευση εφαρμόζεται ήδη ο νόμος για την υποχρεωτική προσχολική αγωγή. Δημιουργήθηκαν περισσότερα από εννιακόσια ολοήμερα νηπιαγωγεία και προγραμματίζεται η δημιουργία άλλων οκτακοσίων.

Σε ό,τι αφορά την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, ξεκινήσαμε δυναμική προσπάθεια για να κάνουμε καθολική πραγματικότητα το ολοήμερο

σχολείο. Δημιουργήθηκαν πάνω από εννιακόσια ολοήμερα δημοτικά, κατασκευάστηκαν περίπου εξακόσια καινούργια σχολεία και αναβαθμίστηκαν κοντά στα τετρακόσια. Μειώθηκε η διπλοβάρδια από το 6% που ήταν το 2004 στο 2% σήμερα.

Σε ό,τι αφορά την τριτοβάθμια εκπαίδευση, ανοίξαμε το δρόμο για τη διεθνοποίησή της. Να επισημάνω δύο γεγονότα. Πρώτον, την εφαρμογή του νόμου για τα μεταπτυχιακά που έδωσε τη δυνατότητα εξωστρέφειας στα πανεπιστήμια και τα τεχνολογικά ιδρύματα και δεύτερον, την έναρξη λειτουργίας του διεθνούς πανεπιστημίου στη Θεσσαλονίκη.

Πάνω από όλα, προτάξαμε την ποιοτική αναβάθμιση της δημόσιας τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Για πρώτη φορά εφαρμόζεται σύστημα αξιολόγησης. Ξεκίνησε η δημιουργική συνεργασία μεταξύ ελληνικών και κορυφαίων ξένων πανεπιστημίων, αναβαθμίστηκαν οι υποδομές του ανοικτού πανεπιστημίου και άνοιξαν πύλες σε ολόκληρη τη χώρα. Μπήκε σε εφαρμογή ο νόμος για τη δημόσια ανώτατη εκπαίδευση.

Ενισχύεται έτσι η αυτοδιοίκηση των πανεπιστημίων, διασφαλίζεται η διαφάνεια στη διαχείριση των κονδυλίων, κατοχυρώνεται η ελευθερία του φοιτητή στην επιλογή συγγράμματος και εδραιώνεται η δημοκρατία στην ανάδειξη των οργάνων διοίκησης με την καθολική ψηφοφορία των φοιτητών.

Πέρα από αυτά, δώσαμε ιδιαίτερο βάρος στις δομές της δια βίου εκμάθησης, στην επέκταση των σχολείων δεύτερης ευκαιρίας, στην κάλυψη των αναγκών ειδικών ομάδων του πληθυσμού.

(AD)

(LM)

Αναδείξαμε και ενισχύσαμε την ανθρωποκεντρική διάσταση της παιδείας. Έγινε υποχρεωτική η ειδική αγωγή και εκπαίδευση. Αναπτύχθηκαν προγράμματα και δημιουργήθηκαν Κέντρα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης. Δρομολογήθηκαν νέες δράσεις που συνδέουν την παιδεία με τον αθλητισμό και τον πολιτισμό.

Ταυτόχρονα, ανοίξαμε το δρόμο για την ανταπόκριση της παιδείας στις ανάγκες της ψηφιακής εποχής. Ο νόμος για την έρευνα και την τεχνολογία δίνει στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα αυξημένες δυνατότητες στην παραγωγή νέας γνώσης, αλλά και συμπληρωματικό, συμπρωταγωνιστικό ρόλο στη χάραξη εθνικής ερευνητικής στρατηγικής. Οι νέες τεχνολογίες εισάγονται σε κάθε σχολική μονάδα. Το πανελλήνιο σχολικό δίκτυο άνοιξε στους μαθητές δίαυλο επικοινωνίας πέρα από τα σύνορα της χώρας.

Το συμπέρασμα είναι ξεκάθαρο. Στο διάστημα που πέρασε έγιναν σημαντικά βήματα, όχι εύκολα, όχι όσα χρειάζονται, όχι όσα θέλουμε. Τα ζητήματα που εκκρεμούν είναι πολλά. Οι ανάγκες του μέλλοντος είναι ακόμα περισσότερες και ο δρόμος είναι ένας: Συνεννόηση, σύνθεση, συνένωση δυνάμεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το εκπαιδευτικό σύστημα δεν μπορεί να αλλάζει ούτε από υπουργό σε υπουργό ούτε από κυβέρνηση σε κυβέρνηση. Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση δεν μπορεί να ταυτίζεται με πειραματισμούς ή με

ανατροπές ούτε βέβαια να καθορίζεται από δογματισμούς, ιδεοληψίες, μονόπλευρες αντιλήψεις.

Είμαστε τώρα σε ένα κομβικό σημείο. Είναι η ώρα να προωθήσουμε ένα νέο τρόπο εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Όλοι συμφωνούμε ότι το σημερινό σύστημα των πανελλαδικών εξετάσεων, ενώ πράγματι είναι αντικειμενικό, παρουσιάζει σημαντικές, ουσιαστικές αδυναμίες. Πρώτα από όλα, καθορίζει τη μεταλυκειακή πορεία του μαθητή μέσα στις λίγες ημέρες των εξετάσεων και αυτό πολλές φορές αποδεικνύεται άδικο.

Ακόμα σοβαρότερο είναι το γεγονός ότι αφαίρεσε από το λύκειο τη μορφωτική του αποστολή. Υποβάθμισε την παιδευτική του αυτονομία. Περιορίσε το γενικό, τον ανθρωπιστικό του χαρακτήρα. Τον μετέτρεψε σε ένα είδος εξεταστικού φροντιστηρίου. Την ώρα που ο κόσμος κάνει άλματα στις νέες τεχνολογίες, το ελληνικό λύκειο παραμένει εγκλωβισμένο στην αποστήθιση. Οι μαθητές συνθλίβονται ανάμεσα στο σχολείο, στα φροντιστήρια και τα ιδιαίτερα μαθήματα. Η πίεση που υφίστανται είναι εξοντωτική και ο ελεύθερος χρόνος τους έχει γίνει πολυτέλεια. Επιπλέον, η προσπάθεια για την επιτυχία στις εξετάσεις αναγκάζει την ελληνική οικογένεια να καταβάλλει στην παραπαιδεία δυσβάσταχτα ποσά.

Απέναντι σε όλα αυτά έχουμε προγραμματίσει εδώ και καιρό –το έχω υπογραμμίσει- την ανάγκη να δρομολογήσουμε ουσιαστικό διάλογο με ένα διττό

σκοπό. Από τη μια, τη θέσπιση ενός συστήματος εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και αφετέρου τη δομική αναμόρφωση του λυκείου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προφανές ότι αυτή η αλλαγή αφορά τόσο τα επόμενα πολλά χρόνια, όσο και ολόκληρη την κοινωνία. Απαιτείται γι' αυτό πλατιά, καθολική –θα έλεγα- συναίνεση. Θέλουμε να συμμετέχουν στο διάλογο όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα, ολόκληρη η εκπαιδευτική κοινότητα, η κοινωνία στο σύνολό της σε τελική ανάλυση. Όλοι μαζί να ανοίξουμε μια καινούρια σελίδα στο κρίσιμο αυτό κεφάλαιο, να παραμερίσουμε χρόνιες αδυναμίες, να αναζητήσουμε και να συνθέσουμε λύσεις ευρείας αποδοχής.

Η άποψή μου είναι σαφής σε αυτό. Είναι κοινή υποχρέωση και είναι εθνικό χρέος. Προτείνω γι' αυτό το σκοπό να αναλάβουμε όλοι –ει δυνατόν, σήμερα εδώ, από το Βήμα της Βουλής- συγκεκριμένη δέσμευση απέναντι στα παιδιά και σε κάθε ελληνική οικογένεια. Προτείνω να αναλάβουμε την ευθύνη του διαλόγου όλοι οι πολιτικοί Αρχηγοί. Να ορίσουμε ο καθένας ένα συνάδελφο Βουλευτή και να συγκροτήσουμε για το σκοπό αυτό μία πολιτική επιτροπή υψηλού επιπέδου, τα μέλη της οποίας να είναι σε διαρκή αμφίδρομη επικοινωνία με τον Υπουργό Παιδείας. Να μεταφέρουν τις ιδέες και τις προτάσεις των κομμάτων τους, αλλά και να πληροφορούν τα κόμματά τους για την εξέλιξη του διαλόγου.

Η επεξεργασία συγκεκριμένων προτάσεων τόσο για το νέο λύκειο, όσο και για το νέο τρόπο εισαγωγής στην τριτοβάθμια, θα γίνει μέσα από τη λειτουργία του

υπάρχοντος θεσμικού πλαισίου, όπως αυτό προβλέπεται από το Προεδρικό Διάταγμα 127/2003, ιδίως μάλιστα από το Συμβούλιο Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης που λειτουργεί στο πλαίσιο, αλλά και σε αμφίδρομη σχέση με το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας.

(ΚΟ)

(1AD)

Ειδική ομάδα να μελετήσει τα πιο ενδιαφέροντα συστήματα σε διεθνές επίπεδο και να υποβάλει τόσο στο Συμβούλιο όσο και στην Πολιτική Επιτροπή σχετική έκθεση.

Ομάδα εργασίας να αντλήσει, αξιοποιώντας και το Διαδίκτυο, τις απόψεις ολόκληρης της εκπαιδευτικής κοινότητας, ολόκληρης της κοινωνίας.

Η Νέα Δημοκρατία προσέρχεται στο διάλογο και με τις δικές της προτάσεις ορίζοντας Βουλευτή εκπρόσωπό της τόσο στην πενταμελή Πολιτική Επιτροπή όσο και στα Συμβούλια Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

Πρώτη προτεραιότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι να συμφωνήσουμε σε ένα πλαίσιο αρχών και στόχων. Θέλουμε ένα σύστημα που να ελευθερώνει τα παιδιά από τη μεγάλη πίεση που δέχονται στη διάρκεια του Λυκείου, ένα σύστημα που τους εγγυάται στοιχειώδη ασφάλεια, που απαλλάσσει την ελληνική οικογένεια από τα τεράστια βάρη της παραπαιδείας, που να είναι αξιόπιστο, δίκαιο, αντικειμενικό, που να δίνει ευρύτερες δυνατότητες και περισσότερες ευκαιρίες σε όλους.

Όλοι μαζί, δηλαδή, θέλουμε να χτίσουμε το σχολείο του αύριο, το σχολείο που μπορεί να κερδίσει το ενδιαφέρον των παιδιών και των εφήβων. Θέλουμε να χτίσουμε ένα ποιοτικό, ένα αυτόνομο Λύκειο που απαντά στις προσδοκίες των

μαθητών, που είναι απαλλαγμένο από τις νοοτροπίες αποστήθισης, που μαθαίνει το μαθητή πώς να μαθαίνει.

Θέλουμε να χτίσουμε ένα Λύκειο που καλλιεργεί την κριτική σκέψη, την ικανότητα του μαθητή να αναλύει και να συνθέτει, που δίνει τη δυνατότητα ευρύτερης μόρφωσης στα σύγχρονα θέματα της κοινωνικής και πολιτιστικής πραγματικότητας, που ενημερώνει με πληρότητα τα παιδιά για τον επαγγελματικό τους προσανατολισμό.

Βούλησή μας –και πιστεύω βούληση όλων- είναι να διαμορφώσουμε ένα νέο Λύκειο, ένα νέο εξεταστικό σύστημα που να βοηθά τα παιδιά να αναπτύξουν γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες, που να τα βοηθά να βρουν ασφαλέστερους δρόμους για το μέλλον τους, να τα βοηθά να διεκδικήσουν και να κερδίσουν το ρόλο που θέλουν, που μπορούν σε τελική ανάλυση στην οικονομία, στην εργασία, στην κοινωνία.

Κυρία και κύριοι επικεφαλής των κομμάτων και των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήρθα στη συζήτηση αυτή όχι για να ανακοινώσω μια κυβερνητική επιλογή του νέου εξεταστικού συστήματος, όχι για να ανακοινώσω μια μεταρρύθμιση της Νέας Δημοκρατίας. Προσήλθα με την αγωνία και την έννοια για το αν μπορούμε να διαμορφώσουμε μαζί το δρόμο που θα ακολουθούν στις βασικές τουλάχιστον γραμμές Υπουργοί και κυβερνήσεις, το δρόμο που θα ακολουθούν τα παιδιά για τα επόμενα είκοσι χρόνια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ο διάλογος αρχίζει από μηδενική βάση. Δεν έχουμε λόγο να προκαταλάβουμε κανέναν. Δεν ζητούμε από κανέναν να επικυρώσει προηγμένες αποφάσεις.

Θέλουμε –να το πω έτσι- μεταρρύθμιση όλων των κομμάτων, όλης της Βουλής, όλων μας. Θέλουμε ισότιμη συμμετοχή όλων με καλή πίστη, με σεβασμό σε όλες τις απόψεις, αποφάσεις εθνικές. Θέλουμε ο διάλογος να είναι ουσιαστικός και για την πρόοδό του να ενημερώνεται τακτικά η Εθνική Αντιπροσωπεία. Δεσμεύομαι για το σκοπό αυτό να πραγματοποιήσουμε νέα προ Ημερησίας Διατάξεως Συζήτηση το αργότερο σε τέσσερις μήνες από τώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως ανέφερα στην επιστολή μου προς τον Πρόεδρο της Βουλής, το μέλλον και η πορεία της παιδείας προϋποθέτουν όσο το δυνατόν κοινές θέσεις. Είμαστε, λοιπόν, έτοιμοι να συζητήσουμε και να υιοθετήσουμε νέες ιδέες, προκειμένου να συμπληρώσουμε κενά, να καλύψουμε παραλείψεις, να αντιμετωπίσουμε γραφειοκρατικές διαδικασίες που εντοπίζονται στο νόμο για την Τριτοβάθμια. Είμαστε έτοιμοι να αναζητήσουμε κενές θέσεις για ακόμα μεγαλύτερη ενίσχυση της αυτοτέλειας των πανεπιστημίων, για νέα βήματα στο δρόμο προς τη διεθνοποίησή τους, για αναβάθμιση του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου.

Έχουμε πολλά να κάνουμε για τη σύνδεση της εκπαίδευσης με την οικονομία, την παραγωγική διαδικασία, την εργασία, για την περαιτέρω ενίσχυση της έρευνας και της καινοτομίας, για την ώθηση που χρειάζεται να δώσουμε στα επαγγέλματα του μέλλοντος, στις νέες τεχνολογίες, στις «πράσινες ειδικότητες».

(NP)

(1ΚΟ)

Να κινούμαστε όλοι μαζί για τη διάδοση του πολιτισμού και της γλώσσας μας, με διαρκή ενίσχυση των ελληνικών εδρών σε ξένα πανεπιστήμια, με στήριξη της ελληνικής εκπαίδευσης στις παροικίες μας, με βοηθήματα ελληνικής γλώσσας για μετανάστες και ξένους.

Πεποίθησή μας είναι ότι μπορούμε να συμφωνήσουμε σε καίριες βασικές επιλογές, για να κτίσουμε μαζί το μέλλον των παιδιών μας. Πρόθεσή μας είναι να προχωρήσουμε στο διάλογο, χωρίς να εγκαταλείπουμε τις τρέχουσες υποχρεώσεις μας. Κίνητρο είναι η αίσθηση υπευθυνότητας και η εκπλήρωση του χρέους απέναντι στη νέα γενιά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα από τα σημαντικά ζητήματα που οφείλουμε να δούμε είναι και η προστασία του πανεπιστημιακού ασύλου. Η πραγματικότητα είναι σε όλους γνωστή. Ένας ιστορικός θεσμός που κατοχυρώνει στα πανεπιστήμια την ελευθερία του λόγου και τη διακίνηση ιδεών παραβιάζεται και μάλιστα άμεσα. Χώροι ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων χρησιμοποιήθηκαν πολλές φορές έως τώρα ως ορμητήρια βίας, ως καταφύγιο για την καταφυγή διώξεων μετά από εγκληματικές πράξεις. Χρησιμοποιήθηκαν από στοιχεία ξένα προς τα ιδρύματα που εκμεταλλεύονται τις ειρηνικές κινητοποιήσεις τόσο των εργαζομένων όσο και της νέας γενιάς, για να επιδοθούν σε βανδαλισμούς, σε

ληλασίες, σε καταστροφές και μάλιστα καταστροφές που έχουν τεράστιο κόστος για τους πολίτες.

Το πανεπιστημιακό άσυλο παραβιάζεται εδώ και πολλά χρόνια από ομάδες με ακραίες συμπεριφορές, που απαγορεύουν τη διακίνηση οποιασδήποτε άλλης σκέψης πέρα από τη δική τους, που στρέφονται βίαια, που στρέφονται αυταρχικά εναντίον της ελευθερίας φοιτητών και διδασκόντων, που επιδίδονται σε καταστροφές.

Όλα αυτά πλήττουν και μάλιστα σοβαρά τη λειτουργία και το κύρος του δημόσιου πανεπιστημίου. Εγείρουν ζήτημα αποτελεσματικότερης προστασίας του πανεπιστημιακού ασύλου. Υπαγορεύουν στις πολιτικές δυνάμεις την υποχρέωση να στηρίζουμε τα πρυτανικά συμβούλια και τα συμβούλια των Τ.Ε.Ι., έτσι ώστε να ανταποκριθούν στις αρμοδιότητες που τους παρέχει ο νόμος. Οι απόψεις που κατέθεσαν το τελευταίο διάστημα κορυφαία στελέχη της Αντιπολίτευσης μπορούν να συμβάλουν σε μια κοινή θέση. Είναι πρώτα απ' όλα ανάγκη να ξέρουμε όλοι τι ακριβώς εννοούμε ως πανεπιστημιακό άσυλο και τι ακριβώς προστατεύει. Σε καμιά περίπτωση πάντως το πανεπιστήμιο δεν είναι χώρος για τον οποίο κανένας δεν ευθύνεται. Δεν είναι χώρος καταφύγιο και ορμητήριο βίας.

Θέλω ωστόσο στο σημείο αυτό να επεκταθώ. Πρόβλημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι μόνο οι καταλήψεις στα ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Είναι και οι βιαιότητες εξωσχολικών στοιχείων, οι μεγάλες

καταστροφές, οι αντιδημοκρατικές πρακτικές στις καταλήψεις σχολείων της μέσης εκπαίδευσης. Χρειάζεται, λοιπόν, να πάρουμε όλοι ξεκάθαρη θέση, θέση για ανοικτά σχολεία, θέση για ανεμπόδιστη πρόσβαση κάθε φοιτητή, κάθε σπουδαστή, κάθε μαθητή στο μάθημά του, θέση, σε τελική ανάλυση, σεβασμού στη δημοκρατία. Η βία δεν πάει άλλο!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Να το πούμε καθαρά. Να το πούμε όλοι και να το πούμε με μία φωνή. Να καταδικάσουμε και να απομονώσουμε από κοινού κάθε μορφή βίας και κάθε έκφρασή της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας, όπως όλες οι χώρες του κόσμου, αντιμετωπίζει σήμερα τις συνέπειες από την πιο σφοδρή οικονομική καταιγίδα των τελευταίων ογδόντα χρόνων. Αντιμετωπίζει μια έκτακτη διεθνή κατάσταση, την εξέλιξη της οποίας κανένας δεν μπορεί να προβλέψει.

Τελευταίες εκτιμήσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ελάχιστους μήνες μετά τις προηγούμενες επιβεβαιώνουν την αβεβαιότητα και το απρόβλεπτο των εξελίξεων. Εμφανίζουν ολόκληρη την ευρωζώνη να κλυδωνίζεται από –επιτρέψτε μου να πω– το τσουνάμι της κρίσης. Προειδοποιούν για ολική επιδείνωση με σοβαρές επιπτώσεις σε όλες τις χώρες της κοινότητας. Δεκαοκτώ από τα είκοσι επτά μέλη της Ένωσης θα έχουν αρνητικό ρυθμό ανάπτυξης. Εννέα από τα δεκαέξι μέλη της ευρωζώνης θα υπερβούν το ανώτατο όριο ελλείμματος. Σε

πολλές χώρες η ανεργία θα σπάσει ρεκόρ. Πάνω από 20 εκατομμύρια εργαζόμενοι σε ολόκληρο τον κόσμο, περισσότεροι από 3,5 εκατομμύρια άνθρωποι στην Ευρώπη θα χάσουν αυτή τη χρονιά τη δουλειά τους. Ο μεγαλύτερος κοινωνικός κίνδυνος σήμερα είναι αυτός: η αύξηση της ανεργίας.

(XF)

(1NP)

Όπως για όλες τις χώρες έτσι και για μας η περίοδος που ακολουθεί είναι δύσκολη, εξαιρετικά δύσκολη. Κι αυτό πρέπει να το καταλάβουμε όλοι. Πρέπει να λέμε την αλήθεια. Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε τις σοβαρές προκλήσεις που βρίσκονται μπροστά μας, τα προβλήματα που οφείλονται στο διεθνές περιβάλλον, τις παθογένειες της οικονομίας, που διαιωνίζονται εδώ και πολλά χρόνια.

Ξέρουμε όλοι ότι οι δυσκολίες στη χώρα μας εντείνονται εξαιτίας του τεράστιου δημόσιου χρέους, για τους τόκους του οποίου πληρώνουμε πάνω από 12 δισεκατομμύρια ευρώ το χρόνο.

Ξέρουμε όλοι ότι τα περιθώρια παρεμβάσεων περιορίζονται και περιορίζονται ασφυκτικά καθώς το δημόσιο έλλειμμα, παρά τον σοβαρό περιορισμό του, παραμένει σε υψηλά επίπεδα.

Ξέρουμε όλοι ότι οι λύσεις γίνονται πιο δύσκολες εξαιτίας χρόνιων αδυναμιών του κράτους, για τις οποίες, αν θέλετε, έχουμε ευθύνες όλες οι Κυβερνήσεις έως σήμερα.

Αντιλαμβανόμαστε τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, ο αγροτικός κόσμος, ο τουρισμός. Συναισθανόμαστε αυτά που βασανίζουν τους συμπολίτες μας που δυσκολεύονται να τα βγάλουν πέρα, χαμηλόμισθους, χαμηλοσυνταξιούχους, άνεργους. Κατανοούμε τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα που ανησυχούν για τη δουλειά τους, για το

αύριο της δουλειάς τους. Καταλαβαίνουμε πολύ καλά το αίσθημα αβεβαιότητας που αγχώνει τις νέες και τους νέους.

Κάναμε και θα κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν για να στηρίξουμε τους κλάδους που πιέζονται περισσότερο, να τονώσουμε την απασχόληση, να ενισχύσουμε όσο γίνεται το δείκτη κοινωνικής προστασίας.

Κάναμε και θα κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν για να ανακουφιστούν οι συμπολίτες μας που έχουν μεγαλύτερη ανάγκη.

Δεσμευτήκαμε για τη χορήγηση έκτακτου επιδόματος κοινωνικής συνοχής σε εκατοντάδες χιλιάδες συμπολίτες μας. Το κάναμε πράξη στο χρόνο που είπαμε. Εξαντλούμε κάθε περιθώριο για τη στήριξη των αγροτών μας στην αντιμετώπιση πιεστικών προβλημάτων. Ανοίγουμε πιο άμεσους διαύλους επικοινωνίας για τα θέματα που απασχολούν τη νέα γενιά.

Δίνουμε ακόμη μεγαλύτερη έμφαση στον άξονα εκπαίδευση-ανάπτυξη-απασχόληση. Συνεχίζουμε ακόμα πιο έντονα τις δράσεις απέναντι στην ανεργία, που όπως είπαμε αποτελεί το μεγαλύτερο κοινωνικό κίνδυνο.

Είναι γνωστό σε όλους ότι τα τελευταία χρόνια πετύχαμε αποτελέσματα, σημαντικά αποτελέσματα σε ό,τι αφορά το σύνολο του ενεργού πληθυσμού. Η ανεργία από το 11,3% περιορίστηκε στο 7,2% το τρίτο τρίμηνο του 2008 και σε ό,τι αφορά τους νέους, πάνω από το 21% μειώθηκε στο 15,5% περίπου. Είναι

προφανές ότι παρά τη σημαντική μείωση, τα ποσοστά αυτά, ιδίως για τη νέα γενιά, παραμένουν πολύ υψηλά.

Οφείλουμε, λοιπόν, να συνεχίσουμε με συγκροτημένο σχέδιο άμεσων, μεσοπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων στόχων. Οφείλουμε να δώσουμε νέα δυναμική στο χώρο της εκπαίδευσης και τη σύνδεσή της με την επαγγελματική προοπτική των νέων.

Οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πως όταν όλα γύρω μας αλλάζουν και μάλιστα με πρωτόγνωρες ταχύτητες, η παιδεία δεν μπορεί να παραμένει στάσιμη. Όταν ένα σύστημα εκπαίδευσης παράγει άνεργους πτυχιούχους, σημαίνει πως παραμένει μακριά από τα ζητούμενα της οικονομίας, της κοινωνίας, της εργασίας. Κι αυτό δεν μπορεί να συνεχίζεται.

Στις γενικές αυτές διαπιστώσεις πιστεύω ότι συμφωνούμε όλοι. Πέρα απ' αυτά έχω την πεποίθηση ότι συμφωνούμε και σε πολύ περισσότερα. Όμως, τόσο οι πολιτικές δυνάμεις όσο και οι φορείς της εκπαιδευτικής κοινότητας, δεν μπορέσαμε ως σήμερα να συνταχθούμε σε κοινούς δρόμους. Μπορεί ο καθένας να κάνει, όπως κάνουμε και εμείς, τη δική του αυτοκριτική. Ένα, όμως, είναι περισσότερο από βέβαιο, οι πολίτες θεωρούν ότι πολλές φορές ως τώρα οι κομματικές σκοπιμότητες υπονόμισαν την αναζήτηση εθνικής στρατηγικής.

Οφείλουμε αυτή την πεποίθηση να την ανατρέψουμε και να την ανατρέψουμε στην πράξη, να την ανατρέψουμε τώρα. Αυτή είναι για όλους μας η κοινή πρόκληση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Να δώσουμε μαζί στο εκπαιδευτικό σύστημα νέα δυναμική και κύρος, μια εκπαίδευση που να λειτουργεί ως ατμομηχανή για την ανάπτυξη και γέφυρα κοινωνικής κινητικότητας. Μια παιδεία που να διαπλάθει ελεύθερους αλλά και υπεύθυνους, δημιουργικούς πολίτες.

Και στα ζητήματα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε να αναζητήσουμε ει δυνατόν κοινή πορεία όλες οι πολιτικές δυνάμεις. Να συζητήσουμε, να συμφωνήσουμε, να προχωρήσουμε με ειλικρίνεια και με υπευθυνότητα, αλλά και με όραμα για την πατρίδα και τα παιδιά μας.

Αυτό πιστεύω βαθιά ότι είναι το χρέος μας. Αυτή είναι η πρόκληση για όλους μας. Μια πρόκληση που ξεπερνά δεσμεύσεις και αγκυλώσεις του παρελθόντος.

(ΡΜ)

01XF

Αυτή είναι η σύγχρονη και προοδευτική πολιτική και περιθώρια υπεκφυγής δεν υπάρχουν για κανέναν. Ο καθένας αναλαμβάνει τις ευθύνες του. Εμείς αναλαμβάνουμε στο ακέραιο τις δικές μας και τώρα και για το μέλλον.

(Όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωντά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα Άνω Δυτικά Θεωρεία παρακολουθούν την συνεδρίαση, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, 28 μαθήτριες και μαθητές και 2 συνοδοί δάσκαλοι από το 3^ο Δημοτικό Σχολείο Νέας Αρτάκης Ευβοίας.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Παιδιά μου, σας καλωσορίζουμε στη Βουλή. Καλή πρόοδο και να είναι καλότυχα. Δεν σας βλέπουμε βέβαια πολύ. Αλλά μπορείτε να σηκωθείτε για να σας δούμε, να σας καμαρώσουμε.

(Στο σημείο αυτό οι μαθητές σηκώνονται όρθιοι)

Έτσι μπράβο.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κύριε Γείτονα, είναι αναστήματα τα παιδιά όπως είμαστε και εμείς.

Το λόγο έχει ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κ. Γεώργιος Παπανδρέου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση και ο Αρχηγός της μπροστά στην συνολική αποτυχία σε όλους τους τομείς κάνουν μια έσχατη προσπάθεια για την διάσωση της παράταξης της Νέας Δημοκρατίας. Η συνταγή απλή. Μας λένε σήμερα «δεν έχουμε ευθύνη για τις αποφάσεις μας των τελευταίων 5 ετών. Δεν έχουμε ευθύνη για τις πρακτικές και αντιλήψεις και πολιτικές που ακολουθήσαμε τόσα χρόνια. Και αν έγιναν λάθη αυτά όλα τα σβήνουμε. Λέμε απλά ξεκινάμε από μηδενική βάση».

Αυτή είναι εικόνα υπεύθυνης κυβερνώσας παράταξης; Δεν έχετε ευθύνη για την οικονομική σας πολιτική που προκαλεί ανισότητα και κοινωνική αδικία;

Δεν έχετε ευθύνη για την φορολογική σας πολιτική που λυγίζει τη μέση ελληνική οικογένεια και μπαίνει αυτή η οικογένεια ανοχύρωτη στην διεθνή κρίση;

Δεν έχετε ευθύνη για τα 28 δις στις τράπεζες; Χρήματα του ελληνικού λαού, όχι των τραπεζών, που τώρα παρακαλάτε να δανείσουν τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Και όταν σας προειδοποιούσαμε ότι δεν θα φτάσουν στην πραγματική οικονομία κωφεύατε;

Δεν είναι ευθύνη σας που κακοποιήσατε την νέα κοινή αγροτική πολιτική;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει το Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ)

Δεν είναι ευθύνη σας η κακοδιαχείριση των κοινοτικών πόρων ώστε να μας απειλούν με περικοπή 10% διότι βρίθει το σύστημα που εσείς εφαρμόσατε από ρουσφετολογικές τρύπες;

Δεν έχετε ευθύνη για τα καρτέλ, την υποστήριξη στους μεσάζοντες, τις τιμές, τα αδιάθετα δημητριακά;

Δεν έχετε ευθύνη για την εγκατάλειψη των νοσοκομείων, την εγκατάλειψη της περιφέρειας, την εγκατάλειψη των ατόμων με αναπηρία;

Δεν έχετε ευθύνη για την διόγκωση του χρέους της χώρας, που έχουμε γίνει μαύρο πρόβατο στην Ευρωζώνη;

Δεν έχετε βαριές ευθύνες κομματικοποίησης των Σωμάτων Ασφαλείας και ολόκληρης της Δημόσιας Διοίκησης; Γι' αυτά φταίνει άλλοι;

Δεν έχετε ευθύνη για τα πολλαπλά κρούσματα διαφθοράς στο ανώτατο κυβερνητικό επίπεδο; Για την λεηλασία της δημόσιας περιουσίας; Για τις ωμές σας παρεμβάσεις στην δικαιοσύνη; Συγκαλύπτετε και φυγομαχείτε από την αλήθεια τόσων σκανδάλων από το Βατοπαίδι μέχρι και την SIEMENS.

Για όλα αυτά φταίνει κάποιοι κακοί υπάλληλοι; Η διεθνής κρίση; Η Ευρωπαϊκή Ένωση; Ή μήπως το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Αν είναι όμως να κρατήσουμε τις καρέκλες τι έγινε και να αποδεχθούμε καμιά πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για την παιδεία. Άντε, μας λέτε, ας συζητήσουμε τώρα.

Όλα. Χαλαρά, ωραία, ανέμελα. Έτσι χωρίς πρόγραμμα.

Και τώρα σκεφθήκατε ας γίνουμε φιλολαϊκοί ενόψει εκλογών. Πεταίμε παντού ρουσφέτια, προσλήψεις, εξυπηρετήσεις. Να γίνουμε αρεστοί.

(PM)

(1BS)

Όλα αυτά τα θεωρείτε σοβαρότητα και υπευθυνότητα; Μετά από πέντε χρόνια αυτή είναι η υπεύθυνη στάση σας για την παιδεία, «μηδενίζουμε το κοντέρ»; Η σημερινή σας εικόνα είναι απλώς μία άλλη προεκλογική έκδοση της πολιτικής σας των τελευταίων πέντε ετών. Προχειρότητα, επικοινωνία, δήθεν κατανόηση, ανευθυνότητα με ολίγη «συσκευιοθεραπεία», μια επιφάνεια που κρύβει τη βουλιμία για εξουσία. Το «κοντέρ» όμως το έχει ο ελληνικός λαός και κρατάει χρόνους και μετρά ο χρόνος σας ανάποδα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Ο λαός απαιτεί μια νέα αρχή, μια νέα ευκαιρία, μια νέα αρχή για την Ελλάδα με υπευθυνότητα και συνέπεια, μια αρχή όπου κάθε μας λόγος θα γίνεται πράξη.

Ως κυβέρνηση αύριο εμείς έχουμε να κάνουμε σοβαρές τομές στην παιδεία και όχι μόνο. Αυτές οι τομές θα γίνουν για τον ελληνικό λαό, μαζί με τον ελληνικό λαό, με τους νέους, με τους εκπαιδευτικούς, με τους γονείς, γι' αυτό χρειαζόμαστε πράγματι την ευρύτερη πολιτική στήριξη πέρα από την απλή ψήφο στις κάλπες. Γι' αυτόν το λόγο εμείς επιδιώκουμε ευρύτερες κοινωνικές συναινέσεις και σήμερα και αύριο, όπως και χθες. Δεν παίζουμε με επικοινωνιακούς όρους και αυτή είναι η διαφορά μας στον τρόπο διακυβέρνησης με τη Νέα Δημοκρατία.

Απαίτησή μας λοιπόν είναι να γίνει ο διάλογος με υπευθυνότητα. Ζητάμε το ίδιο απ' όλους και προφανώς αυτό θα περιμένουμε και θα περιμέναμε από σας,

κύριοι της Νέας Δημοκρατίας. Καταθέτουμε σήμερα το δικό μας πλαίσιο όρων και προτάσεων που διασφαλίζουν τη σοβαρότητα ενός διαλόγου. Αυτοί οι όροι είναι εκείνοι που θα μας δεσμεύουν και αύριο ως Κυβέρνηση της χώρας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Ξεκινώ ζητώντας από σας κάτι απλό, θα έλεγα αυτονόητο και περιμένω απάντηση από τον ίδιο τον Αρχηγό σας. Λαού θέλοντος αύριο είναι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Κυβέρνηση. Απαντήστε μου σήμερα: Δέχεστε στην περίπτωση αυτή να συμμετέχετε ως Αξιωματική Αντιπολίτευση στον διάλογο που εμείς θα οργανώσουμε, διάλογο για τις μεγάλες αλλαγές στην παιδεία;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Το ζητώ αυτό, κύριοι, όχι ρητορικά, διότι σήμερα που βρίσκεστε σε δύσκολη θέση είναι εύκολο να ζητάτε διάλογο για να αποποιηθείτε τις ευθύνες σας. Αύριο ως Αξιωματική Αντιπολίτευση θα τις αναλάβετε τουλάχιστον; Δύο φορές που σας κάλεσα σε διακομματικό διάλογο ως Υπουργός Παιδείας το 1988 και το 1994 εσείς το αρνηθήκατε.

Εγώ ως Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης συμμετείχα προσωπικά στην πρώτη συνεδρίαση του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας επί δικών σας ημερών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Προσωπικά πήγα στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων για να αναπτυχθεί η δική μας πρόταση για την τριτοβάθμια εκπαίδευση για να εισπράξω

την πλήρη άρνηση του οποιουδήποτε διαλόγου. Βούληση σοβαρού διαλόγου ποτέ δεν υπήρξε εκ μέρους σας.

Για το λόγο αυτό, για να διασφαλιστεί η ποιότητα και η συνέχεια του διαλόγου, ζητώ το ΕΣΥΠ να γίνει ανεξάρτητη αρχή και να υπάρξει και ξεχωριστά διακομματική Επιτροπή για την παιδεία με εκπροσώπους που θα επιλέξουν όλα τα κόμματα.

Χαίρομαι, κύριε Πρωθυπουργέ, διότι αυτήν την πρόταση που το 1996 έκανα νόμο, δηλαδή για διακομματική Επιτροπή, και την οποία σαμποτάριζε τότε η Νέα Δημοκρατία, έρχεστε τώρα και την υιοθετείτε.

Δεύτερος όρος: Να υπάρξει η πολιτική βούληση για μια ελάχιστη βάση συναίνεσης σε βασικές αρχές ευνομίας, αξιοκρατίας και δημοκρατικής διαβούλευσης. Τι εννοώ; Στη χώρα μας επικρατεί η ανομία.

(TS)

(1PM)

Ναι, καταφέρατε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, να αισθάνεται ο Έλληνας ότι ζει σε μια ζούγκλα όπου κυριαρχεί το δίκαιο του ισχυρού και όχι το κράτος δικαίου. Και η ανομία υπάρχει, διότι το κράτος αντί να υπηρετεί τους νόμους, υπηρετεί τις μικροκομματικές προσαγές. Δεν μπορείτε με το «καλημέρα» στην κυβέρνηση να αλλάζετε όλους τους προϊσταμένους εκπαίδευσης με κριτήριο την κομματική τους προσήλωση στη Νέα Δημοκρατία. Δεν μπορείτε να υποβαθμίζετε το εκπαιδευτικό σύστημα, απολυτήρια και πτυχία, με το να κάνετε κομματικές προσλήψεις παντού σε βάρος της συνταγματικής επιταγής για αξιοκρατία και διαφάνεια.

Μιλάτε για αξιολόγηση στην παιδεία. Μας κοροϊδεύετε; Όταν δεν υπάρχει αξιοκρατία, πώς θα υπάρξει αξιολόγηση; Θα αξιολογούνται τα επιστημονικά ή τα κομματικά προσόντα των εκπαιδευτικών, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Δεν μπορούμε να περιμένουμε το σεβασμό του πολίτη, πόσο μάλλον του νέου ανθρώπου, σε ένα διάλογο, εάν η Κυβέρνηση δίνει το παράδειγμα της αδιαφάνειας, της συγκάλυψης, της διαφθοράς, της νοθείας, ακόμη και σε κορυφαίες ψηφοφορίες για το Σύνταγμα, της επικοινωνιακής αντί της κοινωνικής πολιτικής.

Για το λόγο αυτό δεσμευόμαστε και δεσμεύομαι προσωπικά απέναντι στη νεολαία της χώρας, η Κυβέρνηση μας θα αποτελέσει εγγύηση για την αξιοκρατία, τη διαφάνεια, την αξιολόγηση και την κοινωνική λογοδοσία παντού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Η παιδεία θα αποτελεί παράδειγμα στην εφαρμογή των παραπάνω αρχών.

Τα προβλήματα, επίσης, του τόπου μας δεν μπορεί παρά να λυθούν με δημοκρατικό διάλογο. Δεν θα λυθούν μέσω της βίας, πόσο μάλλον στο χώρο της παιδείας. Ο αυταρχισμός, η προβοκάτσια, τα εξιλαστήρια θύματα που ψάχνει η Κυβέρνηση και οι αφορισμοί, η μαγκιά, ο τσαμπουκάς, η δήθεν επαναστατική βία, οι καταστροφές της δημόσιας περιουσίας των ιδρυμάτων δεν χωρούν.

Ας προστατεύσουμε την πραγματική έννοια του ασύλου, που είναι η προάσπιση της ελευθερίας του λόγου, της ελευθερίας της έκφρασης, της ελευθερίας της έρευνας, του σεβασμού τελικά της διαφορετικής άποψης. Και σε αυτήν την υπόθεση έχουμε όλοι μας ευθύνη, πρώτα το κράτος, πρώτα η εκάστοτε κυβέρνηση. Υπεύθυνη είναι βεβαίως και η ίδια η πανεπιστημιακή κοινότητα, όπως και όλες οι φοιτητικές παρατάξεις, μαζί και με τα κόμματα.

Προς την κατεύθυνση αυτή πρέπει να συμβάλλουμε όλοι στη συγκρότηση ενός νέου, ή εκ νέου έστω, οργάνου του φοιτητικού κινήματος, της ΕΦΕΕ, που θα μπορεί να συμβάλλει στην πραγματική προστασία του πανεπιστημιακού ασύλου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Θεωρώ θετικό ότι αυτήν την άποψη σήμερα ενστερνίζεται η συντριπτική πλειοψηφία της νέας γενιάς. Βλέπω ακόμα και ανάμεσα σε αναρχικούς πράξεις που βάζουν απέναντί τους τη βία. Προχθές σταμάτησαν οι ίδιοι μια βίαιη ρατσιστική σύγκρουση σε γειτονιά της Αθήνας. Μια διαφορετική, ανατρεπτική άποψη μπορεί να εκφραστεί μέσα από δημοκρατικές και μη βίαιες πράξεις. Ως δημοκράτης και ως προοδευτικός είναι βαθιά η πίστη μου ότι ο σκοπός δεν αγιάζει τα μέσα. Αυτή η αντίληψη έχει δικαιολογήσει τα χειρότερα εγκλήματα ενάντια στην ανθρωπότητα.

Και αυτό με φέρνει στον τρίτο όρο για το σοβαρό και υπεύθυνο διάλογο, το θάρρος της πρότασής μας. Έχουμε διαφορές και μεγάλες, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Αντί να τις κρύβουμε πίσω από τη λογική της *tabula rasa*, ένα διάλογο μηδενικής βάσης, ας αναλάβουμε ο καθένας τις ευθύνες μας. Να κριθούμε από τον ελληνικό λαό για τις πραγματικές μας πολιτικές και όχι για τις μεγαλόστομες διακηρύξεις μας.

Εγώ καταθέτω τις προτάσεις μας στα Πρακτικά. Είναι συγκεκριμένες, κύριοι συνάδελφοι, και όχι αόριστες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Γεώργιος Παπανδρέου καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες προτάσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

Δημόσια, Δωρεάν και Υψηλής Ποιότητας Παιδεία για Όλους

ΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΜΑΣ, ΟΙ ΔΕΣΜΕΥΣΕΙΣ ΜΑΣ

Δικαίωμα σε μια ανθρώπινη κοινωνία

Ένα νέο εκπαιδευτικό σύστημα για τη νέα εποχή

Στη νέα εποχή με τις νέες απαιτήσεις, όπου οι γνώσεις απαξιώνονται γρήγορα, η οργάνωση της εργασίας αλλάζει και η μάθηση γίνεται διαδικασία ολόκληρης της ζωής, θέλουμε παιδεία με αξίες, με βάση τις αρχές του ουμανισμού, της δημοκρατίας, της αλληλεγγύης, του υπεύθυνου και ενεργού πολίτη. Θέλουμε παιδεία που δίνει στους μαθητές, φοιτητές και ενήλικες σύγχρονες γνώσεις και δεξιότητες, και αναπτύσσει τη δημιουργικότητά τους. Στόχος μας η συνεχής βελτίωση της ποιότητας της εκπαίδευσης. Στόχος μας η χώρα μας να γίνει διεθνές κέντρο εκπαίδευσης, έρευνας και καινοτομίας.

Επενδύουμε στον άνθρωπο, τις γνώσεις και τη δημιουργικότητά του, στην ικανότητα καινοτομίας, επιχειρηματικής πρωτοβουλίας και απασχόλησης κάθε ατόμου ανάλογα με τις κλίσεις, τα ενδιαφέροντα, τις ικανότητες, το ταλέντο και τις γνώσεις του και όχι ανάλογα με την καταγωγή του, την κοινωνική και γεωγραφική του προέλευση, το φύλο, τη θρησκεία ή την κομματική του ένταξη.

Το ΠΑΣΟΚ εγγυάται στη νέα γενιά και στην κάθε οικογένεια τη δημόσια δωρεάν Παιδεία που έχει σήμερα ανάγκη ο τόπος. Ένα εκπαιδευτικό σύστημα στηριγμένο στην ποιότητα και στην αξιολόγηση, όπου οι σύγχρονες υποδομές, η πληροφορική και οι νέες τεχνολογίες θα είναι αυτονόητη καθημερινότητα στο σχολείο και στο Πανεπιστήμιο. Ένα εκπαιδευτικό σύστημα που λειτουργεί ως δύναμη ανάπτυξης και κοινωνικής συνοχής, ως εργαλείο αναδιανομής του πλούτου και όχι ως μέσο αναπαραγωγής των κοινωνικών διακρίσεων και δημιουργίας νέων αποκλεισμών. Ένα εκπαιδευτικό σύστημα συνδεδεμένο με την κοινωνία και την παραγωγή, που θα δίνει στους νέους μας όλες τις δυνατότη-

τες να γίνουν ισότιμοι πολίτες της Ευρώπης. Θέλουμε οι Έλληνες μαθητές και μαθήτριες να φύγουν άμεσα από τις τελευταίες θέσεις στις διεθνείς συγκρίσεις μέτρησης των επιδόσεων των μαθητών. Βάζουμε ως στόχο στο τέλος της πρώτης τετραετίας οι Έλληνες μαθητές και μαθήτριες να βελτιώσουν, τουλάχιστον κατά πέντε θέσεις, την απόδοσή τους στην κατάταξη των χωρών του ΟΟΣΑ. Διασφαλίζουμε την καθολική πρόσβαση στη 12ετή εκπαίδευση.

Η υπάρχουσα κατάσταση χρειάζεται επείγοντως ανατροπή και ρήξεις. Χρειάζεται μια επανάσταση, που θα φέρει την εκπαίδευση στο ρυθμό των σύγχρονων εξελίξεων και τη γνώση στην καρδιά της κοινωνίας. Χρειάζεται ένα δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα απελευθερωμένο από τα δεσμά του κρατισμού και της γραφειοκρατίας, ανοικτό στη δημιουργία, στην ελεύθερη σκέψη, στις τεχνολογίες και στις απαιτήσεις της νέας εποχής. Ένα πραγματικά δημόσιο δωρεάν σύστημα που μειώνει δραστικά το κόστος για την εκπαίδευση στη μέση οικογένεια που ζει στην Ελλάδα.

Το ΠΑΣΟΚ εγγυάται τη συνεχή αύξηση της χρηματοδότησης για την Παιδεία, ώστε να επιτευχθεί ο στόχος του 5% του ΑΕΠ για την παιδεία και του 2% για την έρευνα στο τέλος της τετραετίας.

Από τον πρώτο χρόνο, από τον πρώτο προϋπολογισμό που θα καταρτίσει η κυβέρνηση μας, η αύξηση αυτή θα φτάσει το ένα δισεκατομμύριο ευρώ. Το ΠΑΣΟΚ εγγυάται τη διαρκή επιμόρφωση, την αντικειμενική αξιολόγηση, τη συμμετοχή και την αύξηση των μισθών των εκπαιδευτικών. Θέλουμε τους εκπαιδευτικούς πρωταγωνιστές στην προσπάθεια για την αναγέννηση της παιδείας.

Ένα ανοικτό σχολείο που βλέπει στο μέλλον

Προσχολική αγωγή και εκπαίδευση για όλους: Καθι-
στούμε την προσχολική εκπαίδευση δημόσιο αγαθό.
Το εγγυόμαστε σταδιακά για όλα τα παιδιά άνω των 3
ετών.

Διαδίκτυο και ξένες γλώσσες: Κάθε μαθητής που τε-
λειώνει το Γυμνάσιο θα αποκτά, μέσα από τη σχολική
εκπαίδευση, διεθνώς αναγνωρισμένα πιστοποιητικά
επάρκειας στη χρήση του διαδικτύου και γλωσσολο-
γίας για μια τουλάχιστον ξένη γλώσσα. Εξασφαλίζο-
νται σύγχρονες υποδομές παντού, φορητός υπολο-
γιστής και δωρεάν γρήγορη πρόσβαση στο διαδίκτυο
για κάθε μαθητή. Γενικεύουμε τη χρήση Ελεύθερου
Λογισμικού στην Εκπαίδευση.

Εθνικό Πλαίσιο Προγράμματος: Αντικαθιστούμε το
ασφυκτικό αναλυτικό πρόγραμμα με ένα εθνικό πλαι-
σιο προγράμματος που θα ανοίγει τα περιθώρια για
δημιουργία και πρωτοβουλίες σε κάθε σχολείο. Θέ-
τουμε εθνικούς στόχους μάθησης σε κάθε βαθμίδα
και δίνουμε τη δυνατότητα προσαρμογής του σχολεί-
ου σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, στις ανάγκες
των μαθητών και των γονέων, των κλίσεων, των ενδια-
φερόντων, της δημιουργικότητας όλων των μαθητών.
Αλλάζουμε τους τρόπους διδασκαλίας και οργάνωσης
της μάθησης. Μετατρέπουμε την τάξη από διαχειριστι-
κό εργαλείο γνώσης σε δημιουργικό εργαστήριο σκέ-
ψης. Μετατοπίζουμε την έμφαση της μάθησης από την
αποστήθιση πληροφοριών από ένα βιβλίο στην εμπά-
ρση και την οικοδόμηση της γνώσης από τον ίδιο τον
μαθητή, από διαφορετικές πηγές μάθησης, και γνω-
στικά πεδία. Καλλιεργούμε την ομαδικότητα, την πρω-
τοβουλία, τη δημιουργικότητα, τη φαντασία, την αι-
σθητική, την ατομική ευθύνη του μαθητή και την αντί-
ληψη ότι τα δικαιώματα συνδέονται και με αντίστοιχες
υποχρεώσεις. Ενισχύουμε την γλωσσική ανάπτυξη, την
εκμάθηση ξένων γλωσσών, τις επιστήμες, την ιστορική
σκέψη, τον πολιτισμό, τον αθλητισμό και τον ψηφιακό
αλφαριθμητισμό. Μετατρέπουμε τις νέες τεχνολογίες σε
καθημερινό εργαλείο μάθησης.

**Ανοικτό σχολείο σε στενή συνεργασία με γονείς και
τοπική κοινωνία:** Οικοδομούμε μια δυναμική εκπαι-
δευτική μονάδα, με ευελιξία, λόγο και ευθύνη στη δι-
αχείριση πόρων και την οργάνωση της μάθησης. Το
ανοικτό σχολείο λειτουργεί ως τοπική κοινότητα, με

ιδιαίτερη ταυτότητα, ικανό να ανταποκρίνεται αποτε-
λεσματικά και με ποιότητα στις ατομικές ανάγκες κάθε
μαθητή ξεχωριστά. Δίνει ρόλο και συμμετοχή στους
γονείς, στους περιφερειακούς και τοπικούς φορείς.
Διαβουλεύεται και συνεργάζεται στενά μαζί τους για
τη διοίκηση και παιδαγωγική καθοδήγηση. Διαθέτει
βιβλιοθήκη και δυνατότητα πρόσβασης σε ηλεκτρονι-
κές πηγές πληροφόρησης και βάσεις δεδομένων. Γίνε-
ται χώρος μόρφωσης και πληροφόρησης για ολόκληρη
τη γειτονιά. Προσφέρει ευκαιρίες για μάθηση, απόκτη-
ση γνώσεων και ανάπτυξη δεξιοτήτων σε όλους, με τα
ολοήμερα προγράμματα, τα προγράμματα ενισχυτικής
διδασκαλίας, πρόσθετης διδακτικής στήριξης, τα εσπε-
ρινά σχολεία, τα προγράμματα επιμόρφωσης εκπαι-
δευτικών, τη συμβουλευτική γονέων, τη δια βίου εκ-
παίδευση, τη λαϊκή επιμόρφωση. Διαμορφώνει ένα
πλαίσιο μάθησης και εργασίας, με κανόνες δεοντολο-
γίας, σεβασμό και αξιοπρέπεια στη σχέση εκπαιδευτι-
κού μαθητή. Προσαρμόζεται και ανταποκρίνεται στις
ανάγκες των ατόμων με αναπηρίες. Το έργο του αξι-
ολογείται, ενισχύεται και επιβραβεύεται.

Ολοήμερο σχολείο σε εθνικό και τοπικό επίπεδο: Ως το τέλος της
τετραετίας, το ολοήμερο Σχολείο θα είναι βασικός τύ-
πος σχολείου σε όλες τις βαθμίδες. Αναδιοργανώνου-
με και αναβαθμίζουμε την ολοήμερη παραμονή στο
σχολείο. Εισάγουμε νέο ενιαίο ημερήσιο πρόγραμμα,
όπου εντάσσονται οργανικά τα μαθήματα του σημερι-
νού πρωινού σχολείου, η εκμάθηση ξένων γλωσσών,
πρόσθετες δραστηριότητες αλλά και η προετοιμασία
για την επόμενη μέρα, η ενισχυτική διδασκαλία και γε-
νικότερα το πρόγραμμα υποστήριξης του πρωινού
ωραρίου. Με δημιουργική ολοήμερη δραστηριότητα
και μέριμνα για το παιδί. Ο μαθητής έχει ελεύθερο
χρόνο. 'Η τσάντα μένει στο σχολείο'.

**Εξέταση της ποιότητας της παιδείας με ενισχυμένη
Αυξημένη χρηματοδότηση στη σχολική μονάδα, πρόσθε-
τα κίνητρα και στοχευμένη επιμόρφωση των εκπαιδευ-
τικών, ειδικά προγράμματα ολοκληρωμένης παρέμβα-
σης, στο σχολείο και το σπίτι, εκεί όπου υπάρχει μεγα-
λύτερη ανάγκη και στις απομακρυσμένες περιοχές.
Επεκτείνουμε τα προγράμματα ενισχυτικής διδασκαλί-
ας και πρόσθετης διδακτικής στήριξης. Ενισχύουμε το
ρόλο των γονέων στην οργάνωσή τους. Το έργο τους
αξιολογείται και βελτιώνεται.**

Υπόχρονο σύστημα Εθνικής Ανάπτυξης και Εκπαίδευσης για παιδιά με αναπηρία

Εξασφαλίζουμε την ισότιμη συμμετοχή στη μάθηση για όλα τα παιδιά αδιακρίτως προέλευσης, νοητικής ή σωματικής ικανότητας ή άλλων ιδιοσυμπεριφορών. Οικοδομούμε νέο δημόσιο σύστημα ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης, ενσωματωμένο στο εκπαιδευτικό μας σύστημα, με προσανατολισμό το μέλλον του μαθητή, αξιοποιώντας τις νέες τεχνολογίες και προτεραιότητα στην επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση των παιδιών με αναπηρίες.

Διαπολιτισμική εκπαίδευση

Στηρίζουμε δράσεις και πρακτικές με διαπολιτισμικό προσανατολισμό για όλους. Με βάση τις αρχές της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης εξασφαλίζουμε την ομαλή ένταξη των μαθητών με πολιτισμικές ιδιαιτερότητες (παλιννοστούντες, μουσουλμανόπαιδες, τσιγγανόπαιδες, αλλοδαπούς), στην εκπαίδευση και τη ζωή.

Αυτοδύναμο Λύκειο με Εθνικό Απολυτήριο

Αυτοδύναμη εκπαιδευτική βαθμίδα με μορφωτική και επαγγελματική αξία που πιστοποιείται με το Εθνικό Απολυτήριο το οποίο δίνεται μετά από γενικές και αντικειμενικές εξετάσεις, σε επιλεγμένο αριθμό μαθημάτων.

Αυτοδύναμο Τεχνολογικό και Επαγγελματικό Λύκειο

Αυξάνουμε τις ευκαιρίες και διευρύνουμε τις επιλογές των μαθητών με την αναδιοργάνωση της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης και τη δημιουργία αυτοδύναμου Τεχνολογικού Λυκείου. Οι μαθητές του θα έχουν τη δυνατότητα επιλογών σε προγράμματα και εκπαιδευτικές διαδρομές για την ολοκλήρωση των επαγγελματικών τους στόχων, χωρίς φραγμούς και μονόδρομους. Το αυτοδύναμο Τεχνολογικό Λύκειο, ισότιμο με τους άλλους τύπους Λυκείων, εξασφαλίζει στους μαθητές του επαγγελματική επάρκεια, γενική καλλιέργεια, δεξιότητες για δια βίου μάθηση και την δυνατότητα συνέχισης των σπουδών τους στην Ανώτατη Εκπαίδευση. Διευρύνουμε τις δυνατότητες οριζόντιας μετακίνησης των μαθητών στους διαφορετικούς τύπους Λυκείου. Ενισχύουμε το ρόλο και τη συμμετοχή των περιφερειακών και τοπικών αρχών και παραγωγικών φορέων για την διασύνδεση των ειδικοτήτων του Τεχνολογικού Λυκείου με τις ανάγκες της τοπικής και περιφερειακής ανάπτυξης. Η Αρχική Κατάρτιση στα ΙΕΚ συνδέεται οργανωμένα και αποτελεσματικά με την τεχνική-επαγγελματική Εκπαί-

δευση, προσφέροντας περαιτέρω ευκαιρίες επαγγελματικής και εργασιακής εξέλιξης και ασφάλειας.

Αλλαγή του ρόλου της προέλευσης με στόχο ίδιες δυνατότητες και ίσες ευκαιρίες για όλους. Ένα σύστημα προέλευσης όπου τα όνειρα και τα προστάδια βρουν το όνομα του ναι. Τα όνειρα που πραγματοποιούνται και επιβραβεύονται

Να αναπτύσσεται με σεβασμό η προσωπικότητα του μαθητή. Οι νέοι που παίρνουν Εθνικό Απολυτήριο, θα έχουν εγγυημένο ποσό στο όνομά τους από το κράτος, στο ύψος του κόστους σπουδών. Το ποσό αυτό θα κατευθύνεται στο δημόσιο Ίδρυμα που θα τους δέχεται. Τα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ θα θέτουν τους όρους εισαγωγής με βάση το Εθνικό Απολυτήριο, οι οποίοι μπορεί να είναι διαφορετικοί από Ίδρυμα σε Ίδρυμα. Τελικός στόχος είναι η εισαγωγή του υποψηφίου στη Σχολή ή στο Πανεπιστήμιο, όχι στο Τμήμα, δίνοντάς του έτσι μεγαλύτερο εύρος επιλογών. Το ΠΑΣΟΚ θα θέσει σε δημόσιο διάλογο εναλλακτικά συστήματα που διασφαλίζουν τις παραπάνω προϋποθέσεις.

Βελτίωση του μισθού των εκπαιδευτικών που θα συνδυαστεί με τον αναβαθμισμένο ρόλο τους, τις αυξημένες υποχρεώσεις τους, την επιμόρφωση και ένα σύστημα αξιολόγησης της εκπαιδευτικής μονάδας και του έργου τους. Παροχή ειδικών κινήτρων για την προσέλκυση εκπαιδευτικών με εξειδικευμένα προσόντα σε σχολεία που σήμερα δεν θεωρούνται ελκυστικά λόγω γεωγραφικής θέσης ή άλλων συνθηκών. Ενθαρρύνουμε τη μακρόχρονη παραμονή των εκπαιδευτικών τους στο ίδιο σχολείο. Ενισχύουμε την αρχική εκπαίδευση των καθηγητών μέσης εκπαίδευσης με μεταπτυχιακό κύκλο μαθημάτων ετήσιας διάρκειας, με πρακτικά σεμινάρια παιδαγωγικής και κατάρτιση στη χρήση και αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών στην εκπαίδευση. Αναβαθμίζουμε το ρόλο της ΑΣΠΑΙΤΕ (Ανώτατη Σχολή Παιδαγωγικής και Τεχνολογικής Εκπαίδευσης) για την δημιουργία στελεχών της εκπαίδευσης. Διασφαλίζουμε τη δυνατότητα όλων των εκπαιδευτικών και των στελεχών της εκπαίδευσης να επιμορφώνονται και να παρακολουθούν τις εξελίξεις στο αντικείμενό τους, να ανανεώνουν τις δεξιότητές τους και να βελτιώνουν τις παιδαγωγικές του μεθόδους σε όλη τη διάρκεια της εκπαιδευτικής τους θητείας.

Δημόσια Ανώτατη Εκπαίδευση που πρωταγωνιστεί διεθνώς

Θέλουμε αυτοτελή και αυτοδιοικούμενα Πανεπιστήμια και ΤΕΙ, με ισχυρή κρατική χρηματοδότηση, μηχανισμούς κοινωνικής λογοδοσίας και αυτοδιαχείριση – υπόδειγμα διαφάνειας. Με στόχο την αριστεία, την προετοιμασία των αυριανών ενεργών πολιτών, τη σύνδεση με την επαγγελματική ζωή. Ο νόμος για τα πανεπιστήμια πρέπει να είναι λιτός, σαφής, και να στηρίζεται στις παραπάνω αρχές. Γι' αυτό δεν θα περιέχει τίποτα περισσότερο από τα παρακάτω:

Κάθε πανεπιστήμιο θα υποβάλλει στο ΥΠΕΠΘ πρόταση για την δομή, την λειτουργία του και τους στόχους του. Το σχέδιο αυτό θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις καλύτερες διεθνείς πρακτικές και θα αναφέρεται, μεταξύ των άλλων, και στον τρόπο διοίκησης, τον τρόπο εκλογής των οργάνων της διοίκησης και στα της συμμετοχής των φοιτητών.

Μετά την ολοκλήρωση των νέων οργανισμών και εσωτερικών κανονισμών των Πανεπιστημίων και την ολοκλήρωση των διαδικασιών εκλογής των νέων οργάνων διοίκησης σύμφωνα με τον κανονισμό αυτό, κάθε ΑΕΙ θα προτείνει στο Υπουργείο ένα τετραετή προγραμματισμό δραστηριοτήτων, με βάση τον οποίο θα γίνει και η συμφωνία με το κράτος για χρηματοδότηση του πανεπιστημίου. Η δημόσια χρηματοδότηση των πανεπιστημίων θα πρέπει να καλύπτει τις ανάγκες που θα δημιουργούν οι συμφωνημένοι στόχοι. Η πρόταση των πανεπιστημίων, θα περιλαμβάνει, μεταξύ των άλλων, μετρήσιμους στόχους με βάση την επίτευξη των οποίων θα αξιολογούνται συνεχώς. Θα ιδρυθεί μια Ανεξάρτητη Αρχή Αξιολόγησης και Πιστοποίησης που θα αξιολογεί και θα πιστοποιεί και τα κρατικά και αργότερα τα μη κρατικά Πανεπιστήμια και ΤΕΙ.

Ειδικότερα:

Πρόγραμμα Σπουδών Συμφωνίες με την Πολιτεία: Θέλουμε ιδρύματα με ισχυρή, ευέλικτη, δυναμική διοίκηση που λειτουργούν με διαφανείς, δημόσια ελεγχόμενους οργανισμούς και εσωτερικούς κανονισμούς, με πολυετείς-αμοιβαία δεσμευτικές- προγραμματικές συμφωνίες

με την πολιτεία όπου θα καθορίζονται οι δικό τους στόχοι, η δική τους φυσιογνωμία, στρατηγική, δομή και λειτουργία. Θα ενθαρρύνουμε συμφωνίες με την Τοπική Αυτοδιοίκηση και την περιφέρεια με στόχο να συμβάλλουν ουσιαστικά στην ταυτότητα της περιοχής και την ανάπτυξη της περιφέρειας. Θέλουμε ιδρύματα που χρηματοδοτούνται με διαφάνεια και βάσει των αποτελεσμάτων της λειτουργίας τους σε στόχους που έχουν θέσει τα ίδια και έχουν συμφωνηθεί με την πολιτεία. Με κριτήρια όπως πχ το ποσοστό των φοιτητών που ολοκληρώνει στον αναμενόμενο χρόνο τις σπουδές του, το ποσοστό των φοιτητών που βρίσκει εργασία σε διάστημα ενός έτους από την αποφοίτησή τους, τον αριθμό των αλλοδαπών φοιτητών. Θα ενθαρρύνουμε, με κίνητρα και χωρίς γραφειοκρατικούς περιορισμούς, την άντληση πρόσθετων πόρων από άλλες πηγές με διαφάνεια και κανόνες ακαδημαϊκής δεοντολογίας. Θα ιδρύσουμε κέντρα αριστείας τόσο στα ανώτατα ιδρύματα όσο και στα ερευνητικά κέντρα σε τομείς με ενδιαφέρον για την χώρα και την οικονομία.

Ανταρραχία στο Διαδίκτυο: Το Πανεπιστήμιο είναι το σπίτι της ελεύθερης σκέψης, της έρευνας, της δημιουργικής διδασκαλίας, αναζήτησης και μάθησης. Το παλαιολιθικό απολίθωμα της μονοκρατορίας του ενός διδακτικού συγγράμματος δεν έχει θέση σ' αυτό. Όλα τα συγγράμματα θα βρίσκονται στο διαδίκτυο και οι φοιτητές θα έχουν ελεύθερη πρόσβαση σε αυτά. Ο ψηφιακός αναλφαβητισμός των φοιτητών τερματίζεται με δωρεάν πρόσβαση στο γρήγορο διαδίκτυο από το Πανεπιστήμιο και το σπίτι.

Ανώτατη Εκπαίδευση με Διεθνή Χαρακτήρα: Θέλουμε ανώτατη εκπαίδευση με διεθνή χαρακτήρα. Στηρίζουμε την οργάνωση κοινών προγραμμάτων με ιδρύματα του εξωτερικού, την προσφορά εκπαιδευτικών προγραμμάτων σε ξένες γλώσσες και μαθημάτων ελληνικής γλώσσας για τους αλλοδαπούς φοιτητές. Θα δώσουμε κίνητρα για την προσέλκυση αλλοδαπών φοι-

τητών, δυνατότητες και απλές διαδικασίες για την πρόσληψη και πρόσκληση Ελλήνων ή αλλοδαπών επιστημόνων από το εξωτερικό, κίνητρα για κοινούς διορισμούς (joint appointments), επιστημόνων που διαπρέπουν στο εξωτερικό και σε ελληνικά πανεπιστήμια.

Κίνητικότητα από Πανεπιστήμια: Θέλουμε ιδρύματα που ενθαρρύνουν τη διεπιστημονικότητα στη μάθηση και δίνουν δυνατότητες οικοδόμησης της γνώσης στους φοιτητές, ανάπτυξης σύγχρονων δεξιοτήτων, με αυξημένη ελευθερία επιλογών. Ελευθερία μετακίνησης των φοιτητών μεταξύ διαφορετικών Τμημάτων, γνωστικών αντικειμένων και Ιδρυμάτων, με ακαδημαϊκά κριτήρια, και με δυνατότητα παρακολούθησης αναγνωρισμένων περιόδων σπουδών και στο εξωτερικό. Προγράμματα πρακτικής άσκησης των φοιτητών σε δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς στην Ελλάδα και το εξωτερικό και Γραφεία Σταδιοδρομίας για τους αποφοίτους.

Αξιολόγηση και Κοινωνική Δοκιμασία: Κάθε Πανεπιστήμιο θα αξιολογείται με βάση τους στόχους που το ίδιο έχει δημοσιοποιήσει και έχει συμφωνήσει με την Πολιτεία. Η Πολιτεία θα αξιολογεί και θα πιστοποιεί τα αποτελέσματα μέσω μία Αρχής Αξιολόγησης και Πιστοποίησης. Στην Αρχή θα συμμετέχουν και αναγνωρισμένοι Έλληνες και Ελληνίδες επιστήμονες της διασποράς.

Αντιοπιστευτικότητα και Οικονομική Κάλυψη: Οικονομική κάλυψη φοιτητικής μέριμνας σε όσους φοιτητές το έχουν ανάγκη. Η πολιτεία θα εγγυάται ένα σύγχρονο σύστημα οικονομικής κάλυψης της φοιτητικής μέριμνας στη δημόσια παιδεία για όλους τους φοιτητές που έχουν ανάγκη. Θα επεκτείνουμε την άμεση οικονομική στήριξη ευρύτερων κατηγοριών φτωχότερων φοιτητών. Δίνουμε δυνατότητα μερικής απασχόλησής τους στα ιδρύματα που σπουδάζουν και επιτρέπουμε την δυνατότητα μερικής φοίτησης για διευκόλυνσή τους. Η πολιτεία θα εξασφαλίζει άτοκα δάνεια για φοιτητές. Διευρύνουμε

τις δυνατότητες μεταπτυχιακών σπουδών, με την παροχή κρατικών υποτροφιών στους φοιτητές με ικανότητες και ανάγκη. Θα προωθήσουμε τις συμπράξεις με ιδιωτικούς φορείς για παροχή φτηνής φοιτητικής στέγης σε περισσότερους φοιτητές.

Βιβλιοθήκες και Διαδίκτυο: Εμπλουτισμένες πανεπιστημιακές βιβλιοθήκες, με ψηφιοποίηση των διδακτικών συγγραμμάτων, συνδεδεμένες μεταξύ τους, με την – ψηφιοποιημένη – Εθνική Βιβλιοθήκη και διεθνείς βάσεις δεδομένων και περιοδικών, με διευρυμένα ωράρια λειτουργίας (βράδυ & Σαββατοκύριακα) που να αποτελούν κέντρα μάθησης και μελέτης και να δίνουν πρόσβαση στην επιστημονική γνώση στην ευρύτερη κοινωνία. Δωρεάν πρόσβαση στο γρήγορο διαδίκτυο από το Πανεπιστήμιο και το σπίτι. Εργαστήρια πληροφορικής και χώροι πρόσβασης στο γρήγορο διαδίκτυο. Ηλεκτρονική διοικητική εξυπηρέτηση και από το σπίτι.

Ευκαιρίες για μάθηση σε ολόκληρη τη ζωή

Εθνικός σχεδιασμός με τους κοινωνικούς παρόχους σε

πίπεδο Ενισχύουμε την προσφορά ευκαιριών για μάθηση, διευκολύνουμε τη συμμετοχή, ενισχύουμε τα κίνητρα, βελτιώνουμε την ποιότητα και την αποτελεσματικότητα των προγραμμάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης δια βίου μάθησης. Με επιτελικό σχεδιασμό και συντονισμό σε εθνικό επίπεδο, με αποκέντρωση, κινητοποίηση και συμμετοχή όλων των κοινωνικών φορέων και των επιχειρήσεων σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, με κατάλληλα εκπαιδευμένο προσωπικό.

Δια βίου μάθηση για τον πολίτη στο ένδοξο ανοικτό

Δίνουμε έμφαση στην ενδοεπιχειρησιακή κατάρτιση των εργαζομένων. Επιδοτούμε εκπαιδευτικά δάνεια για νέους ανέργους. Ενισχύουμε τα κίνητρα (φορολογικά και επιδοτήσεις) των επιχειρήσεων για την συνεχιζόμενη κατάρτιση του προσωπικού τους. Ενισχύουμε και επεκτείνουμε τα Κέντρα Εκπαίδευσης Ενηλίκων, τα Σχολεία Δεύτερης Ευκαιρίας. Πιστοποιούμε προσόντα που αποκτώνται με την επαγγελματική κατάρτιση και άλλες άτυπες μορφές μάθησης. Αξιοποιούμε τις δυνατότητες της εξ' αποστάσεως μάθησης. Ανταποκρινόμαστε στη μεγάλη ζήτηση για δια βίου ανώτατη μάθηση επεκτείνοντας το Ανοικτό Πανεπιστήμιο και ιδρύοντας δεύτερο ανοικτό Πανεπιστήμιο με περισσότερο ευέλικτη και σύγχρονη μορφή. Προτεραιότητά μας οι κοινωνικές ομάδες που είναι περισσότερο εκτεθειμένες στην ανεργία και τον κοινωνικό αποκλεισμό.

Οι δεσμεύσεις μας για ένα νέο εκπαιδευτικό σύστημα

- › Δημόσιο, αποτελεσματικό, άριστο σχολείο που μειώνει δραστικά το κόστος για τη μέση οικογένεια που ζει στην Ελλάδα.
- › Αύξηση της χρηματοδότησης για την Παιδεία με στόχο το 5% του ΑΕΠ στο τέλος της τετραετίας.
- › Από τον πρώτο χρόνο, αύξηση κατά 1 δις Ευρώ των δαπανών για την παιδεία.
- › Σύγχρονες υποδομές, πληροφορική και νέες τεχνολογίες παντού, από το σχολείο έως το Πανεπιστήμιο.
- › Ουσιαστική αύξηση των αμοιβών των εκπαιδευτικών σε συνδυασμό με την επιμόρφωση και την αξιολογήσή τους.
- › Αποκτίση πιστοποιητικού επάρκειας στη χρήση του διαδικτύου και γλωσσομαθείας μέσα από το σχολείο.
- › Φορητός υπολογιστής και δωρεάν γρήγορη πρόσβαση στο διαδίκτυο για κάθε μαθητή.
- › Επέκταση του 100% σχολείου σε όλα τα σχολεία της χώρας μέσα στην επόμενη τετραετία.
- › Σύγχρονο σύστημα Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης για παιδιά με αναπηρία.
- › Εθνικό απολυτήριο μετά από γενικές και αντικειμενικές εξετάσεις.
- › Για κάθε νέο που παίρνει Εθνικό Απολυτήριο, εγγυημένο ποσό από το κράτος στο ύψος του κόστους σπουδών. Το ποσό αυτό θα κατευθύνεται στο δημόσιο ίδρυμα που θα τους δεχεται.
- › Αυτόνομα και αυτοδιοικούμενα Πανεπιστήμια και ΙΕΙ με ισχυρή κρατική χρηματοδότηση, μηχανισμούς κοινωνικής λογοδοσίας, αξιολογήσεις και ελεγχούς.
- › Όλα τα συγγράμματα στο διαδίκτυο.
- › Δωρεάν πρόσβαση στο γρήγορο διαδίκτυο για τους φοιτητές.

Η Ελλάδα στην πρωτοπορία των νέων τεχνολογιών

Επένδυση στη γνώση σημαίνει επένδυση στην καινοτομία και στις νέες τεχνολογίες. Να κάνουμε την καινοτομία σύνθημα και καθημερινή πρακτική. Σήμερα, στην παγκόσμια κούρσα των χωρών για τη συμμετοχή τους στην Κοινωνία της Γνώσης η ΝΔ έχει οδηγήσει τη χώρα σε μια πραγματική απαξίωση. Η Ελλάδα είναι η 25η χώρα στην κατάταξη των 25 χωρών της Ε.Ε. το 2006 και 30η στη κατάταξη των 30 χωρών του ΟΟΣΑ. Η Ελλάδα πρέπει και μπορεί να μπει στην πρωτοπορία. Είναι δέσμευσή μας.

Έρευνα, καινοτομία, επιχειρηματικότητα:
η ατμομηχανή της ισχυρής και δίκαιης κοινωνίας

Δεσμευόμαστε σε έναν οριζόντιο «Προϋπολογισμό Καινοτομίας» που στηρίζει τη δημιουργία περιβάλλοντος ανανέωσης της Ελληνικής οικονομίας με βάση το δυναμισμό και τη γνώση. Θέλουμε τα πανεπιστήμια να μπορούν να ανταγωνιστούν δημιουργικά για να εξασφαλίσουν οικονομικούς πόρους για προγράμματα έρευνας, να συνεργαστούν με επιχειρήσεις. Δεσμευόμαστε στην αύξηση της χρηματοδότησης της έρευνας ώστε να φτάσει το 1,5% του ΑΕΠ (με 40% ιδιωτική χρηματοδότηση), κατευθύνοντας τους πόρους με αξιολογικά και ανταγωνιστικά κριτήρια επιλογής, στην ενθάρρυνση της ιδιωτικής χρηματοδότησης της έρευνας, σε πολιτικές για τη μεταφορά και διάχυση της τεχνολογίας και της καινοτομίας σε όλη την οικονομία και κοινωνία.

Αξιοποιούμε τις κρατικές προμήθειες και τους εξοπλισμούς για την ανάπτυξη νέων τεχνολογιών δεσμεύοντας ένα ελάχιστο ποσοστό επί του συνολικού προϋπολογισμού. Διαμορφώνουμε συνθήκες για τη μεταφορά τεχνολογίας προς τις τοπικές κοινωνίες και τις τοπικές οικονομίες. Η ολοκλήρωση της ηλεκτρονικής δημόσιας διοίκησης, η αξιοποίηση των τεχνολογιών πληροφορικής και διαδικτύου στο σύνολο των δημόσιων λειτουργιών, καθιστούν το δημόσιο σημαντικό παράγοντα ενίσχυσης της ζήτησης για περισσότερη γνώση και προϊόντα έντασης γνώσης.

Επενδύουμε στην επιχειρηματική ανάπτυξη της γνώσης. Δίνουμε ισχυρά επενδυτικά και φορολογικά κίνητρα για τις επενδύσεις που εκμεταλλεύονται νέες γνώσεις και είναι προσανατολισμένες στην αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών. Υποβοηθούμε τη συγκέντρωση και διάθεση επιχειρηματικών κεφαλαίων σε νέες επιχειρηματικές πρωτοβουλίες έντασης γνώσης. Υποστηρίζουμε με οικονομικά και διοικητικά μέτρα νέες επιχειρηματικές πρωτοβουλίες εκμετάλλευσης γνώσης από ερευνητές, πανεπιστημιακούς ή και ερευνητικά και ακαδημαϊκά ιδρύματα.

Κινητοποιούμε την ιδιωτική έρευνα και προωθούμε τη συνεργασία δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Δίνουμε ισχυρά κίνητρα για την ενθάρρυνση και την προώθηση της ερευνητικής δραστηριότητας των επιχειρήσεων. Βελτιώνουμε την πρόσβαση των επιχειρήσεων, ειδικά των μικρών, σε ειδικές πηγές χρηματοδότησης (σχήματα εγγυήσεων, διαθεσιμότητα κεφαλαίων επισφαλών και ριψοκίνδυνων επενδύσεων – venture capital κ.λπ). Ενθαρρύνουμε τη δικτύωση των επιχειρήσεων μεταξύ τους και με οργανισμούς παραγωγής γνώσης, δημιουργώντας κοινές «τεχνολογικές πλατφόρμες». Αναπτύσσουμε προγράμματα για την ενίσχυση της συνεργασίας των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και των ερευνητικών και τεχνολογικών κέντρων με τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Αυτόνομα, ισχυρά, σύγχρονα ερευνητικά κέντρα. Ενισχύουμε τα δημόσια ερευνητικά και τεχνολογικά κέντρα στη βάση της επιστημονικής αριστείας. Θέλουμε τα ερευνητικά κέντρα, όπως και τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, αυτόνομα, με ισχυρούς μηχανισμούς κοινωνικής λογοδοσίας, και με μηχανισμούς αξιολόγησης και ελέγχου των αποτελεσμάτων της λειτουργίας τους που θα διασφαλίζουν τη διαρκή αναβάθμιση της ποιότητας της έρευνας. Προωθούμε τις συνεργασίες ερευνητικών ομάδων και συνενώσεις ομοειδών ερευνητικών μονάδων με στόχο τον εξορθολογισμό και δημιουργία ισχυρών εθνικών κέντρων. Οι στόχοι, οι κατευθύνσεις και ο ρόλος τους αποσαφηνίζονται και η χρηματοδότηση τους γίνεται με βάση πολυετείς προγραμματικές συμφωνίες με την πολιτεία. Προωθούμε

Οι δεσμεύσεις μας για την Ελλάδα στην πρωτοπο- ρία των νέων τεχνολογιών

τη συμμετοχή των γυναικών στα ερευνητικά προγράμματα με συγκεκριμένους ποσοτικούς στόχους.

Η παροχή γίνεται σε χώρους συνεχούς έρευνας. Συνδέεται με την ανάπτυξη και την παραγωγή. Συνεργασία και συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα, των φορέων της Αυτοδιοίκησης και της περιφέρειας, κάτω από την εποπτεία των Πανεπιστημίων. Επενδύουμε στην έρευνα αιχμής που καλύπτει και δραστηριότητες βασικής έρευνας και έρευνας σε περιοχές που δεν προσελκύουν χρηματοδότηση, όπως πχ οι ανθρωπιστικές επιστήμες. Βελτιώνουμε την ποιότητα των μεταπτυχιακών σπουδών στα πανεπιστήμια, τα αξιολογούμε, τα ενισχύουμε και τα επιβραβεύουμε. Προωθούμε θεσμούς τεχνολογικής εξοικείωσης και άμιλλας ήδη από τη μέση εκπαίδευση γιατί η εξοικείωση με την επιστημονική σκέψη ξεκινά στο σχολείο.

Αύξηση της χρηματοδότησης της έρευνας
ώστε να φτάσει το 2% το ΑΕΠ

Ορίζοντας «Προϋπολογισμό Καινοτομίας»
που στηρίζει τη δημιουργία
περιβάλλοντος ανανέωσης
οικονομίας με βάση την καινοτομία

Αξιολογήσει και προγράψει
στα δημόσια ερευνητικά
«κρίσιμης μάζας» και δεν
είναι συμφωνίες
δημόσια - δημιουργία
αριστείας

Η Ελλάδα να κατατάσσεται
χώρων στη χρήση προϊόντων
υπηρεσιών μέχρι το 2015
στην κορυφή των χωρών

Το ελληνικό δημόσιο θα στηρίξει επενδύσεις
σε όλες τις προηγμένες τεχνολογικές
οικιακές υποδομές με εθνικούς
και εθνικούς πόρους και
απομακρυσμένες περιοχές

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν παίζει με την παιδεία. Εμείς, σε αντίθεση με την Κυβέρνηση, δεν φυγομαχούμε με τα προβλήματα του τόπου. Γι' αυτό και είχα ζητήσει αξιολόγηση του εκπαιδευτικού μας συστήματος από τον ΟΟΣΑ, για να υπάρξει η πιο αντικειμενική τότε βάση, να μιλήσουμε καθαρά και χωρίς προκαταλήψεις με την εκπαιδευτική κοινότητα για όλα τα προβλήματα.

Γι' αυτό καταθέτω εδώ αυτές τις αξιολογήσεις του ΟΟΣΑ, καθώς και τις αξιολογήσεις, τις πρώτες που έγιναν, των εκπαιδευτικών μας ζητημάτων, που είναι και ουσιαστικές, ακριβώς για να υπάρξει η ουσιαστική εικόνα των πραγματικών προβλημάτων της χώρας μας.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Γεώργιος Παπανδρέου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).

(GH)

(01TS)

Και δυστυχώς, η παιδεία στη χώρα μας νοσεί.

Θα μιλήσω έξω από τα δόντια για τέσσερα βασικά βάρη που πρέπει να αλλάξουν στην παιδεία.

Πρώτον. Δωρεάν παιδεία δεν έχουμε. Το κόστος είναι αβάσταχτο για ^{εμ}μέση και φτωχότερη οικογένεια. Αυτό το ταξικό φίλτρο θα το ανατρέψουμε, όπως θα ανατρέψουμε και την αντίληψη ότι η τεχνική παιδεία είναι για τα παιδιά ενός άλλου Θεού! Να αποκαταστήσουμε στην πράξη τη δωρεάν παιδεία, την οποία είχε θεσπίσει ο Γεώργιος Παπανδρέου το 1964.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Προβλέπουμε, παράδειγμα, για όσους φοιτητές το χρειάζονται, το Κράτος να δίνει άτοκα δάνεια για την κάλυψη των αναγκών στέγης και εστίασης. Τα δάνεια αυτά θα αποπληρώνονται μέσω φορολογίας όταν και εφόσον πιάσει δουλειά ως απόφοιτος. Το σύστημα αυτό εφαρμόζεται εκτεταμένα στις βόρειες χώρες της Ευρώπης.

Προβλέπουμε να αλλάξουμε τη βαρβαρότητα των εξετάσεων και το φροντιστηριακό κόστος, μέσα από την αλλαγή αυτή, για την οικογένεια. Ο φοιτητής δεν θα αγωνίζεται με το διπλανό του για μια θέση, αλλά θα αγωνίζεται για να φτάσει σε ένα ελάχιστο επίπεδο γνώσεων. Άρα, δηλαδή, κάθε νέος που παίρνει εθνικό απολυτήριο θα μπορεί να εισάγεται σε ΑΕΙ και ΤΕΙ. Θα υπάρχει εγγυημένο

ποσό από το Κράτος, το οποίο θα κατευθύνεται στο δημόσιο Ίδρυμα που θα τον δέχεται. Έτσι, στοχεύουμε στην κατάργηση του κλειστού αριθμού εισακτέων. Θα εισάγεται, όχι σε Τμήμα, αλλά σε Σχολή για να επιλέγει σε επόμενη φάση την επαγγελματική του κατεύθυνση. Θα έχει, όμως, και πολλαπλές διόδους στην Ανώτατη Εκπαίδευση, όπως μέσα από το Ανοιχτό Πανεπιστήμιο. Δεν θα υποχρεώνεται να αποφασίζει το επαγγελματικό του μέλλον στα δεκαπέντε του χρόνια, αλλά αργότερα μέσα στο Ίδρυμα.

Δεύτερο βάρος είναι το ίδιο το σχολείο για τα παιδιά. Αντί για χαρά βιώνουν το βάρος των υπερβολικά πολλών μαθημάτων, το βάρος των βιβλίων, το βάρος των ωρών διαβάσματος, το βάρος των εξετάσεων, το βάρος της ανούσιας αποστήθισης, το βάρος της ισοπέδωσης της προσωπικότητάς τους και των ταλέντων τους, την έλλειψη άσκησης και πολιτισμού. Γι' αυτό εμείς προτείνουμε αλλαγή του αναλυτικού προγράμματος, λιγότερα και ουσιαστικότερα μαθήματα, ολοήμερο σχολείο, το οποίο εσείς υποβαθμίσατε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, που θα του εξασφαλίζει πολιτισμό, αθλητισμό, αλλά και την απαραίτητη ενισχυτική διδασκαλία, ώστε όταν φτάσει σπίτι να μη χρειάζεται να ανοίξει καν την τσάντα του. Και πάλι θα μειωθεί δραστικά το κόστος για τους γονείς.

Τρίτον, παρά το τεράστιο κόστος, το βάρος που σηκώνουν οι οικογένειες, εκπαιδευτικοί και παιδιά, το αποτέλεσμα είναι πενιχρό. Γι' αυτό προγραμματίζουμε ουσιαστική επιμόρφωση, αντικειμενική αξιολόγηση, αξιοπρεπείς επιτέλους

μισθούς για τους εκπαιδευτικούς που καλούνται να πραγματοποιήσουν τις μεγάλες αλλαγές στο σύστημα.

Και τέταρτο πρόβλημα είναι ότι σήμερα το σχολείο είναι ξένο προς τις ανάγκες της Ελλάδας, της οικογένειας και του μαθητευόμενου, είναι ξένο προς τις ανάγκες μιας νέας παγκόσμιας εποχής. Γι' αυτό θα κάνουμε την Ελλάδα πρωτοπορία σε ευρωπαϊκό επίπεδο στην παιδεία και τον πολιτισμό, θα κάνουμε την κρίση ευκαιρία. Για μας το δημόσιο σχολείο θα είναι το νέο μεγάλο έργο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από το νηπιαγωγείο μέχρι το πανεπιστήμιο,...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

... με πρώτη πρόκληση να αντιμετωπίσουμε τις παγκόσμιες αλλαγές, όπως είναι πρώτον, η κλιματική αλλαγή.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ)

Στην εποχή της εναλλακτικής ενέργειας, το πρόγραμμα σπουδών από το σχολείο μέχρι τα πανεπιστήμια και ΤΕΙ θα το συνδέσουμε με νέο μοντέλο ανάπτυξης, της πράσινης ανάπτυξης, της οικονομίας της γνώσης και της πληροφορίας, με νέο χωροταξικό σχεδιασμό της ανώτατης εκπαίδευσης που θα συμβάλλει στη σύνδεση της εκπαιδευτικής διαδικασίας με την περιφερειακή ανάπτυξη.

(ML)

(GH)

Θα συνδέει τα όνειρα των νέων με νέα επαγγέλματα, ανταγωνιστική Ελλάδα, ποιοτικά προϊόντα στη γεωργία, τις κατασκευές, την ενέργεια, μέχρι και τον τουρισμό. Θα εξασφαλίζει δημιουργικές και καλοπληρωμένες δουλειές, αντίστοιχες με τα ενδιαφέροντα και τις σπουδές τους. Δεν θα διαψεύδει τις ελπίδες τους.

Η σημερινή Κυβέρνηση δεν έχει αναπτυξιακό σχέδιο, για αυτό και η κρίση στην παιδεία βαθαίνει και παροξύνεται.

Δεύτερη πρόκληση είναι της παγκόσμιας οικονομίας. Ο εργαζόμενος ανταγωνίζεται σε μια παγκόσμια αγορά. Οφείλουμε, λοιπόν, να είμαστε ικανοί και συλλογικά και ως άτομα, ως προσωπικότητες, ως επιστήμονες, ως δημιουργοί, ώστε να ανταποκριθούμε σ' αυτές τις νέες απαιτήσεις.

Το κάθε ελληνικό πανεπιστήμιο, όχι ένα, πρέπει να έχει τη διεθνή του διάσταση. Τα μαθήματα για το εθνικό απολυτήριο θα είναι τα μισά από τα σημερινά, με έμφαση στα βασικά εφόδια για το νέο. Η γλώσσα μας, τα ελληνικά, τα μαθηματικά, η γλώσσα της νέας εποχής των υπολογιστών, είναι βασικά εφόδια που πρέπει να έχουν σε υψηλό επίπεδο τα παιδιά για να βγουν με απαιτήσεις και δυνατότητες στο σύγχρονο ανταγωνιστικό κόσμο. Η απόκτηση πιστοποιητικού επάρκειας στη χρήση διαδικτύου και γνώσεις ξένης γλώσσας θα γίνεται μέσα από το σχολείο.

Και αυτά έχουν ακόμη μεγαλύτερη σημασία σε μία εποχή μετανάστευσης, κινητικότητας πληθυσμών, που κάνει τις κοινωνίες μας πολυπολιτιστικές, μια τρίτη μεγάλη πρόκληση. Σ' αυτούς πρέπει να απαντήσουμε μέσα από το εκπαιδευτικό μας σύστημα με τον Ισοκράτη. Έλληνας είναι ο της ελληνικής παιδείας μετέχων.

Τέλος, η πρόκληση της πληροφορικής που αλλάζει άρδην τον τρόπο πρόσβασης στην πληροφορία, τον τρόπο επικοινωνίας και μάθησης των νέων. Είναι απαράδεκτο η Ελλάδα να είναι στην 27^η θέση της Ευρώπης, δηλαδή, τελευταία, στις ευρυζωνικές συνδέσεις στα σχολεία.

Εμείς βάζουμε στόχο το 2015 η Ελλάδα να είναι στις πρώτες χώρες στην πληροφορική στην Ευρώπη σχολεία. Προγραμματίζουμε την δωρεάν πρόσβαση και το φορητό υπολογιστή για κάθε μαθητή και φοιτητή.

Κυρίες και κύριοι όλα αυτά θα κοστίσουν. Για εμάς η παιδεία δεν είναι μέρος του δημοσιονομικού μας προβλήματος. Είναι μέρος της λύσης του οικονομικού μας και όχι μόνο προβλήματος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Η επένδυση για εμάς στον άνθρωπο είναι η αναγκαία συνθήκη για την αναστροφή της αναπτυξιακής μας κατηφόρας. Με τις αλλαγές που προβλέπουμε κάθε ευρώ που πάει στην παιδεία επιστρέφει στο Έθνος με τόκο. Γι' αυτό και επαναλαμβάνω τη δέσμευσή μας. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. εγγυάται την αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 5% του Α.Ε.Π. και στο 2% για την έρευνα και τεχνολογία σε μία τετραετία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Θα το αποδείξουμε από τον πρώτο κιόλας προϋπολογισμό με επιπλέον 1.000.000.000 ευρώ για την παιδεία. Θα κόψουμε, αν χρειάζεται, από παντού. Τα λεφτά θα βρεθούν. Θα εξοικονομηθούν και από άλλες δαπάνες, για να πάνε στην παιδεία. Όχι για να χαθούν σε κάποια αδιαφανή χοάνη, αλλά για να χρηματοδοτήσουν τις μεγάλες αλλαγές και να στηρίξουν τις μεταρρυθμίσεις.

Κλείνω με ένα παράδειγμα. Πόσο νομίζετε ότι κοστίζουν όλα τα βιβλία που διανέμουμε δωρεάν σε μαθητές και φοιτητές; Τι θα λέγατε αν μπορούσαμε να χωρέσουμε όλα αυτά τα βιβλία σε ένα, που να χωράει μάλιστα στην τσέπη του μαθητή και χίλια ακόμα, όλα τα αρχαία κείμενα των Ελλήνων και Λατίνων συγγραφέων, αλλά πολλά και της σύγχρονης ελληνικής λογοτεχνίας, αγγλικής και γαλλικής λογοτεχνίας, σημειώσεις καθηγητών; Αυτό το βιβλίο το κρατώ στο χέρι μου. Είναι ηλεκτρονικό βιβλίο.

Σε ένα σχολείο ο μαθητής δεν θα έχει μόνο τα βιβλία του. Μέσα από το διαδίκτυο θα έχει πρόσβαση σε ένα πλούτο γνώσεων σε παγκόσμιο επίπεδο. Θα είναι η δική του παγκόσμια βιβλιοθήκη. Εάν διαβάζει για γενικές εξετάσεις θα μπορεί να βρει τον καλύτερο φροντιστή και καθηγητή ή και συμμαθητή να τον βοηθήσει on line, διαδικτυακά.

(ΧΑ)

(1ML)

Θα έχει τις ασκήσεις του. Θα μπορεί να τον αξιολογεί ο καθηγητής μέσα από μία κεντρική αρχή αξιολόγησης ή τοπικά. Εάν οι επίσημες εξετάσεις είναι πολλαπλών επιλογών, θα μπορούν να διανέμονται μέσω ηλεκτρονικού υπολογιστή άμεσα.

Όταν το σχολείο και ο μαθητής θα έχει απεριόριστα βιβλία, φίλες και φίλοι, ή αν θέλετε πρόσβαση στην πνευματική περιουσία ολόκληρης της ανθρωπότητας – διότι αυτό θα είναι αύριο το σχολείο- δεν θα του ζητάμε αποστήθιση. Θα είναι τρελό. Θα του ζητάμε κριτική δυνατότητα, να ξέρει να επιλέγει απ' όλες τις πηγές την καλύτερη δυνατή λύση για το πρόβλημά του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Έτσι το σχολείο θα μετατραπεί σε κέντρο επεξεργασίας λύσεων και όχι αναπαραγωγής στείρας πληροφορίας. Το σχολείο θα είναι μαθητοκεντρικό, διότι θα κινείται από τα ενδιαφέροντα, τα talέντα, τις εργασίες και πρωτοβουλίες των μαθητών. Ο καθηγητής θα κάνει πολύ πιο ουσιαστικό έργο, δημιουργικό έργο, θα καθοδηγεί μέσα από μία διαλεκτική διαδικασία, διαλογική συζήτηση τον νέο στην πορεία του για την Ιθάκη.

Και το κεντρικό Υπουργείο μέσω άμεσης επαφής με το διαδίκτυο θα έχει πολύ καλύτερη εικόνα καθημερινή του επιπέδου κάθε μαθητή των σχολείων και

της ύλης. Το βιβλίο μέσα σε μια μέρα θα μπορεί να συμπληρώνεται κεντρικά ηλεκτρονικά και να διανέμεται ταυτόχρονα σε όλη την Ελλάδα ή την υφήλιο.

Εάν αυτά κύριοι συνάδελφοι, σας φαντάζουν επιστημονική φαντασία, ρωτήστε ένα νέο της ηλικίας του Αλέξανδρου που δολοφονήθηκε στα Εξάρχεια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Θα καταλάβετε πόσο κοντά είναι αυτά στη δική τους πραγματικότητα και πόσο μακριά είναι το σημερινό ελληνικό σχολείο από τα παιδιά. Γι' αυτό αισθάνονται και αποξενωμένα.

Κύριοι της Κυβέρνησης, δυστυχώς έχετε αποτύχει παντού. Απαξιώσατε τις πραγματικές δυνατότητες που έχει και η Ελλάδα και ο ελληνισμός. Βλέπετε, αν ως χώρα πάμε να ζητήσουμε δάνεια, όπως κάνει η Κυβέρνηση σήμερα ζητιανεύοντας χωρίς σχέδιο, χωρίς πρόγραμμα, προφανώς θα δυσκολευτούν να μας δώσουν για περισσότερα ρουσφέτια και σπατάλη. Αν όμως πάει μια νέα κυβέρνηση να ζητήσει χρηματοδότηση για ένα άλλο σχολείο, μια άλλη «πράσινη» ανάπτυξη, μια άλλη λειτουργία του κράτους αποδοτική, τότε η διαπραγμάτευση θα είναι επιτυχής γιατί θα ξέρουν ότι η Ελλάδα αποτελεί καλή επένδυση σε ένα σίγουρο μέλλον. Αυτή την Ελλάδα εμείς θα εκπροσωπήσουμε αύριο ως κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

(Όρθιοι οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων πενήντα τρεις μαθήτριες και μαθητές και δύο συνοδοί καθηγητές από το 68^ο Γυμνάσιο της Αθήνας.

Καλωσορίζουμε τα παιδιά στη Βουλή των Ελλήνων και τους ευχόμαστε καλή πρόοδο και να είναι καλότυχα.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Επίσης κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από πάρα πολύ καιρό και ύστερα από πρόσκληση την οποία είχα απευθύνει ως Πρόεδρος της Βουλής προς τα πανεπιστήμια και ιδιαίτερα προς τους φοιτητές των Νομικών Σχολών και των Σχολών Πολιτικής Επιστήμης, σήμερα από τα νότια θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση του Τμήματος Πολιτικής Επιστήμης του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου.

Καλωσορίζουμε τους φοιτητές στη Βουλή των Ελλήνων.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Χαιρόμαστε για το ότι το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων συντρέχει την έλευση φοιτητών, ώστε να παρακολουθούν σημαντικές συνεδριάσεις ακόμα και ως πρακτική άσκηση είτε φοιτητές της Νομικής είτε της Πολιτικής Επιστήμης. Αυτό είναι μια σημαντική κατάκτηση που ελπίζω ότι θα βρει και

συνέχεια και πολύ μεγάλη ανταπόκριση από όλες τις σχολές και από όλα τα πανεπιστήμια.

Καλώ στο Βήμα τη Γενική Γραμματέα και Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος την κυρία Αλέκα Παπαρήγα.

(ΧΡ)

(ΧΑ)

ΑΛΕΚΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχοντας συνείδηση ότι το θέμα που συζητάμε είναι πελώριο, θα μπορούσε κανείς την πρότασή του για τα θέματα της παιδείας να την κυκλοφορήσει σε τόμους. Και επειδή αισθανόμαστε την ανάγκη να καταθέσουμε πολύ συγκεκριμένες προτάσεις και ο χρόνος είναι λίγος, γι' αυτό και στα Πρακτικά της Βουλής θα καταθέσω ένα κείμενο εννέα σελίδων, που συνοπτικά αλλά πολύ συγκεκριμένα και δεσμευτικά τουλάχιστον για εμάς θέτει τους βασικούς άξονες των προτάσεών μας από το νηπιαγωγείο μέχρι και τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα.

(Στο σημείο αυτό η Γενική Γραμματέας του Κ.Κ.Ε. κ. Αλέκα Παπαρήγα καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες προτάσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

23/1/2009

ΑΝΦ 123 ΧΡ

Για τα ηρωικά τμ Βογιω

61

Πραγματοί

ΠΛΑΙΣΙΟ ΑΓΩΝΑ

Κατάργηση όλων των αντιεκπαιδευτικών νόμων του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ που έχουν στόχο την αναπαραγωγή νέου εργατικού δυναμικού διασπασμένου κι ευάλωτου για να είναι πιο αποδοτικό στις απάνθρωπες συνθήκες καπιταλιστικής εκμετάλλευσης.

Διχρομ

~~Επίσης~~ υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή για όλα τα παιδιά ~~από~~ χρόνων, σε ιδρύματα προσχολικής αγωγής που θα ανήκουν στο ΥΠΕΠΘ με ενιαίο διαπαιδαγωγητικό πρόγραμμα προσαρμοσμένο στις ανάγκες κάθε ηλικίας και κατάλληλα σχεδιασμένους χώρους, στελεχωμένους με το απαραίτητο προσωπικό για την ημερήσια λειτουργία τους (επιστημονικό, παιδαγωγικό, βοηθητικό). ΟΧΙ στη σχολειοποίηση του Νηπιαγωγείου που παραβιάζει τον παιδικό ψυχισμό και τις ανάγκες της νηπιακής ηλικίας. Άμεση απόσυρση της τροπολογίας για τα Νηπιαγωγεία και κάθε νέου μέτρου αποκέντρωσης των σχολείων στους δήμους και τους ιδιώτες. Το κράτος με τη συμβολή των δημοτικών επιτροπών παιδείας να προχωρήσει άμεσα στην ίδρυση όσων ιδρυμάτων χρειάζονται για να καλύψουν τα νήπια κάθε περιοχής. Μείωση των νηπίων σε 15 ανά νηπιαγωγό. Μαζικοί διορισμοί νηπιαγωγών από νέα επετηρίδα, σύμφωνα με τις πραγματικές ανάγκες. Κατάργηση της ιδιωτικής Προσχολικής Αγωγής και κάθε μορφής ιδιωτικής εκπαίδευσης.

Βασική - Γενική Εκπαίδευση έως τα 18 χρόνια που ο άνθρωπος ενηλικιώνεται ψυχικά, πνευματικά, κοινωνικά και βιολογικά, μέσα από Ενιαίο Δωδεκάχρονο Υποχρεωτικό Σχολείο, συνέχεια της ~~πρώτης~~ ^{α' και β'} υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής, με σκοπό την καλλιέργεια και την ολόπλευρη διαμόρφωση της προσωπικότητας κάθε νέου πριν από την επαγγελματική επιλογή ή ειδίκευση. Ζητάμε την κατάργηση του διπλού σχολικού δικτύου (Γενική - Επαγγελματική Εκπαίδευση), που αναπαράγει το διαχωρισμό διανοητικής και χειρωνακτικής εργασίας, αλλά και της διάσπασης σε Δημοτικό - Γυμνάσιο - Λύκειο, που εκφράζει ιστορικά ξεπερασμένα στάδια μόρφωσης του λαού μας. Απαιτούμε την ακύρωση κάθε μέτρου διαφοροποίησης των σχολικών προγραμμάτων και των σχολείων (ευέλικτη ζώνη, ευρωπαϊκά προγράμματα, αξιολόγηση των σχολικών μονάδων και των εκπαιδευτικών) όπως και της «αποκέντρωσης» - εμπορευματοποίησης κρίσιμων εκπαιδευτικών λειτουργιών (υποδομές, βιβλία, προγράμματα), που διευρύνει τις κοινωνικές ανισότητες στη μόρφωση και μάλιστα από τις μικρότερες ηλικίες.

Θέλουμε σχολείο κοινό για όλους της νέους, με ενιαίο πρόγραμμα, ενιαία - σύγχρονη υλικοτεχνική υποδομή και ενιαία - δωρεάν βιβλία, ενιαία διοίκηση και λειτουργία, μόνιμο εκπαιδευτικό προσωπικό με ενιαία εργασιακά δικαιώματα. Σχολείο, που θα εξασφαλίζει τη δωρεάν παροχή σε όμοιες συνθήκες της απαραίτητης σε όλους μόρφωσης, παίρνοντας ιδιαίτερα μέτρα για την ένταξη των παιδιών των μεταναστών και των μειονοτήτων (διαχωρισμός της θρησκείας από την εκπαίδευση, διδασκαλία της μητρικής τους γλώσσας και της ιστορίας, αντιμετώπιση οξυμένων οικονομικών προβλημάτων της οικογένειας), για τα ΑμεΑ και τα παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες. Σχολείο, που θα ολοκληρώνει τη διαπαιδαγωγική εργασία του, χωρίς να χρειάζεται κανένα φροντιστήριο μέσα ή έξω από αυτό, γιατί θα παρέχει όλα τα εφόδια για το μέλλον πρώτα πρώτα με το να βοηθά το παιδί και τον έφηβο να καλύψουν τις ανάγκες και να ζήσουν τις χαρές της ηλικίας τους. Από τη θέση ενός σχολείου ολοκληρωμένης διαπαιδαγωγικής εργασίας, αντιπαλεύουμε το ασυνάρτητο δεύτερο πρόγραμμα του ολοήμερου «ανταποδοτικού» παιδοφυλακτήριου, απ' όπου οι γονείς παραλαμβάνουν τα παιδιά τους σωματικά και πνευματικά «διαλυμένα», αντί για περισσότερο μορφωμένα. Διεκδικούμε κάλυψη όλων των κενών με μόνιμο εκπαιδευτικό και άλλο βοηθητικό προσωπικό. Μείωση μαθητών ανά τμήμα. Υποδομή για ιατρική πρόληψη και υγιεινή σε όλα τα σχολεία, σύγχρονα και ασφαλή σχολικά κτίρια, εξοπλισμένα με εργαστήρια, γυμναστήρια, μουσικά όργανα, βιβλιοθήκες, τραπεζαρίες και σχετικό με την παιδαγωγική τους λειτουργία σχεδιασμό. Καθορισμό με παιδαγωγικούς όρους ενιαίου ωρολογίου προγράμματος για όλα τα παιδιά, που θα τους αφήνει χρόνο για παιχνίδι κι άλλες εξωσχολικές δραστηριότητες, και θα έχει προοπτική το δωδεκάχρονο σχολείο βασικής μόρφωσης ώστε απαλλαγμένο από επικαλύψεις και ανακύκλωση της ύλης σε κάθε βαθμίδα να εξοικονομηθεί χρόνος για παιχνίδι και άλλες εξωσχολικές δραστηριότητες. Μόνο σε μια τέτοια βάση μαθήματα που κακώς στριμώχνονται στο Δημοτικό θα μπορούν με επάρκεια να διδαχθούν, όπως η εκμάθηση και πιστοποίηση των ξένων γλωσσών με χορήγηση τίτλου γλωσσομάθειας σε μια τουλάχιστον ξένη γλώσσα.

Ριζική αλλαγή στα αναλυτικά προγράμματα και βιβλία ώστε το σχολείο να δημιουργεί κριτήριο αλήθειας και επιστημονική αντίληψη για την πραγματικότητα, χρησιμοποιώντας νέα βιβλία, γραμμένα με συναίσθημα, ανθρωπιά και παιδαγωγική ευθύνη, επικεντρωμένα στα πιο σταθερά και ουσιαστικά στοιχεία της γνώσης, στις αρχές και τους νόμους που κυβερνούν τη φύση και εφαρμόζονται στην κοινωνία. Παράλληλα, αφιερώνοντας χρόνο στην αισθητική και φυσική αγωγή και την ευρύτερη πολιτιστική δραστηριότητα, το σχολικό πρόγραμμα οφείλει ν' αναπτύσσει σώμα και πνεύμα και κοντά στη γνώση να καλλιεργεί το συναισθηματικό κόσμο και τη βούληση του μαθητή. Το πρόγραμμα και η όλη λειτουργία του σχολείου πρέπει να ξεφύγουν από τη στεία, δογματική διδασκαλία, κι από τα λόγια να περάσουμε στο σχολείο των έργων, που θα κινητοποιεί τους μαθητές, συνδυάζοντας τη θεωρία με την πράξη, θα τους ανοίγει στ' αλήθεια

πολυτεχνικό ορίζοντα, αποκαλύπτοντας την επιστήμη που εφαρμόζεται σε όλους τους σύγχρονους κλάδους της παραγωγής και τον κοινωνικό χαρακτήρα της εργασίας. Ταυτόχρονα θα τους βοηθά να αποκτήσουν συνολική - συγκροτημένη και όχι αποσπασματική εικόνα για τον κόσμο και δημιουργική ζωή μέσα από την ομαδική εργασία στο μάθημα, τη συλλογική οργάνωση της σχολικής ζωής και τη γενικότερη κοινωνική τους δραστηριοποίηση. Στο πλαίσιο αυτό, αγωνιζόμαστε για την κατάργηση της «ευέλικτης ζώνης» στο δημοτικό και στο γυμνάσιο, που, στο όνομα της σύνδεσης σχολείου και κοινωνίας, έρχεται με σύγχρονους όρους και με την άμεση εμπλοκή εταιριών - «χορηγών» να διαλύσει τη σκέψη των μαθητών με ασυνάρτητες μαθήσεις και να διαφημίσει τις κάλπικες «αξίες» του συστήματος (επιχειρηματικότητα, ανταγωνιστικότητα, ατομική ευθύνη για τα κοινωνικά προβλήματα, ευρωπαϊκή ιδέα κλπ.). Ακόμη διεκδικούμε την απόσυρση των περισσότερων από τα νέα βιβλία που εκτός από το ότι είναι αντιπαιδαγωγικά κρύβουν τη σφοδρότερη τα τελευταία χρόνια επίθεση αποδιοργάνωσης και ελέγχου της σκέψης των μαθητών με την αποσπασματικότητα, το σχετικισμό, την αντιεπιστημονικότητα, την ιδεολογική μονομανία και την ξετσιπίωτη προπαγάνδα του συστήματος.

Κατάργηση των ταξικών φραγμών και της πρόωρης επιλογής των μαθητών.

Απεξάρτηση του προγράμματος και της λειτουργίας του Λυκείου (ΓΕΛ και ΕΠΑΛ) από τη διαδικασία επιλογής για τα ΑΕΙ-ΤΕΙ. Κατάργηση των κατευθύνσεων του Λυκείου και των πανελλαδικών εξετάσεων στη Γ' Λυκείου, που ταυτίζουν σε σημαντικό βαθμό τις απολυτήριες με τις εισαγωγικές με σκοπό τον αποκλεισμό από το Λύκειο όσων μαθητών αδυνατούν να συνεχίσουν στην Ανώτατη Εκπαίδευση και διοχέτευσή τους στα αδιέξοδα ΕΠΑΣ. Κατάργηση της βάσης του 10, που εμφανίζει σαν μέτρο ποιοτικής αναβάθμισης της εκπαίδευσης τις εξετάσεις επιλογής και κατάταξης των υποψηφίων στις ανώτατες σχολές. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε πρόταση παρεμβολής νέων εμποδίων στην ολοκλήρωση της 12χρονης εκπαίδευσης, με οποιαδήποτε παραλλαγή και αν εμφανιστεί, όπως π.χ. εξετάσεις στη Γ' Γυμνασίου και επέκταση των εξετάσεων σε περιφερειακό επίπεδο σε όλες τις τάξεις του Λυκείου με προσμέτρηση του αποτελέσματός τους για την εισαγωγή στα πανεπιστήμια. Οι προαγωγικές και απολυτήριες εξετάσεις να είναι ενδοσχολικές με ευθύνη του εκπαιδευτικού που είναι σε θέση να σταθμίζει τις ανάγκες, τη γενική προσπάθεια και το κοινωνικό περιβάλλον των μαθητών και να αποτελούν το αναγκαίο, αλλά και τελευταίο στάδιο της μορφωτικής λειτουργίας. Να χρησιμοποιούνται θετικά σαν στοιχείο ανατροφοδότησης του εκπαιδευτικού έργου και εργαλείο επιβράβευσης της προσπάθειας του μαθητή.

Το σύστημα πρόσβασης στα ΑΕΙ- ΤΕΙ δεν μπορεί να βρει δίκαιη λύση στο πλαίσιο των άνισων όρων που δημιουργεί η σημερινή εκπαιδευτική και κοινωνική πραγματικότητα. Οι υποσχέσεις και τα συνθήματα για ελεύθερη

πρόσβαση και κατάργηση των εξετάσεων είναι βαθιά υποκριτικές. Η ουσιαστική αντιμετώπιση του προβλήματος προϋποθέτει, μετά την απόκτηση από το σύνολο των νέων και εργαζόμενων ενιαίας δωδεκάχρονης γενικής μόρφωσης, να εξασφαλιστεί το καθολικό δικαίωμα στη σταθερή και πλήρη εργασία, να δοθεί ουσιαστική διέξοδος στην επαγγελματική μόρφωση μέσα από ένα σύστημα δημόσιων και δωρεάν επαγγελματικών σχολών. Μία διαδικασία πρόσβασης προσαρμοσμένη στο σημερινό επίπεδο ανάπτυξης των παραγωγικών δυνάμεων πρέπει να πληρεί τα παρακάτω κριτήρια: α) να είναι εντελώς ανεξάρτητη από τη λειτουργία του σχολείου και να ακολουθεί χρονικά και ουσιαστικά την ολοκλήρωση του μορφωτικού του έργου β) να προϋποθέτει την ουσιαστική και πλήρη παροχή δημόσιας και δωρεάν παιδείας με ό,τι η έννοια αυτή σημαίνει (δωρεάν βιβλία, σχολικά είδη, σίτιση, φοιτητική μέριμνα, έως και την ενίσχυση των λαϊκών οικογενειών ώστε να εξαλειφθεί το φαινόμενο της παιδικής εργασίας) γ) να δίνει τη δυνατότητα φοίτησης στην ανώτατη εκπαίδευση σε εργαζόμενους που δεν μπόρεσαν να συνεχίσουν σε αυτό το επίπεδο τις σπουδές τους μέσα από ειδικές διαδικασίες.

Μια λιγότερο άδικη και οδυνηρή για τη σημερινή πραγματικότητα τεχνική διαδικασία επιλογής θα μπορούσε να έχει τη μορφή κάποιων “μεταλυκειακών” εξετάσεων σε 2-3 μαθήματα σχετικά με το επιστημονικό αντικείμενο όπου προσανατολίζεται ο υποψήφιος ώστε, συνδυάζοντας κατάλληλα τις εξετάσεις, με τέσσερα-πέντε το πολύ μαθήματα να μπορεί να καλυφθεί ακόμη και το σύνολο των πανεπιστημιακών τμημάτων. Οπωσδήποτε πρέπει να εξασφαλίζει α) απεριόριστη δυνατότητα πολλαπλών επιλογών προτίμησης β) δικαίωμα επανάληψης της διαδικασίας όσες φορές επιθυμεί ο υποψήφιος, γ) κατοχύρωση βαθμολογίας, δ) ιδιαίτερη μέριμνα και για τους εργαζόμενους και τα παιδιά ειδικών κατηγοριών (μειονότητες, ΑΜΕΑ, φτωχών λαϊκών στρωμάτων...) ε) η ευθύνη της διαδικασίας να είναι στο Υπουργείο Παιδείας και σε καμία περίπτωση να μην μπορεί το κάθε πανεπιστημιακό ίδρυμα να προβάλλει ειδικές απαιτήσεις για την ιδιαίτερη αναβάθμισή του. Σε κάθε περίπτωση τονίζεται ότι η αξία του συστήματος αυτού είναι σχετική και γι' αυτό θα υπόκειται σε διαρκή έλεγχο και κρίση ανάλογα με την εξέλιξη της εκπαιδευτικής και κοινωνικής πραγματικότητας.

Καθιέρωση συστήματος δημόσιων και δωρεάν Επαγγελματικών Σχολών που μετά την ολοκλήρωση της δωδεκάχρονης εκπαίδευσης θα παρέχουν ουσιαστική ειδίκευση και επάρκεια για την πλήρη άσκηση επαγγέλματος, χωρίς να χρειάζεται οποιαδήποτε άλλη πιστοποίηση ή «κατάρτιση». Κατάργηση των κάθε λογής υποκατάστατων επαγγελματικής εκπαίδευσης όπως τα αδιαβάθμητα και κυρίως ιδιωτικά ΙΕΚ, ΚΕΚ, ΚΕΣ, που παρέχουν ληξιπρόθεσμη και φτηνή «κατάρτιση». Υπαγωγή του συνόλου της εκπαίδευσης (γενική και τεχνικοεπαγγελματική) αποκλειστικά στην αρμοδιότητα του ΥΠΕΠΘ και ενιαία παροχή της από αυτό.

Αναδιοργάνωση, ενίσχυση και βελτίωση της νυχτερινής εκπαίδευσης, ώστε η διάρκεια φοίτησης στα νυχτερινά σχολεία να είναι ίση με των πρωινών, με την κατάλληλη αναπροσαρμογή του ωραρίου, των αναλυτικών προγραμμάτων, της ύλης και των βιβλίων, των υποδομών και του προσωπικού για να αποτελεί ουσιαστική και ισότιμη διέξοδο για τους εργαζόμενους που εμποδίζονται να ολοκληρώσουν την εκπαίδευση τους. Είναι αυτονόητο ότι μέχρι την κατάργηση του διπλού ταξικού κυκλώματος και την ίδρυση των επαγγελματικών σχολών δε θα πάψουμε να ασχολούμαστε με τα προβλήματα των μαθητών του ανισότιμου τεχνικοεπαγγελματικού σκέλους και των σπουδαστών της κατάρτισης απαιτώντας να έχουν εκπαιδευτικούς, σύγχρονα βιβλία και αναλυτικά προγράμματα, εργαστήρια και επαρκή εξοπλισμό και θα αγωνιζόμαστε ώστε τα επαγγελματικά σχολεία να μην μετατραπούν σε «μαθητοστάσια» στο έλεος της τύχης τους.

Αναδιαμόρφωση μιας αληθινά Ενιαίας Ανώτατης Εκπαίδευσης με

ισότιμα ιδρύματα, που θα αγωνίζονται για την κοινωνική και επιστημονική εξέλιξη και όχι για την υπεροχή, που θα προστατεύουν και θα κατοχυρώνουν τα επιστημονικά αντικείμενα, την ενότητα των προγραμμάτων σπουδών, την ενότητα της χρονικής τους διάρκειας, την επιστημονική και επαγγελματική ειδικευση, σε αντίθεση με την πολιτική που μετατρέπει την πανεπιστημιακή εκπαίδευση σε άθροισμα ευέλικτων μαθήσεων. Ανώτατα ιδρύματα που θα συνενώνουν και θα αναπτύσσουν ευρύ κύκλο επιστημονικών αντικειμένων και θα συγκεντρώνουν μεγάλο αριθμό επιστημονικού δυναμικού, χωρίς μεταξύ τους κατηγοριοποιήσεις, και χωρίς την αναχρονιστική διάκριση σε πανεπιστημιακή και σε μη πανεπιστημιακή - τεχνολογική εκπαίδευση. Τα τμήματα των ΤΕΙ αφού αναμορφωθούν χρειάζεται να καταταχθούν είτε στην ανώτατη είτε στην τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση σε συνάρτηση με τις ανάγκες της κοινωνικής και επιστημονικής εξέλιξης

Διεκδικούμε την εξασφάλιση υψηλού επιπέδου πανεπιστημιακή μόρφωση για όλους τους φοιτητές μέσα από ενιαίες προπτυχιακές σπουδές, που θα παρέχουν πλήρη επιστημονική επάρκεια και επαγγελματική ικανότητα στα αντίστοιχα επιστημονικά αντικείμενα. Οι μεταπτυχιακές σπουδές να προωθούν την παραγωγή της νέας γνώσης και να ολοκληρώνονται με την απονομή διδακτορικού διπλώματος. Κατοχύρωση του δικαιώματος πρόσβασης στο επάγγελμα με την απόκτηση του πτυχίου και κατάργηση κάθε φορέα διαπίστευσης της επαγγελματικής ικανότητας. Γι' αυτό παλεύουμε για την ακύρωση του νέου Νόμου Πλαισίου και των συνοδευτικών νόμων (αξιολόγηση, ΔΟΑΤΑΠ, δια βίου μάθηση κλπ.) και την αποτροπή της αναθεώρησης του άρθρου 16 του Συντάγματος, που έχουν στόχο την επιχειρηματική -ανταγωνιστική λειτουργία της ανώτατης εκπαίδευσης, τη διαβάθμιση των ιδρυμάτων ανάλογα με τη δυνατότητα τους να προσελκύουν «ιδιωτική» χρηματοδότηση, και την πρωτοφανή υποβάθμιση των σπουδών και της επιστήμης στα περισσότερα απ' αυτά. Είμαστε κατηγορηματικά αντίθετοι σε

κάθε εκπαιδευτική ή εργασιακή ρύθμιση που εξισώνει τις τετράχρονες και πεντάχρονες σπουδές στα ελληνικά ΑΕΙ με τις τρίχρονες σπουδές των πανεπιστημίων του εξωτερικού, αντιπαλεύουμε τις κοινοτικές οδηγίες για τα εργασιακά δικαιώματα (οδηγία 36/05, ευρωπαϊκό πλαίσιο επαγγελματικών προσόντων κλπ.) που ισοπεδώνουν τα εργασιακά δικαιώματα των αποφοίτων της ανώτατης εκπαίδευσης και προετοιμάζουν το έδαφος για την ένταξη των ιδιωτικών ψευτο-πανεπιστημίων στην ανώτατη εκπαίδευση και τη σύνδεση των ΙΕΚ με αυτήν.

Παράλληλα αγωνιζόμαστε για τον αναπροσανατολισμό της έρευνας ώστε να υπηρετεί το λαό αντί τα ιδεολογικά, πολιτικά, οικονομικά συμφέροντα των ιδιωτών χρηματοδοτών της, για γενναία χρηματοδότηση της έρευνας από τον κρατικό προϋπολογισμό ώστε να καλύπτονται όλοι οι τομείς της, να συμμετέχει σε αυτήν το σύνολο των ιδρυμάτων και του επιστημονικού δυναμικού και να μπει τέρμα στη νοσηρή κατάσταση της διαχείρισης του μεγάλου όγκου των ερευνητικών προγραμμάτων από μια μειοψηφία ΔΕΠ και ερευνητών διασυνδεδεμένη με επιχειρηματικά και κυβερνητικά κυκλώματα. Απαιτούμε την κατάργηση της δυνατότητας να δημιουργούνται εταιρείες εμπορικής εκμετάλλευσης ερευνητικών προϊόντων από τα πανεπιστήμια, ερευνητικά κέντρα ή από μέλη του επιστημονικού τους προσωπικού.

Κατοχύρωση αποκλειστικά δημόσιας και δωρεάν Εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες σαν προϋπόθεση του ενιαίου χαρακτήρα και της κοινωνικής της αποστολής. Κάλυψη του συνόλου των εκπαιδευτικών αναγκών από τον κρατικό προϋπολογισμό, ενάντια σε κάθε μορφής ιδιωτικοποίηση, άμεση ή έμμεση. Διεκδικούμε το 15% του Κρατικού Προϋπολογισμού για την Εκπαίδευση και ένταξη στον κρατικό προϋπολογισμό των ευρωπαϊκών κονδυλίων για την εκπαίδευση με προσανατολισμό στις πραγματικές ανάγκες της και όχι στην οικονομική στήριξη των μέτρων αναδιάρθρωσής της. Απαιτούμε η κατασκευή των σχολικών κτιρίων να γίνεται αποκλειστικά από τον ΟΣΚ, ενάντια στις συμπράξεις δημόσιου – ιδιωτικού τομέα και η συγγραφή των σχολικών βιβλίων να γίνεται με αποκλειστική ευθύνη του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου και όχι να ανατίθεται στους ιδιωτικούς εκδοτικούς οίκους. Είμαστε αντίθετοι στην «αυτονομία» των σχολείων και την οικονομική αυτοτέλεια των ΑΕΙ-ΤΕΙ που σημαίνουν χαμηλότερη και επιλεκτική κρατική χρηματοδότηση, επιχειρηματική λειτουργία τους, δίδακτρα, πρόσθετη τοπική φορολόγηση και εισβολή των εταιριών – χορηγών στην εκπαίδευση.

Κατάργηση γενικά κάθε μορφής ιδιωτικής εκπαίδευσης και του ιδιωτικού παραεκπαιδευτικού κυκλώματος φροντιστηρίων και κατάρτισης. Ανάκληση των αδειών λειτουργίας των κάθε λογής ιδιωτικών «πανεπιστημίων», ακύρωση κάθε μέτρου για την αναγνώριση και διεύρυνση τους.

Ανάπτυξη όλων των αναγκαίων υποδομών για την πρωινή λειτουργία των σχολείων και την κάλυψη των εκπαιδευτικών και ερευνητικών δραστηριοτήτων των ΑΕΙ-ΤΕΙ. Ανάπτυξη πρόσθετων υποδομών για πολιτιστικές-αθλητικές δραστηριότητες και πρόσληψη μόνιμου ειδικού προσωπικού για την κάλυψη της λειτουργίας τους.

Οικονομική και κοινωνική στήριξη των εργαζομένων μαθητών με υποτροφίες, εκπαιδευτικές άδειες και ειδικό ωράριο εργασίας, ώστε να μπορούν απρόσκοπτα να αφιερωθούν στους εκπαιδευτικούς τους υποχρεώσεις. Γενικότερα οικονομική και κοινωνική στήριξη της λαϊκής οικογένειας ώστε να απαλειφθεί το φαινόμενο της παιδικής και εφηβικής εργασίας που συνεπάγεται τη σχολική αποτυχία και διαρροή. Εξασφάλιση των αναγκαίων οικονομικών και άλλων προϋποθέσεων στους φοιτητές και σπουδαστές ώστε να αφοσιωθούν απερίσπαστοι στα σπουδαστικά τους καθήκοντα. Κατάργηση όλων των διδάκτρων, εξασφάλιση δωρεάν σίτισης, στέγασης, μεταφοράς για όλους τους φοιτητές και σπουδαστές. Παροχή υποτροφιών σε όλους τους μεταπτυχιακούς και απαλλαγή των φτωχότερων φοιτητών από τα βιοποριστικά τους προβλήματα με ειδική κρατική επιδότηση. Ειδικά μέτρα διευκόλυνσης των εργαζόμενων φοιτητών - σπουδαστών (δωρη εργασία με αποδοχές δώρου, άδειες με αποδοχές στις εξετάσεις και δικαίωμα εναλλακτικών μορφών εξέτασης). Κατάργηση των διδάκτρων για τους αλλοδαπούς φοιτητές.

Δωρεάν παροχή συγγραμμάτων στους φοιτητές - σπουδαστές, που θα παράγονται σε πανεπιστημιακά τυπογραφεία. Εμπλουτισμό των πανεπιστημιακών βιβλιοθηκών με άλλα συγγράμματα και επιστημονικά περιοδικά που θα επιτρέπουν την πρόσβαση των φοιτητών σε διαφορετικές θεωρητικές απόψεις στα διδασκόμενα αντικείμενα. Δημιουργία βιβλιοθηκών σε κάθε σχολείο. Δωρεάν εισιτήρια σε θέατρα και κινηματογράφους για μαθητές, φοιτητές και σπουδαστές.

Εργασιακή, οικονομική και επιστημονική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών. Αναβάθμιση, που θα ξεκινά με την παιδαγωγική εκπαίδευση τους σε ενιαίες παιδαγωγικές σχολές, στις οποίες θα συνεχίζεται και η περιοδική επιμόρφωση τους. Ενιαία εργασιακά δικαιώματα για όλους τους εκπαιδευτικούς με πρώτη προϋπόθεση την εξασφάλιση σταθερής και πλήρους εργασίας. Κατάργηση του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ και του θεσμού των ωρομισθίων και αναπληρωτών. Μέχρι τη δημιουργία των ενιαίων παιδαγωγικών σχολών των οποίων οι απόφοιτοι διορίζονται όλοι στην εκπαίδευση, απαιτούμε μαζικούς διορισμούς μέσα από μια νέα επετηρίδα και για την κάλυψη των έκτακτων και συνηθισμένων αναγκών με μόνιμο εκπαιδευτικό προσωπικό στη διάθεση του Υπουργείου Παιδείας.

Πρόσληψη όλου του αναγκαίου επιστημονικού, διοικητικού και τεχνικού προσωπικού στα ΑΕΙ-ΤΕΙ. Κατάργηση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων στο διδακτικό προσωπικό που επεκτείνονται, προκήρυξη όλων

των θέσεων των συμβασιούχων διδασκόντων, καθιέρωση της πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης του διδακτικού προσωπικού ώστε να αφιερωθεί αποκλειστικά στα διδακτικά και ερευνητικά που καθήκοντα. Κατάργηση του επιδοματικού χαρακτήρα του μισθολογίου των διδασκόντων στα ΑΕΙ-ΤΕΙ με την ενσωμάτωση όλων των επιδομάτων στο βασικό μισθό ώστε να μπορούν να αντιμετωπίζουν τις σύγχρονες ανάγκες της διαβίωσης και της επιστημονικής τους ενημέρωσης.

Κατοχύρωση και διεύρυνση της δημοκρατίας στην Εκπαίδευση

Ξεκινώντας από την κατάργηση όλων των αυταρχικών, κατασταλτικών ρυθμίσεων, που παρεμποδίζουν συλλογικές διαδικασίες και ακυρώνουν την ελευθερία της σκέψης και δράσης (Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου, «καθηκοντολόγιο» των εκπαιδευτικών, κ.λπ.)

Δημοσιοϋπαλληλικός Κώδικας, εσωτερικοί κανονισμοί ΑΕΙ - ΤΕΙ κλπ.). Υπερασπιζόμαστε το Πανεπιστημιακό σύλλογο και αντιστεκόμαστε σε κάθε προσπάθεια απαξίωσης και υπονόμευσης του θεσμού, που στις μέρες μας γίνεται ακόμη πιο αναγκαίος. Τη ευθύνη για την τήρηση του ασύλλου πρέπει να την έχει η Σύγκλητος και όχι διοικητικές και ελεγχόμενες επιτροπές.

Παλεύουμε για τη δημιουργία προϋποθέσεων συλλογικού - λαϊκού ελέγχου της εκπαίδευσης, ώστε η επιστήμη να γίνει σύμμαχος του λαού και το σχολείο να διαπλάθει, όχι καλούς υπηρέτες, αλλά ανθρώπους με προσωπικότητα και συνειδητούς ρυθμιστές της ζωής τους.

Σταθερή εργασία με πλήρη δικαιώματα για όλους, 7ωρο, πενθήμερο, 35ωρο. Ελεύθερο χρόνο σαν απαραίτητη προϋπόθεση για την ωρίμανση και την ολοκλήρωση της προσωπικότητας του νέου ανθρώπου, την εξασφάλιση του δικαιώματος του στην κοινωνική ζωή και δράση, και τη δημιουργία οικογένειας. Κατάργηση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων, κατάργηση της ομηρίας των συμβάσεων ορισμένου χρόνου και την αυτόματη μετατροπή τους σε συμβάσεις αορίστου χρόνου. Μέτρα στήριξης των ανέργων αποφοίτων με επιδότηση στο 80% του μισθού, δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, επιδότηση ενοικίου και πάγωμα δανείων. Μείωση των ορίων συνταξιοδοτικής ηλικίας. Ουσιαστική προστασία του δικαιώματος στη συνδικαλιστική δράση, του δικαιώματος στην απεργία.

Για όλα τα παραπάνω συντονιζόμαστε με τις δυνάμεις του ευρύτερου εργατικού, λαϊκού κινήματος που αντιπαλεύουν την πολιτική του μεγάλου κεφαλαίου και των ιμπεριαλιστικών οργανισμών στην παιδεία, την εργασία και τους άλλους τομείς της κοινωνικής ζωής, στον ενιαίο αγώνα για μόρφωση, δουλειά, ζωή με δικαιώματα.

Κύριε Πρωθυπουργέ, ξεκινήσατε με το θέμα του διαλόγου για το εξεταστικό και τελειώσατε με την κρίση. Όμως για άλλη μία φορά διαπιστώνουμε ότι γίνεται πολύ συζήτηση για την κρίση. Τουλάχιστον, ειλικρινά το λέω –αν μου έχει διαφύγει ζητώ συγνώμη- δεν έχω ακούσει και από σας αλλά και από τον Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ πού οφείλεται αυτή η διεθνής κρίση και πώς συσχετίζεται με την Ελλάδα; Δεν άκουσα τη δική σας άποψη πού οφείλεται και πώς εξηγείται ότι ήρθε η κρίση, αφού είχε μεσολαβήσει μία σχετικά μακρόχρονη ταχύρρυθμη ανάπτυξη του παγκόσμιου ΑΕΠ, με ρυθμούς ανάπτυξης σημαντικούς βεβαίως, αλλά ανισόμετρους από χώρα σε χώρα και από περιοχή σε περιοχή, αλλά εν πάση περιπτώσει σε μία περίοδο μεγάλης εφορίας, τουλάχιστον από το 1999 και μετά, αλλά και γενικότερα από τις αρχές της δεκαετίας του 1990. Έχει μια σημασία, πού αποδίδεται η κρίση. Δεν σκοπεύω βεβαίως να φύγω από το θέμα που συζητάμε, αν και σχετίζεται και με την παιδεία, γιατί τα μέτρα που παίρνετε τώρα, είναι μέτρα που προσαρμόζονται και στις συνέπειες της κρίσης, όχι βεβαίως από τη σκοπιά των λαϊκών συμφερόντων και της νεολαίας, αλλά από τη σκοπιά της καλύτερης σύνδεσης της παιδείας με την κερδοφορία. Εν πάση περιπτώσει δεν πρόκειται να κάνω τώρα κάποια ανάλυση της κρίσης. Απλώς θέλω να υπογραμμίσω ότι δεν είναι κακό να ακούσουμε μια ολοκληρωμένη άποψη.

Κύριε Πρωθυπουργέ, είπατε το εξής πράγμα και νομίζω ότι δεν πέφτω έξω. Είπατε ότι εν πάση περιπτώσει παρά τις διαφωνίες που υπάρχουν ανάμεσα στην

Κυβέρνηση και στα κόμματα, έχετε την αίσθηση ότι υπάρχουν και κοινές θέσεις και εκτιμάτε ότι από λόγους σκοπιμότητας τα κόμματα δεν συνηγορούν να συζητούν τουλάχιστον εκεί που υπάρχουν κοινές θέσεις ή να αναζητούν σε ορισμένα ζητήματα κοινή θέση. Μάλιστα είπατε ότι κάθε κόμμα πρέπει να αναλάβει την ευθύνη του. Υποθέτω ότι για λόγους ευγενείας δεν εξαιρέσατε το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι όταν διαφωνούμε με την κυβερνητική πολιτική, δεν διαφωνούμε σε κάποια σημεία. Το ίδιο αναφέρεται από εμάς σε όλα τα προηγούμενα χρόνια. Για μας η αφετηρία την οποία εξετάζουμε και κρίνουμε την πολιτική των κομμάτων, όχι μόνο τη γενική αλλά και την έκφρασή της σε όλα τα παιδεία και ανάμεσα σε αυτά και στην παιδεία, είναι ότι εξ αντικειμένου υπάρχουν δύο δρόμοι ανάπτυξης της ελληνικής κοινωνίας. Διαφωνούμε ριζικά με το πώς εννοείτε εσείς την ανάπτυξη. Όχι πως εννοείτε, αλλά ποια πολιτική υλοποιείτε. Δεν είναι θεωρητικό θέμα, ούτε φιλοσοφικό για να το συζητήσουμε.

Ας πάρουμε τον τομέα της παιδείας. Πώς οργανώνεται, πως δομείται ο τομέας της παιδείας; Ανάλογα με το τι κοινωνία θέλεις, με το τι οικονομία θέλεις, τι ανάπτυξη θέλεις. Βρείτε μου μία εκπαιδευτική μεταρρύθμιση από τις κακές μέχρι αυτές που περιείχαν και κάποια θετικά στοιχεία –γιατί ιστορικά υπάρχουν τέτοια– που να μην υποτάσσεται σε αυτό το κύριο. Και είναι πάρα πολύ φυσικό. Δεν πηγαίνει ο άλλος να κάτσει στο θρανίο με αυτοσκοπό τη γνώση.

(MT)

(01ΧΡ)

Και αν κάποιοι ξεκινάνε έτσι, πολύ γρήγορα καταλαβαίνουν ότι η γνώση είναι αναπόσπαστα δεμένη με την κοινωνική εξέλιξη, αν θα είναι έτσι ή αλλιώς. Και δεν είναι τυχαίο ότι ξεκινήσατε το θέμα με το εξεταστικό και το φέρνετε σαν ένα βασικό σημείο διαλόγου. Γιατί σήμερα το εξεταστικό πραγματικά δεν είναι η ουσία του προβλήματος, γιατί πριν από όλα πρέπει να δεις τι παιδεία θέλεις και μετά να δεις το εξεταστικό, να το εκσυγχρονίσεις και να το αλλάξεις.

Το εξεταστικό όμως σήμερα αποτελεί ένα μοχλό, ιδιαίτερα στην Ελλάδα, που θα βοηθήσει όχι να αναπαραχθούν, αλλά να οξυνθούν οι ταξικοί φραγμοί που υπάρχουν στην πρόσβαση στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και όχι μόνο, να οξυνθούν και τα εμπόδια που υπάρχουν να ολοκληρώσει ένα παιδί τη δωδεκάχρονη εκπαίδευση, που ακόμα στην Ελλάδα δεν είναι υποχρεωτική.

Θα μου πείτε, είναι στις άλλες χώρες; Όχι. Γιατί, όμως, ο εκσυγχρονισμός που απαιτείται σήμερα δεν συνδέεται και με την υποχρεωτικότητα στη δωδεκάχρονη εκπαίδευση, γιατί όλοι καταλαβαίνουμε, είτε είμαστε από εδώ, είτε είμαστε από εκεί, ότι αυτό που λέμε «γνώση» σήμερα δεν έχει καμία σχέση όχι με αυτό που ήταν τον περασμένο αιώνα –εννοώ τον 19^ο αιώνα, τον προπερασμένο– αλλά πραγματικά, σχηματικά από δεκαετία σε δεκαετία η απαίτηση για γνώση σε ατομικό επίπεδο –για να μιλάμε και για συλλογικό– ανεβαίνει. Έτσι, οι γνώσεις που

έχουμε αποκτήσει εμείς -και ας περάσαμε τα πανεπιστήμια- καταντάνε αρκετά ξεπερασμένες.

Επομένως, γιατί σήμερα το κυριότερο ζήτημα δεν είναι η δωδεκάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση; Τι φανταζόσαστε; Ότι θα καταψηφίζαμε αυτή την πρόταση; Βεβαίως, μιλάμε για δωδεκάχρονη ενιαία εκπαίδευση χωρίς το διχασμό της σε γενική και επαγγελματική και χωρίς τα φίλτρα που έχουν σχέση με τα ΕΠΑΛ, ΕΠΑΣ ή την πρώην ΤΕΕ.

Εν πάση περιπτώσει, είναι ένα θέμα το οποίο θέτουμε, η υποχρεωτική δωδεκάχρονη ενιαία παιδεία, ούτως ώστε όλα τα παιδιά, ανεξαρτήτως αν συμφωνούμε με το περιεχόμενο των αναλυτικών προγραμμάτων, να έχουν ένα ενιαίο γενικό επίπεδο μόρφωσης και να μην αναγκάζονται πριν τα δεκαοχτώ να επιλέγουν το αντικείμενο της επιστημονικής ή επαγγελματικής μόρφωσης.

Οι νέοι σήμερα έχουν περισσότερες γνώσεις σαν ποσότητα, όχι σαν ποιότητα. Έχουν πιο ανοικτούς ορίζοντες, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι ένα παιδί των δεκατριών, των δεκατεσσάρων ή των δεκαπέντε ετών μπορεί να επιλέξει και να πει «θα πάω στα ΕΠΑΣ, στα ΕΠΑΛ, θα πάω στο Λύκειο ή από τώρα θα προετοιμαστώ για το αν θα γίνω φιλόλογος, ιστορικός, αρχαιολόγος, μαθηματικός, φυσικός κ.λπ.». Μετά τα δεκαοχτώ. Βεβαίως οι κλήσεις θα εμφανίζονται και πιο

πριν.

(Έχω γράψει αυτό για την προεδρία 'Εδρα καταγραφών
ο Γ' Αντιπρόεδρος για Βούλη Κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ)

Δεν μιλάμε για ένα σχολείο ισοπεδωτικό. Μιλάμε για ένα σχολείο που βοηθάει το μαθητή να καταπιάνεται, να ασχολείται, να προβληματίζεται, να γνωρίζει και τα μαθήματα, τα αντικείμενα του ιδιαίτερου ενδιαφέροντος. Έφυγα όμως, από το κυρίως θέμα.

Κύριε Πρωθυπουργέ, δεν έχουμε καμία σκοπιμότητα όταν αρνούμαστε αυτό τον τύπο του διαλόγου που προτείνετε, καμία σκοπιμότητα, κομματική ούτε πολύ περισσότερο προεκλογική. Άλλωστε εμείς κρίνουμε τις επιλογές σας και δεν σας φορτώνουμε εύκολα ότι είναι προεκλογικό αυτό. Μια κυβέρνηση μέχρι να γίνουν εκλογές, κάτι πρέπει να κάνει. Εμείς κρίνουμε αυτό που κάνει.

Έχουμε πιο ουσιαστικά επιχειρήματα. Έχουμε μία σκοπιμότητα και το λέμε, να αντιπαλέψουμε την πολιτική σας, βεβαίως. Από αυτή την άποψη την αντιπαλεύουμε και στη γενική της κατεύθυνση και στη ραχοκοκαλιά της και στα σημεία. Δεν είναι κακή η σκοπιμότητα αυτή. Αναλαμβάνουμε την ευθύνη των λεγομένων μας.

Σχετικά μ' αυτό το ζήτημα του διαλόγου, πρώτα - πρώτα δεν είναι κενή η σελίδα του διαλόγου κι έχει πάρα πολύ μεγάλη σημασία. Είναι γεμάτη. Στο εξεταστικό αν είναι κενή, αμφιβάλλω. Εν πάση περιπτώσει, είναι γεμάτη από μέτρα, από νόμους που ψηφίστηκαν ως τώρα και από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, τα οποία έχουν δημιουργήσει εντελώς –για να

πω την πιο ήπια έκφραση- αρνητικά δεδομένα. Έξω από την ανατροπή αυτών των
δεδομένων, πώς να συζητήσουμε το εξεταστικό ή το γλωσσικό ή όποιο άλλο;

(ΜΒ)

(1MT)

Υπάρχουν βασικά χαρακτηριστικά στο σύστημα Παιδείας, που διαμορφώθηκαν σταδιακά, και τα οποία εμείς δεν μπορούμε να τα παρακάμψουμε. Και θα πω ορισμένα πολύ επιλεκτικά. Για κοιτάξετε την αλλαγή της κοινωνικής σύνθεσης στα ΑΕΙ και την κοινωνική σύνθεση επίσης στα ΤΕΙ. Για απαντήστε γιατί τα παιδιά εγκαταλείπουν το σχολείο, το θρανίο. Δηλαδή μιλάμε ότι το ποσοστό των μαθητών που δεν ολοκληρώνουν την υποχρεωτική εκπαίδευση τα τελευταία χρόνια ξεπερνά το 15%. Περισσότεροι από ένας στους πέντε μαθητές της τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης εγκαταλείπουν το σχολείο πριν από την ενηλικίωσή τους. Το 42,5% στα ΤΕΕ εργάζονται και είναι ανήλικοι. Τώρα τα είπατε ΕΠΑΣ. Αυτό είναι στοιχείο που ίσχυε μέχρι πέρυσι για τα ΤΕΕ. Και μην μου πείτε ότι δεν είναι υποχρεωτικό μέχρι τα 18. Γιατί; Για να δούμε πόσοι φοιτητές στα ΑΕΙ και πολύ περισσότεροι βεβαίως στα ΤΕΙ εργάζονται σήμερα. Εμείς θεωρούμε ότι είναι αδύνατον να συνδυάζεται η δουλειά και η μόρφωση, όταν αυτό –προσέξτε- είναι αποτέλεσμα της δυσκολίας της οικογένειας να σπουδάσει το παιδί της. Δεν θα εμποδίσει κανείς έναν φοιτητή αν θέλει να πάει να πιάσει δουλειά. Αλίμονο! Αλλά να μην το κάνει από ανάγκη. Επομένως να ένα πρόβλημα. Υπάρχει μία μελέτη του Υπουργείου γιατί γίνεται αυτό; Καμία μελέτη. Υπάρχει ο εντοπισμός των ερευνών. Χαίρω πολύ.

Άλλο ζήτημα: Υπάρχει μια διαμορφωμένη κατάσταση, εξαιρετικά αρνητική, θα έλεγα δραματική, που μπορεί να μην φαίνεται, -αυτή δεν μπαίνει σε ποσοστά,

αυτή δεν μπορεί να μπει μέσα στις στατιστικές- ότι δηλαδή έχει υποκατασταθεί η γνώση με τις δεξιότητες. Η αποσπασματικότητα είναι κάτι τραγικό στη γνώση. Και βεβαίως αυτά σταδιακά έχουν περάσει και έχουν περάσει μέσα από τα αναλυτικά προγράμματα. Εδώ υπάρχουν γονείς που έχουν τελειώσει το πανεπιστήμιο, που έχουν τελειώσει Σχολές που έχουν σχέση με την Παιδαγωγική και λένε: «Αδυνατώ να καταλάβω τι λένε τα βιβλία», λόγω αποσπασματικότητας.

Κύριε Παπανδρέου, ειλικρινά δεν θα συμφωνήσω μ' αυτά που είπατε, όχι γι' αυτό το μέσο το οποίο αναδείξατε, γιατί πραγματικά είναι πολύτιμο. Εγώ θα έλεγα ότι είναι πολύτιμο αντί να έχω μια βιβλιοθήκη και να την ξεσκονίζω να τα έχω τα βιβλία εκεί. Αλλά το να έχεις μια εγκυκλοπαίδεια στην τσέπη σου, το να έχεις μια βιβλιοθήκη στην τσέπη σου, αυτό δεν σημαίνει γνώση. Και μ' αυτή την έννοια δεν θα συμφωνήσω μ' αυτό που είπατε. Πώς το είπατε; Μαθητοκεντρικό σχολείο. Και ξέρω ότι αυτό απηχεί μια γενικότερη φιλοσοφική και παιδαγωγική άποψη, η οποία -δεν λέω ότι συνειδητά το κάνετε αυτό- είναι απολύτως επικίνδυνη και απορριπτέα. Και μάλιστα θα το πω. Έχουμε μελετήσει στο κόμμα όλες τις συζητήσεις που έχουν γίνει στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο και στον προηγούμενο διάλογο που είχε γίνει όταν ήταν Υπουργός η κυρία Γιαννάκου. Και εσείς αν τα διαβάσετε και εγώ βέβαιη ότι κι ο κ. Παπανδρέου όταν τα διαβάσει δεν θα συμφωνήσει τελικά. Τι λένε αυτά; Ότι ο δάσκαλος κι ο εκπαιδευτικός δεν είναι τίποτα. Κάθεται και είναι ένας

συντονιστής. Η βάση είναι η γνώμη του μαθητή, η επιλογή του μαθητή. Μα, με συγχωρείτε, μπορεί ένα παιδί δώδεκα...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Διάλογος.

ΑΛΕΚΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Άλλο διάλογος.

Μπορεί ένα παιδί δώδεκα, δεκαπέντε χρόνων να επιλέξει τι θέλει, ποια γνώση, ποια βιβλιογραφία; Είναι άλλο πράγμα αυτό που έχουμε, το μαθητή-ακροατή, το μαθητή παθητικό. Αλλά κακά τα ψέματα. Εντάξει η αντιαυταρχική μόρφωση, ωραία, -κι ο αυταρχισμός έχει σχέση και με το περιεχόμενο, δεν είναι μόνο στη μέθοδο διδασκαλίας- αλλά είναι δυνατόν να λέγεται αυτό το πράγμα, ότι το παιδί των δέκα, των δώδεκα, των δεκαπέντε χρόνων –αυτά ειπώθηκαν στο διάλογο και λέγονται και γραπτά στις οδηγίες προς τους εκπαιδευτικούς- θα καθορίζει την ύλη, τι θα διαβάσει, πώς θα διαβάσει ο μαθητής; Και μάλιστα αυτό από την Α΄ Δημοτικού. Μα είναι δυνατόν να το κάνει αυτό ένα παιδί; Τότε γιατί πάει σχολείο; Άμα ήταν σε θέση να επιλέξει δεν χρειαζόταν το σχολείο. Ούτε τα «παιδιά-θαύματα» δεν μπορούν να το κάνουν αυτό, που δεν πιστεύω, ας πούμε, σ' αυτή την ιδέα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Δεν υπάρχει κάτι τέτοιο, κυρία Παπαρήγα.

79

ΑΛΕΚΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Είναι σοβαρό ζήτημα. Και θα το πω καθαρά: Να η προσαρμογή της Παιδείας στις σύγχρονες ανάγκες της καπιταλιστικής οικονομίας, σε συνθήκες που διαμορφώθηκαν στη δεκαετία του '70 και μετά, όπου άλλαξε η μορφή διαχείρισης, άλλαξαν πολλά πράγματα και πια έχουμε πλήρη απελευθέρωσης αγοράς, ευέλικτο εργατικό δυναμικό.

(GK)

(1MB)

Η ουσία ποια είναι; Μέσα από αυτόν τον τρόπο γίνεται το εξής φιλτράρισμα, πριν το νέο εξεταστικό: Να παράγεται ένα φτηνό εργατικό δυναμικό που να έχει δεξιότητες. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει καθορίσει οκτώ δεξιότητες για τις σύγχρονες ανάγκες. Μάλιστα αυτές τις δεξιότητες τις βάζει στην ίδια μοίρα στο λύκειο και στο πανεπιστήμιο και σε όλα αυτά τα Ι.Ε.Κ. κ.λπ..

Είναι οκτώ δεξιότητες. Τι πρέπει δηλαδή να ξέρεις; Να χειρίζεσαι κομπιούτερ –λες και αυτό είναι μεγάλη επιστημονική πρόοδος- να μπορεί κάποιος να επικοινωνεί σε παραπάνω από δυο-τρεις γλώσσες. Για τι να επικοινωνεί; Για τουρισμό, για να προβάλλει εν πάση περιπτώσει τις τουριστικές αξίες της χώρας, ή της Ελλάδας και να υπάρχει μια επικοινωνία στον τομέα της εξυπηρέτησης. Δηλαδή με πεντακόσιες λέξεις ο καθένας μπορεί να μάθει μέχρι και πέντε γλώσσες. Για να μην αναφέρω το δράμα πια της ελληνικής γλώσσας, το πώς διδάσκεται η ελληνική λογοτεχνία, η ελληνική κουλτούρα κ.λπ..

Από εκεί και πέρα, θα πηγαίνουν όλο και λιγότεροι, διότι σήμερα έτσι όπως είναι οργανωμένη η παραγωγή και η εργασιακή διαδικασία χρειάζεται ένα μικρότερο αριθμητικά επιστημονικό δυναμικό, πιο ειδικευμένο από χθες και από εκεί και πέρα να υπάρχει ένα εργατικό δυναμικό που βεβαίως αυτό δεν είναι το εργατικό δυναμικό του μεσοπολέμου, των μεταπολεμικών χρόνων της δεκαετίας του '50. Είναι πιο ανεπτυγμένο, αλλά θα έχει κάποιες δεξιότητες, θα μπορεί να αλλάζει γρήγορα επάγγελμα, να προσαρμόζεται στο καινούριο κ.λπ..

Είναι ακριβώς η ευθυγράμμιση, η προσαρμογή της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης και του εξεταστικού, στη συγκεκριμένη περίπτωση, στην παγκόσμια τάση που υπάρχει σήμερα να γίνεται όλο και πιο φτηνή η εργατική δύναμη.

Θέλετε να αντιμετωπίσετε και ένα άλλο πρόβλημα. Δεν ξέρω αν θα κάνετε καινούρια μεταρρύθμιση. Βλέπετε ότι τα παιδιά δεν πηγαίνουν στα ΕΠΑΣ και δεν πηγαίνουν και στα ΕΠΑΛ. Και πραγματικά βλέπετε ότι η γενική τάση της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι αυτή, δηλαδή η επαγγελματική ειδίκευση –ας το πω τέλος πάντων έτσι- στα δεκαπέντε χρόνια.

Σας ανησυχεί και θα πάρετε μέτρα. Μπορεί να είναι και μέτρα –εντός εισαγωγικών- «βελτίωσης» ή και βελτίωσης ορισμένων στοιχείων, για να σπρώξετε τα παιδιά εκεί. Γιατί υπάρχει ένα πρόβλημα στην Ελλάδα, δηλαδή υπάρχει πολύ μεγάλος αριθμός πτυχιούχων, τους οποίους δεν μπορείτε να τους απορροφήσετε.

Σκέφτεστε να φέρετε και τη γνωστή πιστοποίηση. Δηλαδή παίρνω το πτυχίο και αυτόματα αυτό δεν μου δημιουργεί προϋπόθεση να ζητήσω δουλειά, αλλά πρέπει να περάσω από διαγωνισμούς, από πιστοποίηση. Γιατί στην ουσία πιστοποίηση δεν έγινε με το Α.Σ.Ε.Π. στους εκπαιδευτικούς, που πρέπει να δώσουν διαγωνισμό στον Α.Σ.Ε.Π.; Καταργήθηκε η επετηρίδα και μπήκε το Α.Σ.Ε.Π. Τι διαφορά έχει; Βεβαίως με το Α.Σ.Ε.Π. ενδεχομένως τα φίλτρα και τα εμπόδια γίνονται ακόμη μεγαλύτερα.

Θέλετε –λέει- να καταργήσετε τα φροντιστήρια με το νέο εξεταστικό. Τώρα μόλις είπα για το διαγωνισμό του Α.Σ.Ε.Π.. Οι περισσότεροι εκπαιδευτικοί πάνε και κάνουν φροντιστήρια. Υπάρχουν φροντιστήρια ειδικά για το Α.Σ.Ε.Π., ακόμα και στην τελευταία γειτονιά της Αθήνας. Το «τελευταία» δεν το λέω υποτιμητικά, αλλά το λέω με την έννοια ότι ακόμα στην τελευταία άκρη της Αθήνας υπάρχουν πίνακες που λένε «φροντιστήριο για το Α.Σ.Ε.Π.».

Ακόμα και αν καταργήσετε εξ ολοκλήρου τις εξετάσεις θα μετατεθούν αλλού οι εξετάσεις. Να πω ένα παράδειγμα με βάση την πρόταση και του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αυτή που ανέπτυξε σήμερα ο Πρόεδρος –και την ξέρω- και με βάση τα όσα τώρα έχουν ειπωθεί από την πλευρά του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.; Δεν ξέρω, ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. αλλάζει και εύκολα, αλλά –εν πάση περιπτώσει- πιθανώς σε αυτό το θέμα να μένει σταθερός. Υιοθέτησε το σύνθημα που είχε παλιά ο κ. Αρσένης «ελεύθερη πρόσβαση». Βέβαια ο κ. Αρσένης δεν την εφάρμοσε.

Αυξήθηκε βεβαίως ο αριθμός στα πανεπιστήμια, είναι αλήθεια, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι η πρόσβαση ήταν ελεύθερη με κοινωνικοταξικά κριτήρια. Δυσκόλεψαν τα πράγματα. Ξαναλέω ότι φαίνεται σήμερα από την κοινωνική σύνθεση στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

(DE)

(GM)

Είτε με ένα εξεταστικό είτε με άλλο, μεταφέρεται το εξεταστικό στο Α' έτος του πανεπιστημίου. Και τι είναι αυτό το Α' έτος του πανεπιστημίου; Περίπατος, θα γραφτεί σε μια Σχολή, γενικώς και μετά από ένα χρόνο, θα πάει σε ένα Τμήμα. Και εδώ θα ανοίξει πόρτα η κάθε πανεπιστημίου για να βάζει τα δικά του κριτήρια ποιους θα κρατάει και ποιους όχι. Πάμε για την αυτονόμηση των πανεπιστημίων, την ακόμα πιο επίσημη κατηγοριοποίηση.

Είμαστε ριζικά αντίθετοι σε αυτό το ζήτημα. Και θα έχουμε τα πανεπιστήμια που θα παίρνουν την κορυφή, άλλα που θα παίρνουν τους μικρομεσαίους και άλλα που θα τους πετάνε με τις κλωτσιές. Μα, αν πάρουμε το σύστημα, όπως εφαρμόζεται στη Γερμανία και στην Αυστρία, το 25% μπαίνουν τελικά στα πανεπιστήμια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της Γενικής Γραμματέως της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κυρίας Παπαρήγα)

Κύριε Πρόεδρε, θα λάβω υπόψη μου την ώρα.

Και για να δούμε πόσοι αποφοιτούν από τα ιταλικά πανεπιστήμια, που είναι ελεύθερη πρόσβαση; Ένα μικρό ποσοστό από αυτά.

Θέλω να σταθώ στο ζήτημα του ασύλου. Κατ' αρχήν, υπάρχουν ζητήματα: Εκπαιδευτικοί, μισθολογική τους αναβάθμιση, επιστημονική τους αναβάθμιση

κ.λπ. Υπάρχουν τεράστια προβλήματα, είναι κατατεθειμένα εδώ. Δυστυχώς, ο χρόνος δεν φθάνει, αλλά θέλω να σταθώ στο θέμα του ασύλου και της κατάστασης που διαμορφώθηκε στα πανεπιστήμια.

Η δική μας θέση είναι η εξής. Όταν λέμε άσυλο, δεν εννοούμε αυτά που λέτε για ελεύθερη διακίνηση ιδεών κ.λπ. Ελεύθερη δεν είναι. Βεβαίως, διαπάλη μπορεί να γίνεται. Εδώ καθηγητές αποκλείονται, όταν είναι να αναδειχθούν καθηγητές -ή γίνονται, αφού περάσουν σαράντα κύματα- αν δεν τους αρέσει η ιδεολογία με βάση την οποία επεξεργάζονται και τις επιστημονικές θέσεις. Ας το αφήσουμε αυτό.

Δεν είναι απλώς κέντρα διακίνησης ιδεών. Βεβαίως, είναι μορφωτικά ιδρύματα, είναι ερευνητικά ιδρύματα. Εμείς ταυτόχρονα βλέπουμε και αυτό που λέμε κέντρα πάλης, με όλες τις μορφές, όταν χρειάζεται και όχι μόνο για τους φοιτητές και για τους σπουδαστές, αλλά, βεβαίως, μπορούν να γίνουν και γενικότερα κέντρα κοινωνικής πάλης, σύνδεσης του φοιτητικού, του σπουδαστικού κινήματος με τους άλλους φορείς του λαϊκού κινήματος. Βεβαίως, κάποια συνεννόηση και κάποιους όροι χρειάζονται σε αυτήν τη συμμετοχή. Όμως, δεν είναι απλώς άσυλο για τους φοιτητές. Αυτό να το ξεκαθαρίσουμε.

Ως προς το ζήτημα αρνητικών φαινομένων -που και εμείς τα έχουμε καταδικάσει- δεν μπορώ να πω αναλυτικά, γιατί δεν υπάρχει χρόνος, αλλά θα ήθελα να ξεκαθαρίσω το εξής πράγμα. Πρώτον, εμείς θεωρούμε ότι υπάρχουν

προϋποθέσεις να γίνει σεβαστό το άσυλο, όπως τουλάχιστον εμείς το καταλαβαίνουμε και άσυλο για την ανάπτυξη αγώνων και διαπάλης, με την αστυνομία μακριά, όχι την αστυνομία να ωθεί τους γνωστούς-αγνώστους και τους κουκουλοφόρους να μπαίνουν μέσα στα πανεπιστήμια. Διότι υπάρχει τέτοιος σχεδιασμός, εδώ και χρόνια, δεν είναι κάτι τελευταίο, τάχα, λέει, για να μη σπάνε βιτρίνες των καταστημάτων. Υπάρχει σχεδιασμός και αξιοποίηση αυτών.

Δεύτερον, θέλω να σταθώ στον εκφυλισμό που επικρατεί σήμερα στα όργανα του φοιτητικού κινήματος. Και ενώ έχεις αγώνες, έχεις μια ζωντάνια, ο εκφυλισμός είναι τεράστιος. Και γι' αυτό εμείς δεν μπορούμε να υιοθετήσουμε εκτός των άλλων και για άλλους λόγους, τον όρο «εξέγερση». Εξέγερση από θυμό, εξέγερση με όρους εκφυλιστικούς δεν υπάρχει και πολύ περισσότερο, χωρίς στόχους, χωρίς πολιτικό σχέδιο. Όλες οι εξεγέρσεις είχαν ένα στόχο, από το Σπάρτακο μέχρι την Οκτωβριανή επανάσταση και ό,τι ζήσαμε μετά. Μπορεί να έχεις εξέγερση και να μην γίνει επανάσταση -δεν το συζητάμε αυτό- αλλά έχεις στόχο.

Τι στόχο είχαν αυτοί; Και ευτυχώς, το σχέδιο να περάσουν όλοι αυτοί οι κουκουλοφόροι μέσα στο μαθητικό κίνημα δεν έχει περάσει. Λέω προς το παρόν, γιατί τέτοιοι σχεδιασμοί υπάρχουν.

Να ξεκαθαρίσουμε, όμως, το εξής ζήτημα και επειδή έβαλε ένα θέμα ο κ. Παπανδρέου, με το οποίο, βεβαίως, συμφωνώ. Για πρώτη φορά το βάζει και με

καθυστέρηση, όπως το έχει βάλει και ο Πρόεδρος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. τελευταία, για πρώτη φορά, με πολύχρονη καθυστέρηση. Να συγκροτηθεί, λέει, η Ε.Φ.Ε.Ε. Μα, χρόνια τώρα τα μέλη της κομμουνιστικής νεολαίας και οι συνεργαζόμενοι μαζί τους, που εκλέγονται μέσα από το γνωστό ψηφοδέλτιο της Πανσπουδαστικής, ορίζονται εκπρόσωποι, πάνε για τη συνεδρίαση και δεν έρχεται ούτε η Δ.Α.Π., ούτε η ΠΑΣΠ, ούτε τα ψηφοδέλτια τα οποία στηρίζει ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. Δεν πάνε. Και φέτος έγινε αυτό.

(LM)

(2DE)

Εν πάση περιπτώσει ή εσείς θέλετε και δεν πείθεται η νεολαία σας ή κάτι πρέπει να γίνει. Και μη μου πείτε για την ελευθερία της νεολαίας να κάνει ό,τι θέλει. Εδώ πρόκειται για εκφυλισμό. Αυτός μόνο είναι ο εκφυλισμός; Εκφυλισμός είναι ότι γίνονται εκλογές και δεν ορίζεται καν ποιοι εκλέχτηκαν. Δεν συνεδριάζουν τα διοικητικά συμβούλια. Γιατί γίνονται εκλογές; Για να καταγράψουμε τη δύναμή μας; Για να πάρει συγχαρητήρια η ΔΑΠ, η ΠΑΣΠ ή δεν ξέρω ποιος άλλος; Αυτό δεν έχει ξαναγίνει. Καλώς δεν υπάρχει σταυροδοσία. Εκ των υστέρων οι παρατάξεις –δεν είναι άσχημο αυτό- να ορίσουν τους εκπροσώπους. Δεν συνεδριάζουν. Έτσι, λοιπόν, μπορεί πολύ εύκολα να γίνει επιτροπή κατάληψης από μη φοιτητές και επιτροπή κατάληψης από μια χούφτα φοιτητών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της Γενικής Γραμματέως της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κυρίας Παπαρήγα)

Πρέπει να σας πω –φωνάζει ο κύριος Πρόεδρος και έχει δίκιο- το εξής. Δεν μπορείτε να φανταστείτε τι έχει γίνει τώρα, μετά τις γιορτές, μέσα στα πανεπιστήμια. Είναι κατάσταση που κυριολεκτικά δείχνει σχεδιασμό. Γιατί μπορεί και ο εκφυλισμός να έρχεται μέσα από έλλειψη σχεδιασμού.

Και πρέπει να σας πω ότι οι άλλες παρατάξεις, ακόμα και η ΔΑΠ που δεν θέλει τις καταλήψεις, εκεί που μπορεί να περάσει η κατάληψη, έστω και αν δεν

συμφωνεί, πάει μαζί με τις άλλες παρατάξεις ή ρυθμίζει τις ψήφους, όπως έγινε στη Φιλοσοφική. Γιατί; Για να γίνει μια εβδομάδα κατάληψη και να υπάρχει εκφυλισμός.

Πρέπει να σας πω ότι εμείς και με τις καταλήψεις είμαστε και με όλα. Αλλά καταλήψεις από τη μια και παζαρεύουμε να μη χάσουμε το έτος από την άλλη, δεν γίνεται. Θα χάσεις και τη χρονιά σου και δυο χρονιές αν χρειάζεται, ώστε με αυτή τη μορφή πάλης και με αυτούς τους αγώνες να υπάρχει ένα έστω προοδευτικό βήμα προς τα εμπρός. Είναι εκφυλισμός, εμείς δεν έχουμε συμμετάσχει και δεν χαϊδεύουμε τα αυτιά του κινήματος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της Γενικής Γραμματέως της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κυρίας Παπαρήγα)

Βεβαίως γι' αυτό δεν φταίει η μεγάλη μάζα των φοιτητών. Εκατό χιλιάδες ψηφίζουν στις εκλογές και πάνε μετά με τριάντα άτομα να κάνουν συνέλευση. Βεβαίως τι γίνεται; Δεν είναι ότι δεν θέλουν να συμμετέχουν οι φοιτητές στις συνελεύσεις, αλλά συνελεύσεις στις οποίες συμμετέχουν οι ηγεσίες των παρατάξεων ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας παρακαλώ πολύ κυρία Παπαρήγα, έχουμε υπερβεί κατά πολύ το χρόνο. Αν έχετε την καλοσύνη, ολοκληρώστε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Τέλος, θέλω να πω ένα πράγμα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ο χρόνος είναι χρήσιμος εδώ για να βρούμε άκρη με τις καταλήψεις. Τις θέλουμε ή δεν τις θέλουμε;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Δεν θα λύσουμε μέσα στη Βουλή το ζήτημα με τις καταλήψεις. Θα λυθεί μέσα στα πανεπιστήμια από τους ίδιους τους φοιτητές και τους σπουδαστές. Εμείς δεν είμαστε ούτε εκπρόσωποι του φοιτητικού κινήματος και του σπουδαστικού...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Εκεί δεν λύνεται και εμείς εδώ νίπτουμε τας χείρας μας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Δεν νίπτουμε τας χείρας μας. Παλεύουμε μέσα στα πανεπιστήμια. Άκου νίπτουμε τας χείρας μας! Πού το είδατε αυτό;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Νίπτουμε τας χείρας μας και το ξέρουμε αυτό.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Εμείς τουλάχιστον δεν νίπτουμε τας χείρας μας και παίρνουμε και την ευθύνη και λέμε τα σύκα-σύκα και τη σκάφη-σκάφη, ακόμα και αν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ πολύ μη διακόπτετε.

Αν έχετε την καλοσύνη, κυρία Παπαρήγα, πρέπει να ολοκληρώσετε. Μιλάτε επτά λεπτά επιπλέον.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Θα τελειώσω με ένα πράγμα, που με συγχωρείτε, αλλά ξέχασα, για την ανώτατη εκπαίδευση και επειδή δεσμεύτηκα, αν θέλετε –και σωστά δεσμεύτηκα- στη συνάντηση που είχαμε αυτές τις μέρες με τον πρύτανη του Πολυτεχνείου και τον Πρόεδρο του ΤΕΕ.

Το πρόβλημα με τα επαγγελματικά δικαιώματα και οι αντιθέσεις Πολυτεχνείου-ΤΕΙ –και δεν είναι μόνο αυτά, είναι και τα ΚΕΣ και τα ΙΕΚ- φουντώνει. Εγώ θα πω μια φράση. Είναι ελλιπής, αλλά προς αυτή την κατεύθυνση πιστεύω ότι πρέπει να λυθεί το ζήτημα, πριν έχουμε συντεχνιακές αντιπαραθέσεις και μπερδέψουμε κυρίως τη νεολαία.

Όσα ΤΕΙ έχουν επιστημονικό αντικείμενο, να ενταχθούν στα πανεπιστήμια, αφού βεβαίως γίνει μια κατάλληλη προσαρμογή και αντίστοιχα να ενταχθούν οι

καθηγητές εκείνοι που έχουν τις προϋποθέσεις. Όχι εκείνοι που δεν έχουν τις προϋποθέσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της Γενικής Γραμματέως της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κυρίας Παπαρήγα)

Όσες σχολές των ΤΕΙ δεν έχουν επιστημονικό αντικείμενο, να ενταχθούν στη μεταλυκειακή βαθμίδα επαγγελματικής εκπαίδευσης που προτείνουμε εμείς, να τελειώσει αυτή η ιστορία με μια ανώτατη βαθμίδα που έχει ΑΕΙ εκεί και ΤΕΙ από κει και που τα διαχωρίζει και που τα κάνει ένα κουρκούτι, με συγχωρείτε, μαζί με τα ΚΕΣ, τα ΙΕΚ και όλα τα άλλα. Είναι σοβαρό το ζήτημα, πρέπει να το αντιμετωπίσουμε, είναι επείγον, σε συνδυασμό με την κατάργηση βέβαια του διπλού Λυκείου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριοι συνάδελφοι, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Αλέκος Αλαβάνος, έχει το λόγο.

Εν τω μεταξύ και μέχρι να λάβει το λόγο ο κ. Αλαβάνος, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα μαθήτριες και μαθητές και τρεις συνοδοί καθηγητές από το Γυμνάσιο Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης Θεσσαλονίκης.

Το Γυμνάσιο συμμετέχει στο πρόγραμμα φιλοξενίας του Ιδρύματος της
Βουλής για μαθητές διαπολιτισμικών μειονοτικών Γυμνασίων και Σχολείων
Δεύτερης Ευκαιρίας της Θράκης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

(AD)

(2LM)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Συμβαίνει κάτι παράδοξο, το οποίο όμως ερμηνεύεται. Συζητούσαμε το Δεκέμβρη για τον Προϋπολογισμό και στην πραγματικότητα υπήρχε η σκιά της εκπαιδευτικής πολιτικής και του κινήματος των μαθητών σ' αυτήν την Αίθουσα και επηρέασε και τις ομιλίες. Σήμερα συζητάμε για τα εκπαιδευτικά και υπάρχει η σκιά του Προϋπολογισμού και των δίκαιων αγροτικών κινητοποιήσεων πανελλαδικά.

Αυτό νομίζω ότι δείχνει πως η χώρα μας σήμερα είναι αντιμέτωπη με κρίσεις σε όλα τα επίπεδα και σε όλους τους τομείς και ότι έχουμε μία Κυβέρνηση η οποία δεν μπορεί να δώσει απαντήσεις, όπως δεν μπορεί να δώσει απαντήσεις σήμερα στο αγροτικό, όπου έχει σωρευτεί μία ακραία κατάσταση, μία συμπίεση των αγροτών ανάμεσα σε ένα κόστος παραγωγής που ανεβαίνει και σε τιμές που δεν μπορούν να ανταποκριθούν.

Και χωρίς να θέλουμε εμείς να μπορούμε στη λογική της πλειοδοσίας, θέλουμε να καλέσουμε την Κυβέρνηση επειγόντως –και το λέω αυτό εκ μέρους και όλου του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., αλλά και με την εμπειρία μου ως Βουλευτή Ηρακλείου, καθώς βλέπω ότι η αμπελουργία και η ελαιουργία, η ελαιοκαλλιέργεια, και οι δύο, αυτή τη στιγμή βρίσκονται υπό διάλυση- να δώσει ουσιαστικές απαντήσεις.

Συζητάμε, όμως, για την εκπαίδευση. Καλά κάνουμε γιατί είναι κεντρικό θέμα. Γιατί, όμως, χρειάστηκε ένας φόνος ενός μαθητή για να ευαισθητοποιηθεί η Κυβέρνηση και να φέρει αυτά τα θέματα προς συζήτηση; Γιατί χρειάστηκε ένα πρωτοφανές μαθητικό κίνημα –όχι στα ελληνικά, αλλά στα ευρωπαϊκά επίπεδα– προκειμένου να αρχίσουμε να λέμε ότι θέλουμε διάλογο και θέλουμε ανταλλαγή απόψεων και μάλιστα να επιλέγουμε τα σημεία του διαλόγου χωρίς να δούμε τα μεγάλα ανοικτά ζητήματα τα οποία θέλουν κατεπείγουσα λύση;

Και θα ήθελα να πω εξ αρχής κάτι απευθυνόμενος σε όσους μας ακούν. Καταλαβαίνουμε την ανάγκη που νοιώθει ο γονιός, ο δάσκαλος για διάλογο, για συζήτηση και για να μην υπάρχει κομματισμός στην εκπαίδευση. Όμως, από την άλλη μεριά πρέπει να ξέρουμε ότι στο χώρο της παιδείας έχουμε διαφορετικές επιλογές. Αυτές δεν είναι ίδιες, αλλά έχουν διαφορετικές κατευθύνσεις, πηγαίνουν σε άλλα λιμάνια.

Θέλω να πω, επίσης, ότι υπάρχουν και επιλογές που δεν θα οδηγήσουν στη σημερινή συνέχιση ή βελτίωση ή μικροδιόρθωση αυτού του παρακμιακού και εντελώς αποτυχημένου συστήματος εκπαίδευσης που έχει η Ελλάδα, αλλά θα μπορούσαν να δώσουν δημιουργικές δυνατότητες και να ανοίξουν νέους ορίζοντες για τα παιδιά και τα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο θα ήθελα να αναφέρω ορισμένες τομές οι οποίες είναι καθυστερημένες και έπρεπε να έχουν γίνει εδώ και χρόνια στο εκπαιδευτικό

σύστημα της χώρας μας και για τις οποίες εμείς ως Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς θεωρούμε ότι πρέπει να γίνουν το συντομότερο δυνατό.

Το πρώτο στην αντίληψη και την προσέγγιση είναι ότι η παιδεία είναι δικαίωμα, η παιδεία είναι αξία. Η παιδεία δεν είναι εμπόρευμα, η παιδεία δεν είναι παραχώρηση φιλεύσπλαχνη του κράτους. Αυτό βγαίνει μέσα από όλη την ιστορία και από όλες τις κατακτήσεις οι οποίες έχουν υπάρξει επί αιώνες στη χώρα μας και σε άλλες χώρες και εντείνεται ειδικά στην εποχή μας από το γεγονός ότι ζούμε σε μία εποχή επιστημονικής και τεχνικής επανάστασης, διαρκούς επανάστασης και όπου τα ζητήματα της γνώσης παίζουν ένα κεντρικό ρόλο.

Είναι ένα δικαίωμα που μπορεί να παράγει το σύγχρονο ελεύθερο πολίτη με ένα πεδίο ανθρωπιστικών γνώσεων και πρακτικών δυνατοτήτων που μπορεί να ανταποκριθεί στα προσωπικά του προβλήματα, αλλά και στα προβλήματά του ως μέλος της κοινωνίας.

⌘ (ΚΟ)

(2AD)

Επειδή συνηθίζεται η πατριδοκαπηλεία και επειδή μπορούμε αλλιώς να αξιοποιήσουμε μία μεγάλη κληρονομιά που έχουμε και επειδή όχι μόνο δεν έπρεπε η παιδεία να είναι υποταγμένη στην αγορά, αλλά δεν πρέπει να είναι εργαλειακή η παιδεία, όπως ζητάει η Ευρωπαϊκή Ένωση και όπως νομίζω και συνάδελφοι εδώ που υπερβάλουν στο ρόλο ή εμφανίζουν μονόπλευρα το ρόλο των πρακτικών δυνατοτήτων που θα δώσει η παιδεία, θα ήθελα να θυμίσω αυτό που λέει ο Σωκράτης στον Πρωταγόρα «ουκ επί τέχνη...αλλά επί παιδεία ως τον... και ελεύθερον πρέπει...». Δηλαδή ότι η εκπαίδευση, η μόρφωση δεν είναι απλώς για να σε κάνει επαγγελματία, αλλά για να σε παιδεύσει, να σε μορφώσει και να σε κάνει ελεύθερο πολίτη.

Η παιδεία δεν πρέπει να είναι υποταγμένη στην αγορά, αλλά να είναι δικαίωμα, να είναι αξία. Αυτό δεν γίνεται σήμερα, κάτι που βλέπουμε παντού. Και θα μπορούσε κανείς να αναφέρει πάρα πολλά παραδείγματα.

Θα αναφέρω ένα όνομα που δεν ακούστηκε σήμερα –νομίζω ότι δεν ακούστηκε, μπορεί να μου διέφυγε κάτι- τα «Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών». Εδώ πέρα έχουμε φτάσει να υποτάσσουμε την πανεπιστημιακή παιδεία, παρά τις επιταγές του Συντάγματος, στη λογική της κερδοσκοπίας και των επιχειρηματικών κερδών, σε μία λογική που η διεθνής κρίση έχει αναπτυχθεί κατ' εξοχήν σε τομείς,

αν θέλετε, όπως οι τράπεζες, το χρηματοπιστωτικό σύστημα και την οδηγούν σε πλήρη αποτυχία.

Πρέπει να σταματήσει αυτή η πραξικοπηματική κατάσταση, η οποία οδηγεί σε λαθεμένους δρόμους τη χώρα μας, ακόμα και σε δικαστήρια, όπως είδαμε με την απόφαση του Πρωτοδικείου που υπερβαίνει ακόμα και αυτό το οποίο θεωρεί ότι επιτάσσει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Άλλο είναι, ακόμα και με την κοινοτική νομιμότητα –για την οποία έχουμε να κάνουμε πολλές παρατηρήσεις- το τι θα γίνει με τους αποφοίτους των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών που συνεργάστηκαν μέχρι τώρα με τα ξένα πανεπιστήμια – που εκεί στηρίζουν τις προσφυγές τους στα δικαστήρια- και άλλο είναι η λειτουργία των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών που συνεργάζονται με τα πανεπιστήμια και το σύστημα δικαιόχρησης.

Να σας πω απλά για το σύστημα δικαιόχρησης. Το ότι, δηλαδή, τα μαγαζάκια στις παρόδους της Ομόνοιας γίνονται παραρτήματα ξένων πανεπιστημίων είναι ένα σύστημα που λειτουργεί μόνο σε δύο-τρεις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε χώρες αποικιοκρατούμενες εκπαιδευτικά, σε χώρες στις οποίες δεν υπάρχει αντίληψη για την παιδεία. Ορισμένες από αυτές είναι χώρες πρώην ανατολικές όσον αφορά το πολιτικό καθεστώς που είχαν, οι οποίες έπεσαν με όλη τη ζέση και έγιναν θύματα της εμπορευματικής αξιοποίησης της παιδείας.

Η Κυβέρνηση έχει ένα μόνο δρόμο, να σεβαστεί το Σύνταγμα, να απαγορεύσει το σύστημα franchising, το σύστημα δικαιόχρησης, να κλείσει όσα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών συνεργάζονται με ξένα πανεπιστήμια. Και δεν υπάρχει καμία σύγκρουση της συνταγματικής με την κοινοτική νομιμότητα, διότι αυτήν ακριβώς τη δυνατότητα μας τη δίνει η ίδια η Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η παλιά, η Συνθήκη της Λισαβώνας που δεν ισχύει ακόμα, που κάθε χώρα-μέλος μπορεί μόνη της να αποφασίζει ποια ιδρύματα και ποιες μέθοδοι θα λειτουργούν στην εκπαίδευση, αν θα υπάρχει δημόσια ή ιδιωτική, μόνο ιδιωτική ή μόνο δημόσια κλπ.

Το δεύτερο που θέλω να πω είναι το εξής. Για μας, ως Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς, η παιδεία είναι –το τονίζω– ο δρόμος της ανάπτυξης. Ασφαλώς στη χώρα μας και στην παρουσία της μέσα στο διεθνή καταμερισμό εργασίας παίζει ρόλο η ναυτιλία, ο τουρισμός. Μπορούσε να παίζει ρόλο η αγροτική οικονομία και άλλες υπηρεσίες, όπως η μεταποίηση κλπ.

Όμως, ειδικά σήμερα σε μία γνωσιοκεντρική ανάπτυξη της οικονομίας, η Ελλάδα θα έπρεπε να στήσει το μέλλον της πάνω στην παιδεία. Και θα αναφέρω ένα και μόνο παράδειγμα, το παράδειγμα της Φιλανδίας.

Η Φιλανδία βρέθηκε σε μία μεγάλη κρίση. Από τη δεκαετία του 1990 ήταν ο δυτικής προμηθευτής και η «γέφυρα» με τη Σοβιετική Ένωση τότε, όταν υπήρχαν τα τείχη. Έγινε αυτή η εξέλιξη που είχαμε το 1990 και η Φιλανδία έχασε αυτό το

μοναδικό ρόλο που είχε, οπότε ο δρόμος τον οποίο προσπάθησε να ακολουθήσει -μέσα στα πλαίσια βέβαια της καπιταλιστικής ανάπτυξης- ήταν ένας δρόμος που στηρίζεται στην παιδεία και στην έρευνα. Και είναι ένας δρόμος που έφερε αποτελέσματα. Και είναι ένας δρόμος που όποια κριτήρια κι αν χρησιμοποιήσει σήμερα, βγάζει τα πανεπιστήμια της Φιλανδίας τα πιο αξιόλογα ποιοτικά πανεπιστήμια σε όλες τις χώρες και κάνει την τεχνολογία της Φιλανδίας γνωστή και μέσα στην τσέπη μας με τα κινητά ή με μία σειρά άλλες επινοήσεις που έχουν ως βάση τους τη Φιλανδία.

(NP)

(2ΚΟ)

Με αυτήν την έννοια, δεν μπορούμε να συνεχίσουμε βλέποντας την παιδεία ως ένα βάρος, το οποίο έχει να αντιμετωπίσει ο Προϋπολογισμός, η Κυβέρνηση κ.λπ. Η παιδεία είναι ένα αντιρρησιακό μέσο και σήμερα που υπάρχουν πιέσεις και δυσκολίες ή αρνήσεις της Κυβέρνησης να ανταποκριθεί στους αγρότες και στους μικρομεσαίους.

Παρ' όλα αυτά, από τη στιγμή που οι πάντες δέχονται σήμερα ότι οι δημόσιες επενδύσεις είναι αναγκαίες και για την άμεση έξοδο από την κρίση, αλλά και για να κερδίσεις ένα καλύτερο μέλλον, το να έχουν επίκεντρο την παιδεία είναι κάτι ιδιαίτερα σημαντικό.

Όμως, τι απαιτεί αυτό; Ένα σύστημα το οποίο μπορεί να αξιοποιήσει αυτούς που βγαίνουν μέσα από την εκπαίδευση. Έχουμε προφανή ανεργία στους πτυχιούχους. Είμαστε –νομίζω- από τις χώρες με τα μεγαλύτερα ποσοστά ανεργίας στους πτυχιούχους. Όσο περισσότερα μεταπτυχιακά, όσο περισσότερα διδακτορικά, όσο πιο εξειδικευμένες γνώσεις έχεις τόσο περισσότερο είναι σίγουρο ότι θα είσαι άνεργος.

Επομένως, δεν μπορεί η παιδεία μας να αναπτυχθεί, όταν δεν έχει μια δομή οικονομίας που μπορεί να την αξιοποιήσει, όταν δεν έχει ένα δημόσιο που ζητάει στελέχη υψηλού επιπέδου, με τις παρεμβάσεις τους στο περιβάλλον, στον

πιστωτικό, στον κοινωνικό τομέα και σε όλους τους χώρους, ώστε να τους αξιοποιήσει.

Πώς μπορεί να στηριχθεί η παιδεία σε μια οικονομία που δεν την χρειάζεται; Ποιος θα πάει να οργώσει το χωράφι, όταν ξέρει ότι μετά το όργωμα και τη σπορά θα υπάρχει ξηρασία και δεν θα υπάρχει τίποτα να θερίσει;

Τρίτον, πώς θα γίνει αυτή η τομή; Με τη χρηματοδότηση της παιδείας, πρώτα απ' όλα. Εδώ έχουμε μια παιδεία που λιμοκτονεί. Είναι μια ντροπή για τη χώρα μας. Συνεχώς τα τελευταία χρόνια έχει τον τίτλο της χώρας που έχει το μικρότερο ποσοστό για δαπάνες εκπαίδευσης και έρευνας μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν μπορεί να την αντιμετωπίζετε ως πίθο των Δαναΐδων. Έχουν ακουστεί αυτά τα λόγια. Δεν μπορεί να αφήνουμε μια παιδεία να λιμοκτονεί.

Για την προετοιμασία αυτής της συζήτησης συναντηθήκαμε με τους πρυτάνεις, με εκπροσώπους μαθητικών συμβουλίων, φοιτητικών συλλόγων, με τους ευρωπαϊκούς ακολούθους πολλών ευρωπαϊκών πρεσβειών, με τους δημοσιογράφους που ακούσαμε τη γνώμη τους, με γονείς, με φοιτητές. Κοινός τόπος ήταν τα χαμηλά επίπεδα χρηματοδότησης και οι ανάγκες. Πρώτη προτεραιότητα να απαντήσουμε. Αυτό. Χωρίς διάλογο. Δεν θέλει διάλογο. Περιμένουμε απάντηση, κύριε Πρωθυπουργέ. Υπάρχουν δυνατότητες και περιστολές πολλών δαπανών που μπορούμε να κάνουμε.

Τέταρτον, ο δημόσιος και δωρεάν χαρακτήρας να γίνει εφικτός από την οικογένεια. Σε κάθε οικογένεια γίνεται χαμός. Νομίζει κανείς ότι ο χαμός είναι στο νηπιαγωγείο, όπου ήταν κενές εξήντα χιλιάδες θέσεις. Εντάξει, θα πληρώσουμε το ιδιωτικό νηπιαγωγείο. Και στο δημοτικό, όμως, το ίδιο. Χρειάζεται φροντιστήριο και στο δημοτικό τώρα. Στο γυμνάσιο. Στο λύκειο. Αν δεν μπεις στο πανεπιστήμιο, σε ποιο κέντρο ελευθέρων σπουδών και σε ποια χώρα θα πας. Στο ΑΣΕΠ φροντιστήριο.

Θα σας πω αυτήν την εμπειρία που είχα ως ευρωβουλευτής. Είχα καταθέσει πριν από επτά-οκτώ χρόνια περίπου μια ερώτηση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, για να ενισχύσει χρηματοδοτικά την ενισχυτική διδασκαλία μέσα στα σχολεία. Μέσα στην ερώτηση έλεγα «αντί να πηγαίνουν στα φροντιστήρια και να πληρώνουν οι γονείς» ή κάπως έτσι. Μας πήραν από το γραφείο διερμηνείας και μας ζήτησαν να εξηγήσουμε τι θα πει φροντιστήριο. Εξηγήσαμε, λοιπόν, ότι φροντιστήριο είναι τα ιδιωτικά μαθήματα που γίνονται σε συλλογικό, κυρίως, ή σε ατομικό επίπεδο, προκειμένου τα παιδιά να μπορέσουν να μάθουν τα μαθήματα του σχολείου.

Αποτέλεσμα: Σε όλες τις γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης βγήκε το κείμενο της ερώτησης, όπως βγαίνουν όλα τα κείμενα, μεταφράζοντας τη λέξη φροντιστήριο σε λέξη «frontistirio». Θέλω να πω δηλαδή πως είναι μια ιδιαιτερότητα της Ελλάδας. Είναι μια μοναδικότητα της Ελλάδας. Με τους

μορφωτικούς ακολούθους που μιλούσαμε λέγαμε «it is unique!». Μόνο η Ιαπωνία, ενδεχομένως, για άλλους λόγους, εντελώς έξω από την Ευρώπη έχει τέτοιο πρόβλημα.

(XF)

(2NP)

Είναι ο κρίσιμος δείκτης. Τα φροντιστήρια και η αδυναμία της τεχνικής εκπαίδευσης είναι τα δύο κεντρικά χαρακτηριστικά της παιδείας μας. Και γι' αυτό δεν μπορούν να λυθούν με ευχές. Ευχές ακούμε. Θέλουν αποφασιστικά μέτρα. Και κατά τη γνώμη μου –και θα το τονίσω λίγο παρακάτω αυτό– τα δύο μέτρα είναι ελεύθερη πρόσβαση και ισχυρή τεχνική εκπαίδευση.

Το πέμπτο. Ανθρώπινος παράγοντας και εκπαιδευτικός. Δεν μπορεί χωρίς τον ανθρώπινο παράγοντα. Εδώ όχι μόνο δεν αξιοποιείται ο ανθρώπινος παράγοντας, συμπιέζεται αφόρητα. Είναι ολίγον εκπαιδευτικός. Έχουμε μια γενιά ωρομισθίων των 250 ευρώ, οι οποίοι πάνε να κάνουν μαθήματα στη γενιά που θα βγει των 500 ευρώ.

Οι κυβερνήσεις ακολουθούν το μοντέλο του ταξιτζή απέναντι στους καθηγητές και τους δασκάλους. Δηλαδή χαμηλό κόμιστρο, χαμηλός μισθός, αλλά πάρε διπλή κούρσα και τριπλή κούρσα. Δούλεψε στο σχολείο, αλλά πήγαινε και κάνε ιδιωτικά. Δεν πειράζει αν κάνεις ιδιωτικά και μέσα στο σχολείο σου και μέσα στην τάξη σου ή σε φροντιστήριο ή ατομικά μαθήματα. Και ενώ οι δάσκαλοι είναι και μπορούν να γίνουν και θέλουν και αυτή την εικόνα έχουν, μια λύση στο πρόβλημα του συστήματος, ενσωματώνονται με αυτό τον τρόπο, σπρώχνονται να ενσωματωθούν και να γίνουν κι αυτοί πρόβλημα του συστήματος.

Το σχολείο θέλει ψυχή. Πίσω από τον κάθε άνθρωπο, στις καλές του πλευρές, πέρα από το σπίτι, πέρα από τους γονιούς του, θα βρεις ένα δάσκαλο. Και για να έχεις τον Πλάτωνα, είχες το Σωκράτη και για να έχεις τον Αριστοτέλη είχες τον Πλάτωνα. Και για να γίνει η Αθήνα αυτό που έγινε τότε και μοιράζουμε εμείς εδώ τον Επιτάφιο του Περικλή σε όλες τις γλώσσες, έπρεπε να έρθει ο Πρωταγόρας από τη Θράκη, ο Ιππίας από την Ηλεία, ο Γοργίας από τη Σικελία.

Δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση. Αμοιβές, αυτοεκτίμηση, επιμόρφωση. Ορισμένους τους ενοχλεί αυτό που θα πω. Χίλια τετρακόσια ευρώ για τον πρωτοδιοριζόμενο καθηγητή, δάσκαλο. Μόνο έτσι μπορεί να σταθεί και μπορεί να υπάρξει και η απαίτηση, αν θέλετε, και ο έλεγχος της κοινωνίας, να σταθεί στο ρόλο του.

Το έκτο σημείο. Περιεχόμενο εκπαίδευσης. Είμαστε τι να πω; Πριν την επανάσταση του 1821. Τι να πω; Τι σχέση έχει το περιεχόμενο εκπαίδευσης με τον τρόπο που γίνεται. Πέρα από τα λάθη, πέρα από το συντηρητισμό, πέρα από το ότι δικαιώνουμε τα μεταλλαγμένα στο ένα ή στο άλλο βιβλίο, στηρίζετε, δεν θα πω την απομνημόνευση, τη συσσώρευση γνώσεων σήμερα, όταν είμαστε σε μια κοινωνία όπου το σημαντικό είναι η πληροφορία, η ικανότητα να τη βρεις την πληροφορία, η ικανότητα να την αξιοποιήσεις, η ικανότητα να οικοδομήσεις πάνω σε συλλογισμούς και πρακτικές ενέργειες.

Και γι' αυτό εμείς πιστεύουμε ότι αυτό το σύστημα θέλει τομή όσο πιο βαθιά γίνεται. Κριτική σκέψη και δημιουργική αμφισβήτηση, βιωματική μάθηση και επινοητικότητα. Εργασία σε ομάδα. Συνεργατική μάθηση. Δουλειά ακόμα και στις εξετάσεις με την οθόνη. Δουλειά στην τοπική κοινωνία. Μαθήματα με βαθμούς και μαθήματα χωρίς βαθμούς, με σύνθημα «η τσάντα στο σπίτι». Δεν μπορεί τα πάντα να γίνουν με φροντιστήριο. Η τσάντα στο σπίτι μέσα από μια διαδικασία που δίνει τη δυνατότητα στο παιδί να παίξει ένα δημιουργικό ρόλο.

Το έβδομο σημείο που θα ήθελα να πω, η ικανότητα διαφοροποίησης. Δεν υπάρχει αυτή η ικανότητα της διαφοροποίησης μέσα στην παιδεία. Είναι όλοι μολυβένια στρατιωτάκια. Μας έκανε εντύπωση ότι παιδιά που έχουν ειδικές ανάγκες, έχουν αναπηρίες, έχουν προβλήματα υγείας, κουφά για παράδειγμα, έχουν και αυτά το βιβλίο του Καραγκιόζη που έχει μέσα στον Καραγκιόζη που όλη η πλάκα γίνεται γιατί ο Καραγκιόζης δεν ακούει.

Διαφοροποιημένη προσέγγιση στα παιδιά με αναπηρίες, μέσα σε κοινά σχολεία, εφόσον γίνεται, στα παιδιά που έπεσαν στις ουσίες, στα παιδιά των μεταναστών, αντί να διώκουμε τους υπευθύνους του σχολείου στη Γκράβα που πήγαν να κάνουν μαθήματα στους γονείς των μεταναστών και να τους καταγγέλλουμε. Στα παιδιά που κάνουν μαθησιακή άρνηση. Στην αντιμετώπιση του μεγάλου προβλήματος της σχολικής διαρροής. Στα παιδιά που έχουν ταξική

προέλευση, που δεν ευνοεί την απόκτηση γνώσεων μέσα στο σπίτι. Στα παιδιά που χρειάζονται δεύτερη ευκαιρία.

(PM)

(XF)

Το όγδοο που θέλω να πω είναι το θέμα της τεχνικής παιδείας, είναι ο σκουπιδότοπος, είναι ρατσισμός, δεν είναι ο δρόμος προς τα μπροστά, είναι ο δρόμος προς τα πίσω. Το ξέρουν οι οικογένειες, ντρέπονται. Δημιουργούμε σύνδρομα αντί να είναι αυτά τα παιδιά περήφανα γιατί ακολουθούν το δρόμο της γρήγορης ένταξης στην αγορά εργασίας ο οποίος θα έπρεπε να ήταν ανοικτός για πανεπιστημιακές σπουδές. Είναι μια εκπαίδευση «δήθεν». Τι σημαίνει; Τομή, τεχνικές γνώσεις στο κοινό Λύκειο θεωρίας και πράξης, πολύ ισχυρή μεταλυκειακή τεχνική εκπαίδευση αξιοποίηση της πρότασης του Πολυτεχνείου και του ΤΕΕ για μεν ένα κομμάτι των ΤΕΙ τα οποία θα ενσωματωθούν στα πανεπιστήμια εφόσον έχουν τη δυνατότητα για ένα δε άλλο το οποίο θα αποτελέσει κορμό της τεχνικής εκπαίδευσης.

Το ένατο. Θέλει παρεμβάσεις σε όλους τους τομείς, νηπιαγωγείο, δημοτικό, πανεπιστήμιο, κατάργηση του νόμου πλαισίου, αναβάθμιση στα προγράμματα σπουδών, θωράκιση των πτυχίων. Να γίνουν μάστερ τα τετραετή σε σχέση με τα τριετή τα δικά μας, ακαδημαϊκός προγραμματισμός, εσωτερικός κανονισμός που να στηρίζεται στην ελευθερία της έρευνας και της διδασκαλίας.

Κρίσιμο θέμα είναι το θέμα της πρόσβασης στα πανεπιστήμια. Εμείς εδώ και χρόνια έχουμε υποστηρίξει την άποψη της ελεύθερης πρόσβασης σε συνδυασμό με την ισχυροποίηση της τεχνικής εκπαίδευσης. Δεν είναι στον αέρα, δεν είναι

φαντασία, ούτε έχουμε να δώσουμε εμείς δώρα. Είναι σύστημα που χρησιμοποιείται σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες με τον ένα ή τον άλλο τρόπο στην Αυστρία κυρίως, στις Σκανδιναβικές χώρες, στη Γερμανία. Και εφόσον έχεις και μια ισχυρή τεχνική εκπαίδευση και εφόσον στηρίζεις τα πανεπιστήμια με μια άλλη χρηματοδότηση στην πραγματικότητα δεν έχεις αριθμούς που φοβίζουν για ένταξη σε πανεπιστήμια τα οποία έχουν κάνει και άλλο γεωγραφικό χάρτη. Αντίθετα αποφορτίζεις από το φόβητρο των εξετάσεων στα πανεπιστήμια από το γόητρο να περάσεις σε μια πανεπιστημιακή σχολή την οικογένεια, τα παιδιά και μπαίνεις σε μια φυσιολογική δράση ώστε και η Ελλάδα να γίνει μια χώρα που δεν θα χρειάζεται τον όρο «φροντιστήρια», όπως δεν τον έχει καμία άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το δέκατο. Πανεπιστήμιο, οχυρό Δημοκρατίας. Ειπώθηκαν πολλά για το άσυλο και το έβαλε σαν ένα από τα δύο κεντρικά θέματα ο Πρωθυπουργός.

Υπάρχει μία προϋπόθεση, κύριε Πρωθυπουργέ, για να διαφυλαχθεί το άσυλο στη χώρα μας, μία βασική πρόθεση. Και είναι η Κυβέρνηση που έχουμε να αγαπάει το άσυλο. Να το αγαπάει όχι λεκτικά, να νοιώθει στην καρδιά της. Να νοιώθει ότι από τη γερμανική κατοχή με το Λόρδο Βότ Μπάϊρον μέχρι τη γερμανική χούντα μέσα σ' αυτές τις κοιτίδες τις πνευματικές, τις εκπαιδευτικές των ανωτάτων ιδρυμάτων αναπτύχθηκε η φλόγα της Δημοκρατίας, της ελευθερίας, της αντίστασης στον αυταρχισμό. Είναι μέσα στο DNA μας ό,τι και να κάνετε η εικόνα

του τανκ το οποίο έριχνε την πόρτα του Πολυτεχνείου. Είναι αυτή που κάνει το άσυλο σεβαστό και κάνει την Ελλάδα μία από τις λίγες δυστυχώς χώρες που έχουν το άσυλο. Είναι, λοιπόν, η πρώτη προϋπόθεση να αγαπάει κανείς βαθιά το άσυλο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)

Η δεύτερη προϋπόθεση είναι να σταματήσει τα κόλπα. Κάθε φορά, σχεδιασμένα, η τακτική της επιλογής σημείου σύγκρουσης με ομάδες οι οποίες χρησιμοποιούν μεθόδους βίας από την Αστυνομία είναι έξω από τα πανεπιστήμια, έξω από τη Νομική, έξω από το Πολυτεχνείο, έξω από το Αριστοτέλειο. Ας αλλάξει στάση. Ας περάσει αυτή η επιθυμία και μέσα στην πρακτική της Αστυνομίας και θα δούμε τι θα γίνεται.

Και τρίτον, ισχυρή εκπαιδευτική κοινότητα. Η τελευταία κινητοποίηση έδειξε ότι η εκπαιδευτική κοινότητα μπορεί να υπερασπιστεί το άσυλο. Και εγώ δεν κρατάω ημερολόγιο.

(ΡΜ)

(2ZE)

Εγώ χαίρομαι εδώ πέρα. Ακούω άλλα δύο κόμματα, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, να τάσσονται υπέρ της συγκρότησης του φοιτητικού κινήματος που σημαίνει πανσπουδαστικό συνέδριο ως κεντρικό όργανο.

ΑΛΕΚΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Έλεος!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Χαίρομαι. Θέλετε να πω ότι λυπάμαι; Να πω ότι λυπάμαι, κυρία Παπαρήγα. Χαίρομαι που σας ακούω.

ΑΛΕΚΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Είστε μακριά απ' αυτά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Συγκρότηση του φοιτητικού κινήματος, πανσπουδαστικό συνέδριο, ΕΦΕΕ, συνελεύσεις των σχολών, σύλλογοι, δημοκρατική νομιμότητα, όχι παραταξιακή νομιμότητα, όχι νομιμότητα της ΔΑΠ, όχι νομιμότητα της ΠΑΣΠ, όχι νομιμότητα του κανένα. Έχει ευθύνες μαζί με την Κυβέρνηση και το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης -ειδικά παλαιότερα αλλά και τώρα- για έναν πολύ ισχυρό λόγο μέσα στα πανεπιστήμια.

Ας γίνει το βήμα και ας ακούσουμε και από τον Πρωθυπουργό τη θέση του για το θέμα της συγκρότησης των οργάνων του κινήματος. Σ' εμάς η νεολαία έχει αυτονομία -ας το πει όποιος θέλει- το έχει δεχθεί όμως κι έχει παλέψει γι' αυτό.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε -και σας ευχαριστώ- αναφερόμενος στο θέμα του διαλόγου. Πώς μπορεί να σας πιστέψει κανείς, κύριε Πρωθυπουργέ; Χθες ανακοινώσατε ότι απορρίπτετε αυτήν τη στιγμή την πρόταση διαλόγου και διακομματικής Επιτροπής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς για τη δημοκρατική αναδιοργάνωση της Αστυνομίας.

Σήμερα εμφανίζεστε εδώ πέρα με την πρόταση διαλόγου για τις εξετάσεις, επιλέγοντας κιόλας το θέμα. Είναι πολύ μεγάλο θέμα. Σε ποια βάση; Μπορούμε εμείς να κάνουμε βάση διαλόγου με μια Κυβέρνηση κάτω όχι μόνο από προϋποθέσεις λεκτικές, αλλά και από προϋποθέσεις πρακτικές;

Σας προκαλούμε. Πείτε ότι «παγώνετε» το νόμο για τα κέντρα ελευθέρων σπουδών. Πείτε ότι «παγώνετε» και ακούτε τις προτάσεις των πρυτάνεων για το νόμο-πλαίσιο και πείτε ότι θα αναθεωρήσετε τις δαπάνες για την παιδεία, αλλιώς μας καλείτε να διαλεχθούμε πάνω σε μία πολιτική η οποία εφαρμόζεται, την οποία εμείς θα νομιμοποιούμε και η οποία στηρίζεται επί ενός πεδίου παραβίασης του Συντάγματος.

Παρόλα αυτά λαμβάνουμε υπόψη την κοινωνία, παρότι ξέρουμε ότι υπάρχουν μεγάλες διαφορές. Λαμβάνουμε υπόψη τους πρυτάνεις, τους

καθηγητές, τους φοιτητές, τους μαθητές που ζήτησαν μια αλλαγή. Πιστεύουμε ότι ένας διάλογος για να γίνει αξιόπιστος σ' αυτές τις συνθήκες, εάν η Κυβέρνηση δεν «παγώσει» το νόμο για τα ΚΕΣ, το νόμο-πλαίσιο, και αν δεν τροποποιήσει τις αποφάσεις της για τις πιστώσεις για την παιδεία, μπορεί να διεξαχθεί υπό την αιγίδα των μεγάλων ομοσπονδιακών οργανώσεων και εκπροσωπήσεων των αντιστοίχων βαθμίδων της εκπαίδευσης. Για παράδειγμα, θα μπορούσαμε έναν πολύ σημαντικό διάλογο για το θέμα της ελεύθερης πρόσβασης να τον θέσουμε κάτω από την αιγίδα της ΟΛΜΕ και της ΠΟΣΔΕΠ.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε τον κύριο Αλαβάνο.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, 37 μαθήτριες και μαθητές και 2 συνοδοί καθηγητές από το 2^ο Γυμνάσιο της Πάτρας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κύριος Γεώργιος Καρατζαφέρης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου

Συναγερμού): Προφανώς οι μαθητές από την Πάτρα ήλθαν για να τιμήσουν την πρώτη εμφάνιση του Υπουργού Παιδείας ο οποίος έλκει την καταγωγή από την Πάτρα.

Τι συζητάμε σήμερα; Συζητάμε το θέμα της εθνικής παιδείας. Καταρχήν πόσο είναι εθνική και πόσο το θέμα είναι η παιδεία; Το «εθνική» είναι υπό διωγμόν. Οποιοσδήποτε σ' αυτόν τον τόπο μιλήσει για έθνος ή «εθνική» τον βλέπουν κάπως περίεργα. Είναι αυτή η μάχη της νέας τάξης πραγμάτων να «απεθνικοποιήσει» κάθε λειτουργία. Έτσι λοιπόν δεν είναι εθνική πλέον. Αν ήταν εθνική, θα είχε κάποια μαθήματα ελληνικού πολιτισμού και παράδοσης. Φτάσαμε μάλιστα κάποια περίοδο να καταργήσουμε τα αρχαία ελληνικά –το θυμάστε- και να αφήσουμε τα λατινικά. Επαναφέραμε κάποια στιγμή ως «τσόντα» τα αρχαία ελληνικά.

(BS)

02PM

Αυτό δείχνει ότι τόσο εθνική ^η δεν είναι παιδεία. Αυτό δεν είναι παιδεία. Είναι εκπαίδευση. Μην κάνουμε σύγχυση μεταξύ παιδείας και εκπαίδευσης. Είναι τελείως διαφορετικές έννοιες. Η παιδεία είναι μια μηχανή πνευματικής καλλιέργειας, κουλτούρας για μια ανάλυση σκέψης, η δε εκπαίδευση είναι ένα εργαλείο του να μάθεις πώς να αντιμετωπίζεις καταστάσεις. Είναι τελείως διαφορετικά πράγματα. Υπάρχουν ιδιαίτερα παιδευμένοι άνθρωποι οι οποίοι δεν είναι μορφωμένοι, όπως υπάρχουν μορφωμένοι οι οποίοι δεν είναι παιδευμένοι.

Έχει ζήσει αυτός ο τόπος να έχει μεγάλους πρωθυπουργούς που δεν ήταν ιδιαίτερα μορφωμένοι αλλά ήταν ιδιαίτερα παιδευμένοι. Και έχει τύχει άλλες φορές να έχει Πρωθυπουργούς με πολλούς τίτλους σπουδών χωρίς να είναι παιδευμένοι. Συμβαίνει αυτό ενίοτε.

Το θέμα είναι τι θέλουμε εμείς. Τι θέλουμε να κάνουμε. Θέλουμε να δώσουμε στα παιδιά μας παιδεία; Γιατί αν θέλουμε να δώσουμε στα παιδιά μας παιδεία πρέπει να ξεκινήσουμε από πολύ μικρά. Γιατί τα παιδιά είναι σαν το κλήμα. Αν στραβώσει δεν ισιώνει μετά. Και πολύ φοβούμαι ότι προς αυτή την κατεύθυνση υστερούμε λίγο. Τους δίνουμε κάποιες γνώσεις, κάποια εκπαίδευση. Γνώσεις οι οποίες βέβαια δεν αποτυπώνονται στο μυαλό όπως γινόταν στην εποχή κάποιων εξ ημών αλλά αποτυπώνονται περισσότερο σ' ένα κομπιούτερ. Και βεβαίως το

κομπιούτερ ενίοτε μένει από μπαταρία και τότε μένει και ο άνθρωπος από δυνατότητα δράσης.

Ας συνειδητοποιήσουμε ότι δεν τα καταφέραμε καλά. Άκουσα για κάποια βήματα. Βεβαίως, συμφωνώ ότι έγιναν κάποια βήματα αλλά έγιναν προς τα πίσω. Δεν έγιναν βήματα προς τα εμπρός. Μην θέλουμε να ωραιοποιούμε καταστάσεις. Δεν είναι τα πράγματα τώρα όπως ήταν πριν. Υπήρχε μια περίοδος πολλά χρόνια πριν που έβγαιναν άνθρωποι πράγματι μορφωμένοι και παιδευμένοι. Να θυμίσω εκείνες τις μεγάλες σχολές που έβγαλαν τον Τσάτσο, που έβγαλαν τον Κανελλόπουλο κ.λπ. Σήμερα δεν έχουμε αυτές τις εξαιρετικές μορφές που να αναδύονται απ' αυτό το εκπαιδευτικό σύστημα στο οποίο τώρα αναλώμεθα.

Δεν μαθαίνουμε τους νέους ανθρώπους αυτά που πρέπει να τους μάθουμε. Να καλλιεργήσουν το μυαλό τους. Δεν τους μαθαίνουμε ό,τι αφορά στο έθνος.

Και επανέρχομαι στην απαγόρευση της έννοιας. Μέσα στην Αίθουσα αναρωτηθείτε ο καθένας μόνος σας, ποιος από εσάς ξέρει τους 7 σοφούς, ή ποιος ξέρει τις 9 μούσες. Εγώ νομίζω ότι δεν ξέρουμε τους σοφούς αλλά ξέρουμε τους ροφούς στα παραλιακά κέντρα. Γιατί αυτή είναι η αλήθεια, κύριε Κουβέλη. Αυτή είναι η αλήθεια. Ποιος ξέρει την έννοια επιστήμη. Από πού προέρχεται η έννοια επιστήμη. Λέμε επιστήμονας. Το λέμε όλοι μας. Είναι από το επίσταμαι που σημαίνει γνωρίζω καλώς.

Αυτά δεν είναι επίδειξη γνώσεων. Όχι. Ίσως είμαι ο τελευταίος στην επίδειξη αυτή των γνώσεων. Θέλω να πω ότι ουσιαστικά δεν έχουμε δομήσει έτσι την κοινωνία μας που να μπορούμε να προσφέρουμε στα παιδιά μας πράγματι χρήσιμη παιδεία-εκπαίδευση. Έχουμε μεγάλες ενστάσεις μ' όλα αυτά που γίνονται.

Τι τους μαθαίνουμε τώρα; Τους μαθαίνουμε –και αυτή είναι η αλήθεια- να είναι μπαχαλάκηδες. Το τελευταίο δίμηνο μεγάλο κομμάτι του πολιτικού κόσμου αβαντάριζε αυτές τις πράξεις που έμαθα τελευταία ότι οι αναρχικοί τις λένε «μπαχαλάκηδες». Πάμε για μπάχαλο. Πετάγανε πέτρες στα αστυνομικά τμήματα, κύριε Πρωθυπουργέ, και υπήρχαν καθηγητές, που πληρώνουμε, που τους έλεγαν το σημάδι: ~~π~~φιο δεξιά, πέτα την πέτρα εκεί. Τα θυμάστε, τα ζήσατε. Ο καθηγητής να λέει πού να ρίξουν την πέτρα. Και αυτός είναι ο δάσκαλος που μαθαίνει τα παιδιά μας γράμματα. Σημάδεψε καλά, στο κεφάλι, αριστερά. Μα, είναι δυνατόν; Είμαστε σοβαροί; Τα καλλιεργήσαμε. Τα αβαντάρουμε αυτά τα πράγματα.

Κύριε Πρωθυπουργέ, σε 20 χρόνια θα έχετε μια μεγάλη χαρά όταν τα δίδυμα σας κάνουν εγγονάκι. Να είστε καλά και ο Θεός να βοηθήσει να τα δείτε όλα όπως θέλετε. Όταν, λοιπόν, το δικό μου εγγονάκι μια μέρα μπουσούλησε προς τα εμένα ήταν μεγάλη χαρά. Χάρηκα πάρα πολύ που το είδα να μπουσουλάει. Και εσείς σήμερα μπουσουλήσατε προς τις ιδέες μας. Σηκωθείτε όρθιος, κύριε Πρωθυπουργέ, προς τις ιδέες μας. Σηκωθείτε όρθιος και πείτε ότι το άσυλο είναι απαράδεκτο.

(Χειροκροτάει από τον πτέρυγα του ΠΑ.Ο.Σ.)

Άκουσα τον κ. Αλαβάνο, πράγματι με μια ωραία θεατρική παρουσίαση να λέει για τους ξένους τη λέξη «φροντιστήριο». Το άσυλο πώς θα το πείτε στους ξένους; Να μου πείτε.

Πήγε κορυφαίος εισαγγελέας της χώρας, ο οποίος έχει και στενή συγγενική σχέση με προσωπικότητα του ΠΑ.ΣΟ.Κ., σε ένα συνέδριο στο Λονδίνο με άλλους εισαγγελείς και είπε πώς αντιμετωπίζεται το άσυλο. Και τον κοίταγαν σαν εξωγήινο. Από πού είσαι εσύ; Τι είναι αυτό το άσυλο; Και προσπαθούσε να τους περιγράψει τι είναι το άσυλο.

(TS)

(2BS)

Δηλαδή τι είναι το άσυλο; Παραχώρηση σε ανθρώπους δικαιωμάτων που δεν έχουν οι άλλοι. Αυτό είναι. Δηλαδή λέμε ότι το κράτος δεν μπορεί να επέμβει σε αυτό το χώρο. Έχουμε θύλακες έξω από τους νόμους του κράτους. Αυτό είναι το άσυλο. Δηλαδή κάποια Ζωνιανά είναι το άσυλο, κάποια Εξάρχεια είναι το άσυλο. Αυτό είναι το άσυλο.

Και βεβαίως εγώ έχω κάποια ερωτήματα να θέσω. Και τα θέτω τα ερωτήματα ιδιαίτερα σε εκείνους που υπερασπίζονται το άσυλο ακόμα.

Πρώτο ερώτημα, εάν ο καθένας μπορεί να πηγαίνει στα πανεπιστημιακά ιδρύματα για να περνάει την ώρα του. Είναι ένας χώρος εκπαιδευτικός, πανεπιστημιακός χώρος, χώρος ελεύθερης διακίνησης των ιδεών. Περιμένω απάντηση, ιδίως από το ΣΥ.ΡΙΖ.Α..

Δεύτερο ερώτημα, εάν η συμβολική και ιστορική του ασύλου του 1982, όταν βγαίναμε από τη χούντα, έχει σήμερα εφαρμογή στην εποχή του ιντερνέτ. Τι ακριβώς προστατεύει σήμερα το άσυλο; Είναι κοινωνικό ή πανεπιστημιακό άσυλο; Είναι ασυλία να μπορεί να κάνει κάποιος οτιδήποτε μέσα στο χώρο αυτό;

Τρίτο ερώτημα: Ποιος υποστηρίζει το άσυλο; Έχουμε δει κουκουλοφόρους να λένε «είμαστε μέσα, γιατί υποστηρίζουμε το πανεπιστημιακό άσυλο» και η ελληνική πολιτική σκηνή στο σύνολό της να μην δίνει απαντήσεις.

Τέταρτο ερώτημα: Να ξεκαθαριστεί ότι υπεύθυνος για το ζήτημα είναι ο Πρύτανης. Ο Πρύτανης δεν είναι μόνο για δεξιώσεις. Πρέπει στη δύσκολη στιγμή

να πάρει μια απόφαση και αν δεν πάρει την απόφαση, να παραιτείται. Αυτά δεν τα λέω εγώ. Τα λέει ο υποψήφιος υπερνομάρχης του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. στις τελευταίες εκλογές, ο κ. Πανούσης, ο δημιουργός του ασύλου.

Έρχεται, λοιπόν, σήμερα ο υπερνομάρχης, η αρίστη επιλογή του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. στις τελευταίες εκλογές και διερωτάται σήμερα ο άνθρωπος σε άρθρο του «Τι είναι αυτά; Σταματήστε το άσυλο. Δεν έχει εφαρμογή το άσυλο σήμερα». Άσυλο σήμερα να προστατευτεί από ποιον; Θα πάει να μπει αυθαίρετα ο αστυνομικός μέσα στο άσυλο; Μπορεί σήμερα το παιδί των δεκαοκτώ ετών –να είμαστε σοβαροί- να διατυπώσει μια διαφορετική άποψη μέσα στο πανεπιστήμιο και να πει «Εγώ δεν θέλω να χάσω τα μαθήματά μου. Εγώ είμαι από την Κρήτη, σπουδάζω στα Γιάννενα, ο πατέρας μου πληρώνει λεφτά, θέλω μάθημα»; Έτσι και το πει, πάει, ο κουκουλοφόρος τον καθάρισε την ίδια ώρα από εκεί μέσα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ).

Επομένως, για ποιο άσυλο λέτε; Ποια ελευθέρα διακίνηση των ιδεών; Αν είναι άσυλο, είναι άσυλο ανιάτων πράξεων κατά της δημοκρατίας. Περί αυτού του ασύλου πρόκειται. Εάν δεν ξεκαθαρίσουμε αυτό, πού βαδίζουμε, κύριε Πρωθυπουργέ; Πεντακόσια σχολεία να εγκαινιάζετε το μήνα, αποτέλεσμα δεν θα έχετε.

Και να πούμε κάποιες αλήθειες. Μετά τον αδελφοκτόνο πόλεμο του '44-'49 η μεν Δεξιά πήρε στα χέρια της την οικονομία και τις Ένοπλες Δυνάμεις, η άλλη

πλευρά πήρε τον πολιτισμό και την παιδεία. Και φέρθηκε πολύ έξυπνα, γιατί δια του πολιτισμού, της παιδείας και της διανοήσης πήρε και τα μέσα ενημέρωσης και διαμορφώνει άποψη. Οι άλλοι πήραν την οικονομία, τους την πήραν και αυτή από τα χέρια, γιατί βάζοντας τον κομματικό συνδικαλισμό, τους αφαίρεσαν κάθε δύναμη. Αυτή είναι η υπόθεση. Αυτό ζούμε σήμερα. Μπορούμε, λοιπόν, όλα να ανήκουν σε όλους. Μπορούμε, λοιπόν, να ξεκαθαρίσουμε ότι δεν υπάρχουν βιλαέτια. Το βιλαέτι της παιδείας, είναι βιλαέτι της Αριστεράς. Όχι. Είναι όλων των Ελλήνων.

Είπατε για δημόσιο διάλογο. Κύριε Πρωθυπουργέ, γίνεται ένας διάλογος στο Υπουργείο Παιδείας, όπως ξέρετε. Δεν είναι κανένα κόμμα. Μόνο εμείς είμαστε και ανταλλάσσουμε απόψεις με τους ανθρώπους του δημοσίου –το ξέρει πολύ καλά ο κ. Στυλιανίδης. Δεν υπάρχει κανένα κόμμα. Έφυγαν όλοι. Τι διάλογο; Έχετε όρεξη για διάλογο; Θα καθίσουμε κάτω να μιλήσουμε. «Όχι, δεν μου αρέσει ο διάλογος. «Τον ζήτησε ο Καραμανλής». «Όχι, τον θέλω εγώ πρώτος τον διάλογο». Δεν με ενδιαφέρει ποιος θα τον ζητήσει το διάλογο. Θα καθίσουμε κάτω να δουλέψουμε επιτέλους για την Ελλάδα; Έχουμε τεράστιο πρόβλημα με την παιδεία. Μπορούμε να το αντιληφθούμε; Καθόμαστε εδώ και λέμε «Δεν μιλάω, γιατί το είπε ο Καραμανλής». Ωραία αντιμετώπιση! Σοβαρή αντιμετώπιση.

Βγαίνει ο κ. Παπανδρέου και λέει «Θα δουλέψουμε για το νέο δημόσιο σχολείο». Πολύ ωραία δήλωση. Όταν πέρασε όλα του τα μετεφηβικά χρόνια ως Υπουργός εκεί μέσα, γιατί δεν το έκανε; Δεν το έκανε. Όταν σε μια ηλικία τα άλλα

παιδιά ψάχνουν να βρουν δουλειά, εκείνος ήταν Υπουργός ελέω πατρός. Από εκεί και πέρα γιατί δεν τα έκανε; Του απαγόρευσε κανείς να τα κάνει; Θα του απαγόρευε ο πατέρας του να το κάνει; Θα του απαγόρευε ο κ. Σημίτης να το εφαρμόσει; Γιατί δεν τα έκανε αυτά; Τι του απαγόρευσε να τα κάνει αυτά, που θέλει να τα κάνει τώρα; Κοροϊδευόμαστε εδώ μεταξύ μας. Προσπαθούμε πάντα να δώσουμε μια μάχη εντυπώσεων για να πάμε έξω να γράψει η δημοσκόπηση 0,5% παραπάνω.

(ML)

(02TS)

Η ουσία ποια είναι; Ποιο είναι το αποτέλεσμα; Το 85% των μαθητών μπαίνουν σε σχολές εκτός της προτίμησής τους. Έχουμε ένα σύστημα χύμα εντελώς. Γιατί πρέπει να γίνονται εξετάσεις;

Κόπτεται εδώ ο κ. Αλαβάνος εναντίον της ιδιωτικής παιδείας. Στην ουσία επιβάλλει ιδιωτική παιδεία. Την επιβάλλει, γιατί αν ανοίξουμε τα πανεπιστήμια, εάν γίνουν μεγάλα ιδιωτικά πανεπιστήμια, με τη δική μας πρόταση, δεν θα υπάρχουν φροντιστήρια. Όπως είπαμε και για τα ναρκωτικά, να τα δίνουν νοσοκομεία, με την επίβλεψη γιατρού. Εάν, λοιπόν, ο άλλος που έχει ανάγκη ναρκωτικού το βρίσκει τσάμπα στο νοσοκομείο, με επίβλεψη γιατρού, δεν θα πάει στον έμπορο. Θα καταργηθεί ο έμπορος ναρκωτικών. Τόσο απλά είναι τα πράγματα.

Εάν, λοιπόν, δεν υπάρχει η ανάγκη να δώσεις εξετάσεις, δεν θα υπάρχει φροντιστήριο. Ξέρετε τι σημαίνει φροντιστήριο σε μία οικογένεια που μένει στο Πέραμα; Γιατί, ξέρετε, βλέπω πολύ εύκολη την καπηλεία κάποιων πραγμάτων –με ενοχλεί βέβαια η λέξη, αλλά προσπαθώ να βρω και άλλη δόκιμη- του Αλέξανδρου, αυτού του παιδιού που έφυγε τόσο άδικα, ο οποίος Αλέξανδρος είχε τη δυνατότητα να πηγαίνει σε όποιο καλό σχολείο ήθελε, από το «Μωραΐτη» στο άλλο, όποτε ήθελε. Για το παιδί από το Πέραμα, θα μιλούσε κανείς; Για εκείνο το παιδί, του οποίου ο πατέρας είναι άνεργος πέντε χρόνια, γιατί διάλυσε η οικονομία τη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη του Περάματος, ποιος θα μιλήσει; Που πρέπει να

έχει λεφτά για να μάθει αγγλικά, που πρέπει να έχει λεφτά για να πάει φροντιστήριο, προκειμένου να μπει σε αυτό το σύστημα που όλοι θέλετε;

Εμείς τι λέμε; Ανοιχτά πανεπιστήμια και κόβεται και γίνεται η επιλογή μεταξύ πρώτου και δεύτερου χρόνου. Εκεί, λοιπόν, αυστηρές εξετάσεις. Αυτοί που κόβονται δεν χάνονται. Παρακολουθούν τα ΤΕΙ –που λέμε- αλλά μέσω των ίδιων ανοιχτών πανεπιστημίων. Για να καταλάβετε: Μπαίνεις στο Πολυτεχνείο. Μεταξύ πρώτου και δεύτερου χρόνου, εάν είσαι καλός συνεχίζεις το Πολυτεχνείο. Εάν δεν μπορείς να παρακολουθήσεις, πηγαίνεις στο αντίστοιχο ΤΕΙ, πάλι εντός του Πολυτεχνείου. Εάν και πάλι δεν μπορείς να παρακολουθήσεις, είσαι τόσο κάτω, έχεις κερδίσει ένα χρόνο στο πανεπιστήμιο και με ένα χρόνο αποκτάς την ειδικότητα του τεχνίτη πάνω στην ειδικότητα. Μπορεί να μη γίνεις πολιτικός μηχανικός, αλλά θα μπορείς να είσαι εκείνος ο ειδικευμένος εργοδηγός μέσα στην πολυκατοικία. Αυτό θέλουμε εμείς.

Τώρα, έχουμε ένα σύστημα που παράγει στρατηγούς και ο επόμενος βαθμός είναι ο λοχαγός. Δεν έχουμε ταγματάρχες, συνταγματάρχες. Δεν μπορεί να κινηθεί το σύστημα.

Είπε η κυρία Παπαρήγα –και την άκουσα με πάρα πολύ προσοχή και συμφωνώ απόλυτα μαζί της- ότι πρέπει να εντάξουμε τα ΤΕΙ στα πανεπιστήμια και στα πολυτεχνεία.

Ποια είναι η δική μας πρόταση; Όταν επιτραπούν να γίνουν τα ιδιωτικά πανεπιστήμια –που θα επιτραπούν, ό,τι και να λένε κάποιοι, το γνωρίζουν, ήδη αρχίζουν και βγαίνουν αποφάσεις από Πρωτοδικεία, θα τελειώσει αυτή η υπόθεση- εμείς τι προτείνουμε; Επίτροπος σε κάθε ιδιωτικό πανεπιστήμιο θα είναι ο αντίστοιχος πρύτανης του δημοσίου πανεπιστημίου. Θέλεις, κύριε άλφα, ένα ιδιωτικό πολυτεχνείο; Βεβαίως, θα κάνεις, αλλά επίτροπος, ύψιστος ελεγκτής, θα είναι ο Πρύτανης του Πολυτεχνείου. Οπότε, λοιπόν, έχω εξασφαλίσει την ποιότητα διά του πρυτάνεως, ο οποίος βεβαίως πρέπει να εκλέγεται από τους καθηγητές.

Γιατί το οξύμωρο και αντιφατικό σχήμα που έχουμε μόνο εμείς είναι να εκλέγουν οι φοιτητές τον καθηγητή τους. Βάλτε λογική. Δηλαδή, πάμε σε ένα στρατόπεδο, φωνάζουμε τους φαντάρους, τους λοχίες, τους επιλοχίες, τους ανθυπολοχαγούς και λέμε «παιδιά ελάτε να εκλέξουμε το διοικητή του στρατοπέδου». Αυτά δεν γίνονται. Τι λογικές είναι αυτές; Πού ακούστηκε να έρχεται ο από κάτω να κρίνει και να αποφασίζει ποιος θα είναι από πάνω. Όλα αυτά είναι αποθετικά για μία πραγματική και ουσιαστική λειτουργία των πραγμάτων της παιδείας.

Εμείς τι προτείνουμε; Προτείνουμε, εκεί που θα γίνουν οι πανεπιστημιακές σχολές να υπάρχει κοντά ένα στρατόπεδο –ακούστε κυρία Διαμαντοπούλου- και να μπορεί ο άλλος όσο φοιτά στο πανεπιστήμιο, να κάνει και τη στρατιωτική του θητεία. Να έχει τη δυνατότητα να είναι φοιτητής και να υπηρετεί την πατρίδα. Να

μην του κόβω τον ένα ή ενάμισι χρόνο από τη ζωή του. Να μπορεί να είναι φοιτητής στην Πάτρα και δίπλα να υπάρχει η μονάδα του Ναυτικού, να μπορεί να υπηρετεί ταυτοχρόνως και τη θητεία του. Αυτό προτείνουμε εμείς.

(GH)

(2ML)

Και τι προτείνουμε ακόμα εμείς; Να χρηματοδοτείται ο φοιτητής της άπορης και πολύτεκνης οικογένειας, να πληρώνεται από το δημόσιο, γιατί όταν ο άλλος είναι άπορος και έρχεται το παιδί του σε ηλικία για να σπουδάσει, δεν θα πάει να σπουδάσει γιατί ποιος θα θρέψει πίσω την οικογένεια; Έτσι εμείς προτείνουμε η άπορη, η πολύτεκνη οικογένεια να σπουδάσει το παιδί της και να πληρώνεται σαν δημόσιος υπάλληλος. Περισσότερο θα κερδίσω από το να μορφώσω κάποια παιδιά από το να έχω γεμίσει με κάποιους τεμπέληδες τα Υπουργεία, υπεράριθμους απ' αυτούς που χρειάζονται. Αυτή είναι η δική μας θέση.

Εμείς μιλάμε για τα πανεπιστήμια της περιφέρειας. Είσαι σε πανεπιστήμιο της περιφέρειας; Ναι, μπόνους για να μπεις στο δημόσιο. Όχι όλοι να συνωθούνται στην Αθήνα. Γιατί ξέρετε ποιο είναι το έγκλημα που κάνουμε; Έρχεται το παιδί από τη Νάουσα, από την Ιεράπετρα και όταν κάθονται πέντε χρόνια εδώ στην Αθήνα δεν ξαναγυρίζουν στη Νάουσα ή την Ιεράπετρα. Μένουν στην Αθήνα και δημιουργούμε αυτή την αστυφιλία. Ας δώσουμε κίνητρα για τα περιφερειακά πανεπιστήμια. Πήγαινε στο Πανεπιστήμιο του Ηρακλείου εσύ από την Αθήνα – γιατί να πάω αφού είναι το σπίτι μου εδώ;- πήγαινε και εγώ θα σου δώσω μπόνους αύριο για να μπεις στο δημόσιο, για να δείτε πόσοι θα φύγουν για να πάνε στα περιφερειακά πανεπιστήμια. Αντίθετα τώρα έχει πλημμυρίσει το Υπουργείο Παιδείας με αιτήσεις μεταγραφών. Έτσι δεν είναι κύριε Υπουργέ; Γιατί

όλοι θέλουν τα παιδιά τους να έλθουν πίσω. Δώστε λοιπόν ένα μπόνους για να δείτε πώς θα πάνε τα παιδιά να σπουδάσουν στη Θράκη.

Αυτές είναι μερικές από τις σκέψεις τις οποίες εμείς θέλουμε να υποβάλουμε.

Και ερχόμαστε σε ένα άλλο θέμα, στις Σχολές των Ενόπλων Δυνάμεων και της Αστυνομίας. Ξεκινάει ο άλλος να γίνει γιατρός και καταλήγει από τα μόριά του να πάει αστυνομικός. Ούτε είχε καμιά όρεξη ή καμιά διάθεση.

Η δική μας πρόταση είναι ξεκάθαρη. Ας γίνει ένας φορέας εισαγωγής ενστόλων και μέσα από εκεί αναλόγως της εκπαίδευσης και αναλόγως των αθλημάτων και αναλόγως της αποδόσεως να πάει ή στη Σ.Μ.Α. ή αστυφύλακας ή στη Σχολή Ικάρων ή στο Λιμενικό, γιατί αυτός που θέλει να φορέσει στολή έχει μια διαφορετική εντελώς νοοτροπία από τους άλλους.

Είναι άλλη η νοοτροπία εκείνου που δέχεται να φορέσει στολή, να είναι πειθαρχημένος, να ακούει, να υπακούει, να διατάζει... Είναι άλλη η νοοτροπία.

Γιατί λοιπόν δεν δίνουμε τη δυνατότητα σ' αυτά τα παιδιά που έχουν αυτή τη νοοτροπία να μπουν σ' αυτό το πανεπιστήμιο και αναλόγως των αποδόσεων να πηγαίνουν ή στη Σ.Μ.Α. που θεωρείται η καλύτερη ή ξέρω εγώ στο Λιμενικό. Γιατί δεν το κάνουμε αυτό; Τα έχουμε ανακατέψει όλα και δεν θέλουμε να ξεκαθαρίσουμε τα πραγματικά πράγματα, δεν θέλουμε να πούμε τις αλήθειες οι οποίες μπορούν να προχωρήσουν ένα βήμα εμπρός.

Να χαϊδέψουμε τα παιδιά. Ποιος είπε ότι τα παιδιά ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Καρατσαφέρη)

Θα είμαι συνεπής κύριε Πρόεδρε, δεν θα κάνω κατάχρηση, γιατί νομίζω ότι είναι δολιότητα κατά της παιδείας να καταχράσαι το χρόνο απέναντι στους άλλους.

Ποιος είπε, λοιπόν, ότι τα παιδιά έχουν πάντα δίκιο. Τα παιδιά έχουν ενίοτε δίκαιο, αλλά όχι όλες τις φορές. Πλάτων, όχι Καρατσαφέρης.

Επομένως ας ακούμε τα παιδιά, αλλά από την άλλη ας τα παιδαγωγούμε όπως έχουμε υποχρέωση, διότι αυτό το οποίο γίνεται τώρα δεν μεγαλώνουμε παιδιά τα οποία μέσω της παιδείας θα μπορέσουν να φτιάξουν καλύτερο κόσμο. Δημιουργούμε επαναστάτες εναντίον όλων των προσπαθειών του κράτους.

Και εν τέλει κύριε Πρωθυπουργέ, η πλειοψηφία κυβερνάει. Κάποιοι το έχουν ξεχάσει εδώ μέσα. Και να φροντίσετε να αποκαταστήσετε τη σχέση κράτους και πολίτη. Όπως η Εφορία δεν εμπιστεύεται το φορολογούμενο και ο φορολογούμενος φοροδιαφεύγει γιατί δεν εμπιστεύεται την Εφορία, το ίδιο πράγμα έχει γίνει και με τις κοινωνικές τάξεις.

Γιατί δεν τα δώσατε στους αγρότες τόσο καιρό; Περιμένατε να αποκλείσουν τους δρόμους για να τα δώσετε; Διδάσκετε και στους άλλους κάτι το ίδιο. Πρέπει να αποκαταστήσετε μια σχέση πολιτείας και πολιτών. Εάν υπάρχουν λεφτά να τα δώσετε εκεί που πρέπει. Μη δημιουργείτε συνθήκες ότι ο εκβιάζων να αμείβεται.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο Υπουργός Εθνικής

Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Αριστόβουλος Σπηλιωτόπουλος.

(ΧΑ)

(GH)

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και

Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αισθάνομαι την υποχρέωση να ξεκινήσω με δύο αυτονόητα. Πρώτον, στην Αίθουσα αυτή όλοι σεβόμαστε την αντιπαράθεση ακόμα και για το ευαίσθητο ζήτημα της παιδείας, όταν αφετηρία αυτής της αντιπαράθεσης είναι κυρίως η σπουδή για το μέλλον για μια καλύτερη παιδεία. Δεύτερον, δεν πρέπει να παραγνωρίζουμε σε καμία περίπτωση τις προσπάθειες που έχουν γίνει όλα τα προηγούμενα χρόνια και από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και από τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τους δύο προκατόχους μου, και από την Υπουργό την κ. Μαριέτα Γιαννάκου και από τον κ. Ευριπίδη Στυλιανίδη. Όμως, αυτό δεν σημαίνει ότι η παιδεία δεν βρίσκεται σε διαρκή μεταρρύθμιση. Αυτό δεν σημαίνει ότι η παιδεία δεν πρέπει να κινείται ανάλογα με την κοινωνική εξέλιξη.

Και φυσικά όλοι σε αυτήν την Αίθουσα μέσα σε αυτά που ειπώθηκαν εμμέσως πλην σαφώς συνομολογούμε ότι η ευθύνη για την παιδεία είναι συλλογική. Και για να είμαστε ακόμα πιο ειλικρινείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να συνομολογήσουμε ότι το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα βρίσκεται σε κρίση. Και βρίσκεται σε κρίση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί αδυνατεί να ανταποκριθεί στις προσδοκίες και βέβαια γιατί με ευθύνες όλων μας –και επισημαίνω τη λέξη «όλων μας»- δυστυχώς υποφέρει από τις ιδεοληψίες του

παρελθόντος. Βέβαια δεν θα ήθελα να δραματοποιήσω την κατάσταση. Απλώς προσπαθώ να προσεγγίσω όσο πιο δυνατόν πιο μετρημένα την υπόθεση της παιδείας και όσο το δυνατόν πιο αντικειμενικά.

Και βέβαια σε αυτό εδώ το σημείο, θα πρέπει εδώ να δεχθώ ότι όλοι μας μα, όλοι μας έχουμε ευθύνες. Και έχουμε ευθύνες όλοι μας, γιατί όλες και όλοι μαζί τα προηγούμενα χρόνια επιτρέψαμε να κυριαρχήσει ο λαϊκισμός στο χώρο της παιδείας. Όλοι μαζί, δυστυχώς, επιτρέψαμε να γίνει η παιδεία εργαστήριο κομματικών πειραματισμών και κυρίως όλοι και όλες μαζί αφήσαμε δυστυχώς την παιδεία να κατρακυλήσει σε ένα πεδίο στείρας κομματικής αντιπαράθεσης.

Βέβαια, παράλληλα ο χώρος της παιδείας γνώριζε πολλές αλλαγές και πολλές μεταρρυθμίσεις. Όμως, στην παιδεία αυτό δεν πρέπει να μας φοβίζει. Και δεν πρέπει να μας φοβίζει, γιατί είναι ανάγκη στην παιδεία να υπάρχει μία διαρκής μεταρρύθμιση, είναι ανάγκη, δυστυχώς, για όλους να αλλάζουμε τα πράγματα στην παιδεία, για να μπορεί να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες κοινωνικές ανάγκες, να συναντά την κοινωνική εξέλιξη. Και αυτό κατά τη δική μου εκτίμηση θα πρέπει να είναι ο στόχος όλων μας.

Και κυρίως αυτό που καλούμαστε να αναδείξουμε είναι την παιδεία ως πρωταρχικό μοχλό, ως βασική προτεραιότητα οικονομικής ανάπτυξης. Γιατί, κυρίες και κύριοι το είπαν και οι προλαλήσαντες και θα το πω έστω και εκ του περισσού και εγώ. Η παιδεία είναι δείκτης πολιτισμού, γιατί η εκπαίδευση είναι

αυτή που καθορίζει τόσο τον πολιτιστικό δείκτη της κάθε χώρας, των πολιτών της κάθε χώρας, αλλά παράλληλα η παιδεία είναι αυτή και το εκπαιδευτικό σύστημα που καθορίζουν τις επιδόσεις όλων μας, τόσο σε επίπεδο κοινωνίας όσο και σε επίπεδο οικονομίας.

Έτσι, λοιπόν, είναι λογικό σε αυτήν την Αίθουσα να αγωνιούμε για μια καλύτερη παιδεία, είναι λογικό όλοι να αναζητούμε την ποιότητα στο εκπαιδευτικό μας σύστημα και αυτό κατά τη δική μου εκτίμηση είναι πάρα πολύ θετικό, όπως είναι πάρα πολύ θετικό, ότι οι προκαταλήψεις του χθες φαίνεται ότι σιγά-σιγά μπαίνουν στο περιθώριο. Και φαίνεται ότι όλοι ακούμε ως πολιτικές δυνάμεις μια κοινωνία, η οποία ζητά από μας λύσεις οικουμενικές, λύσεις οι οποίες προέρχονται σαφώς από δημοκρατικές διαδικασίες. Και φυσικά είναι οι διαδικασίες εκείνες οι δημοκρατικές, που μπορούν να εγγυηθούν την εκπόνηση ενός εθνικού σχεδίου για την παιδεία. Και ένα εθνικό σχέδιο για την παιδεία μπορεί να έχει και αξιοπιστία και ορίζοντα εφαρμογής. Και έχει αξιοπιστία και ορίζοντα εφαρμογής όταν ξεπερνά τον στενό ορίζοντα της τετραετίας και ξεπερνά τις όποιες σκοπιμότητες της όποιας κυβέρνησης.

Γι' αυτό θα ήθελα απαντώντας στον Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ ξεκάθαρα να πω σε αυτήν την Αίθουσα ότι ούτε έχω λάβει καμία εντολή, ούτε έχω καμία πρόθεση να συμπεριφερθώ προεκλογικά. Και κυρίως δεν έχω καμία πρόθεση να αφήσω τον όποιο διάλογο για την παιδεία να κατακυλήσει σε μία ακατάσχετη

εκλογολογία, η οποία, δυστυχώς, δηλητηριάζει την πολιτική σταθερότητα και δυστυχώς επιβαρύνει το ήδη δυσάρεστο για όλους οικονομικό κλίμα.

(XP)

(ΧΑ)

Και βέβαια όπως ακούσατε και από την πρωτολογία του Πρωθυπουργού δεν τίθεται από κανένα μας έστω και ως υπόνοια αυτή η επιδίωξη. Η αντίληψή μας για την εκπαίδευση, είναι αντίληψη η οποία έχει στρατηγικό χαρακτήρα και δεν συνδέεται με οποιαδήποτε κοντόφθαλμη μικροπολιτική, μικροκομματική θεώρηση ή σκοπιμότητα. Και σ' αυτό επιτρέψτε μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να είμαστε ξεκάθαροι ως Κυβέρνηση. Δεν χωράει καμία αμφιβολία ότι ο διάλογος για το εθνικό σχέδιο για την παιδεία είναι πάνω και πέρα από τις όποιες μικροπολιτικές ή κομματικές σκοπιμότητες της στιγμής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο ζήτημα της παιδείας κάθε μικρή ή μεγάλη πρωτοβουλία αν είναι θετική είναι σημαντική. Αν κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση η όποια έστω και μικρή πρωτοβουλία μπορεί να προσφέρει πολλά. Γι' αυτό και η δική μας πεποίθηση είναι ότι δεν υπάρχουν μικρά ή αμελητέα κέρδη στον τομέα της παιδείας. Το στοίχημα που έχουμε μπροστά μας είναι στοίχημα συμμετοχικής εκπαίδευσης. Η συμμετοχική εκπαίδευση έχει νόημα όταν όλες και όλοι μαζί ξεκινώντας από αυτήν την Αίθουσα εμπεδώσουμε μία εκπαιδευτική ειρήνη, ένα σταθερό ψυχολογικό κλίμα βάσει του οποίου μπορούμε ανοικτά χωρίς προκαταλήψεις να συζητήσουμε. Και αυτή η ειρήνη θα επέλθει μέσα από ~~μ~~ένα διάλογο ο οποίος θα είναι για συγκεκριμένα ζητήματα αλλά ξεκινά από μηδενική βάση.

Και όταν λέμε από μηδενική βάση, κύριε Πρόεδρε του ΠΑ.ΣΟ.Κ. εννοούμε ότι δεν υπάρχουν ούτε προειλημμένες αποφάσεις, ούτε δογματικές αντιλήψεις, ούτε κομματικές παρωπίδες και ότι κυρίως δεν θα υπάρξουν αιφνιδιασμοί. Είμαστε ανοικτοί και το τονίζω αυτό για να ακούσουμε όλες τις απόψεις. Πρώτος εγώ θα σας πω ότι διάβασα με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον το πρόγραμμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που έδωσαν στη δημοσιότητα και είδα εκεί ότι υπάρχουν απόψεις τις οποίες μπορούμε να συζητήσουμε. Είναι απόψεις που μπορούν να μπουν στη βάση του διαλόγου. Έχουμε την ευκαιρία όλες και όλοι μαζί να κάνουμε ένα μεγάλο βήμα προς τα εμπρός, να κάνουμε ένα βήμα για να φτιάξουμε ένα εθνικό σχέδιο για το οποίο θα δεσμευτούμε όλοι ότι δεν θα αλλάζει από κυβέρνηση σε κυβέρνηση, ούτε από Υπουργό σε Υπουργό, ούτε θα έχει στενό περιθώριο, στενό ορίζοντα τετραετίας.

Και αν θέλετε τη δική μου εκτίμηση θα έλεγα ότι όποιος έχει αφουγκραστεί έξω από αυτή την Αίθουσα τους γονείς, τους εκπαιδευτικούς, τους μαθητές, τους φοιτητές, όλοι λένε ότι πρέπει επιτέλους να κλειστούμε σε μια αίθουσα, να βρεθούμε στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου και να μην βγούμε από αυτήν την Αίθουσα αν δεν πούμε ότι έχουμε χρέος να δώσουμε λύσεις, να πάρουμε αποφάσεις. Και βέβαια όταν λέμε να πάρουμε αποφάσεις, οι αποφάσεις αυτές δεν θα αφορούν το σήμερα αλλά θα αφορούν το αύριο. Δεν έχουμε σκοπό να αιφνιδιάσουμε κανένα, ούτε να αξιοποιήσουμε μικροπολιτικά την όποια απόφαση. Έχουμε, όμως, χρέος να βάλουμε τη βάση για το αύριο.

Έχει γίνει αρκετός λόγος για την απαξίωση του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Όμως, δεν πρέπει μία τέτοια αφετηρία να αποτελεί τη βάση του δικού μας προβληματισμού. Πρέπει να είμαστε υπερήφανοι και για τους δασκάλους μας και για τους μαθητές και κυρίως για τους πανεπιστημιακούς. Όλοι πρέπει σ' αυτήν την Αίθουσα να στεκόμαστε υπερήφανοι γιατί, από τα 16.500 πανεπιστήμια τα οποία εκρίθησαν μέσα στα καλύτερα 500 βρίσκονται και ελληνικά πανεπιστήμια. Προσωπικά είμαι υπερήφανος για τα εφόδια που έχω πάρει από δημόσιο σχολείο και από δημόσιο πανεπιστήμιο. Γι' αυτό βεβαίως πρέπει να λέμε ότι έχουμε πάρα πολλά πράγματα να κάνουμε. Όμως, αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να λειτουργούμε ισοπεδωτικά και απαξιωτικά για το σημερινό εκπαιδευτικό σύστημα.

Έρχομαι στο θέμα του διαλόγου. Η προσήλωσή μας στην κουλτούρα του διαλόγου δεν σημαίνει όπως ακούστηκε ότι είναι έλλειψη θέσεων, ούτε αποποίηση ευθυνών.

(MT)

(2XP)

Αντίθετα υπαγορεύεται από την ανάγκη να προχωρήσουμε συλλογικά σ' όλες εκείνες τις αλλαγές που συνιστούν πραγματική τομή στο χώρο της παιδείας και κυρίως η διαδικασία του διαλόγου πηγάζει από τη βαθιά πεποίθησή μας ότι στο θέμα της παιδείας δεν έχουμε την πολυτέλεια να γυρίζουμε την πλάτη σε οποιαδήποτε πρόταση από οποιαδήποτε πολιτική ιδεολογική αφετηρία και αν προέρχεται.

Εγώ δεν κλείνω τα αυτιά μου στις προτάσεις του Κομμουνιστικού Κόμματος. Ίσα-ίσα που λέω ότι θα μπορούσε το Κομμουνιστικό Κόμμα προσερχόμενο στην επιτροπή για τον εθνικό διάλογο για την παιδεία, αυτές τις θέσεις που ανέπτυξε, να τις αναπτύξει και εκεί με πειστικότητα και εκεί που μπορούμε να συμφωνήσουμε, να συμφωνήσουμε.

Στόχος θα πρέπει να είναι η ευρύτερη δυνατή συναίνεση και συναίνεση μπορεί να υπάρξει μόνο με συνένωση δυνάμεων και προσπάθειών. Μόνο τότε, κυρίες και κύριοι, και κυρίως και κυρίες και κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., μπορεί να υπάρξει αυθεντική αλλαγή του εκπαιδευτικού μας συστήματος.

Βέβαια αυτό δεν σημαίνει ότι ο διάλογος είναι χωρίς πλαίσιο αρχών. Θα συμφωνήσω ότι το πλαίσιο αρχών είναι αυτό που έχει δώσει η ΟΛΜΕ, δηλαδή ο διάλογος να είναι ουσιαστικός –λέει η ΟΛΜΕ- να στηρίζει το δημόσιο χαρακτήρα της εκπαίδευσης, να οδηγεί σε λύσεις, να δεσμεύει όλες τις πλευρές, να έχει ένα

χρονοδιάγραμμα ολοκλήρωσης, να έχει αρχή, μέση και τέλος και φυσικά να διασφαλίζει τη χρηματοδότηση.

Βεβαίως από τη δική μας πλευρά, εμείς δεσμευόμαστε ότι οι όποιες αποφάσεις δεν αφορούν το 2009-2010 και δεν τίθεται κανένα θέμα αλλαγής του όποιου συστήματος. Οι όποιες αλλαγές αποφασιστούν όμως θα πρέπει να ισχύσουν σε χρόνο και υπό προϋποθέσεις που όχι μόνο δεν θα αιφνιδιάσουν κανέναν, αλλά και κυρίως θα ξεπερνούν τον στενό ορίζοντα της τετραετίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ χρέος να δούμε δυο ζητήματα. Πρώτον, να δούμε τι είδους λύκειο θέλουμε επιτέλους. Να ανακτήσει το λύκειο το κύρος που είχε παλαιότερα, να έχουμε γενική ουσιαστική παιδεία στο λύκειο και όχι απλώς μόρφωση, όχι απλώς εκπαίδευση, όχι απλώς εξειδικευμένη γνώση. Βέβαια ένα τέτοιο λύκειο είναι ανοιχτό στην κριτική και κυρίως στη δημιουργική σκέψη.

Δεύτερον, να δούμε τον τρόπο εισαγωγής στα πανεπιστήμια, που εκεί πρέπει να είμαστε ανοιχτοί. Έχουν ακουστεί πάρα πολλές απόψεις, πολλές προτάσεις. Και εσείς, ως ΠΑ.ΣΟ.Κ., για παράδειγμα και τα κόμματα της υπόλοιπης αντιπολίτευσης έχουν προτάσεις για το ζήτημα αυτό. Είμαστε ανοιχτοί, είμαστε πρόθυμοι όλες τις απόψεις, όλες τις προτάσεις να τις συζητήσουμε.

Έρχομαι στο θέμα του πανεπιστημίου, που εκεί λειτουργεί ο συγκεκριμένος νόμος-πλαίσιο. Παρότι είπε ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν ανοιχτό στο διάλογο, δυστυχώς εγκατέλειψε το διάλογο στο Εθνικό Συμβούλιο

Παιδείας και κρίσιμα νομοσχέδια που θα μπορούσαν, επειδή ήταν σύμφωνο το ΠΑ.ΣΟ.Κ., να είχαν συζητηθεί και με τη συμμετοχή του ΠΑ.ΣΟ.Κ., δυστυχώς ούτε συζητήθηκαν ούτε ψηφίστηκαν επί της αρχής.

Παρόλα αυτά ακόμα και σ' αυτό το επίπεδο πιστεύω ότι έχουμε τα περιθώρια να βελτιώσουμε στη σωστή κατεύθυνση τα πράγματα, αρκεί βεβαίως να διατηρήσουν τα πανεπιστήμια το χαρακτήρα ως ιδρύματα που προσφέρουν όχι μόνο ειδικευμένη γνώση, αλλά κυρίως την ηθική της επιστήμης όπως αυτή ιστορικά έχει διαμορφωθεί.

Παράλληλα ο ρόλος του πανεπιστημίου οφείλει να υπηρετεί τις ανάγκες της αγοράς και κυρίως της επαγγελματικής αντιστοίχισης. Το πανεπιστήμιο από την πλευρά του πρέπει να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις, αλλά πάνω από όλα θα πρέπει να διασφαλίζει το δημόσιο συμφέρον.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ)

Και βέβαια η ανταγωνιστικότητα, που ακούστηκε από την πλευρά του ΠΑ.ΣΟ.Κ., του ελληνικού πανεπιστημίου είναι άρρηκτα συνδεδεμένη κυρίως με την οικονομική και διοικητική αυτοτέλεια, με την αυτοδιοίκηση των πανεπιστημίων. Και αυτή την αυτοδιοίκηση, που εσείς θέλετε και εμείς θέλουμε, είμαστε ανοιχτοί να τη συζητήσουμε, χωρίς προκαταλήψεις και χωρίς προειλημμένες αποφάσεις.

Όσον αφορά το πανεπιστημιακό άσυλο, είμαστε ξεκάθαροι ότι δεν έχουμε στην πίσω πλευρά του μυαλού μας την άρση του ασύλου. Στο κάτω-κάτω της

γραφής κάτι τέτοιο δεν επιτρέπεται. Και να θέλαμε, δεν επιτρέπεται η άρση του ασύλου. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει διαρκώς να δίνουμε το πραγματικό περιεχόμενο του ασύλου και να προστατεύουμε το άσυλο.

(MB)

(2MT)

Και προστατεύουμε το άσυλο όταν λέμε ότι το άσυλο είναι άσυλο ιδεών, είναι το άσυλο της ελεύθερης διακίνησης αρχών και δημοκρατικών αξιών. Και έτσι δεν θα αφήνουμε να λειτουργεί το άσυλο λανθασμένα και να γίνεται άσυλο βίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε Υπουργέ.

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σ' ένα λεπτό τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Είπε ο Πρόεδρος του Συνασπισμού πριν ότι όλοι θέλουμε να έχουμε στη μνήμη μας το τάνκ μπροστά στην είσοδο του Πολυτεχνείου. Και είναι σωστό αυτό που λέει, γιατί παίρνουμε διδάγματα για το παρόν και για το μέλλον από την εικόνα αυτή. Όμως επίσης δεν θέλουμε να δίνουμε και στα νέα παιδιά την εικόνα της Βιβλιοθήκης της Νομικής Σχολής που καίγεται, ούτε των δημοσίων κτιρίων, ούτε της βίας, ούτε της λεηλασίας! Θέλουμε ακριβώς να προστατεύσουμε το άσυλο και να το αφήσουμε πραγματικά να είναι αυτό που του αξίζει. Γι' αυτό, λοιπόν, δεν μιλάμε σε καμία περίπτωση για άρση ασύλου αλλά για τη διασφάλιση του χώρου εντός του οποίου το άσυλο προβλέπεται.

Τελειώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα σας έλεγα ότι αναλογιζόμενος τις δυσκολίες που υπάρχουν και γνωρίζοντας τις προσδοκίες των νέων θα πρέπει να ζητήσω απ' αυτό εδώ το Βήμα τη συνεισφορά όλων, και των Βουλευτών αλλά κυρίως των συγκροτημένων πολιτικών δυνάμεων, γι' αυτή την έναρξη του διαλόγου. Επιδίωξή μας είναι μια Παιδεία ελεύθερη από μικροπολιτικά παιχνίδια. Επιδίωξή μας είναι μια Παιδεία με εκπαίδευση που να στηρίζεται σε στρατηγική μακράς πνοής. Τη στρατηγική αυτή μπορούμε να την οικοδομήσουμε βήμα-βήμα, μπορούμε να την οικοδομήσουμε όλες και όλοι μαζί. Γιατί, κατά τη δική μας εκτίμηση, το Εθνικό Σχέδιο για την Παιδεία ξεπερνά και τα κόμματα και τις ιδεοληψίες και τους φορείς. Ξεπερνάει ακόμη και τα πρόσωπα. Το Εθνικό Σχέδιο για την Παιδεία ανήκει σε όλους μας και πρωτίστως ανήκει και θα ανήκει στην ελληνική κοινωνία!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο Πρωθυπουργός κ. Κώστας Καραμανλής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με προσοχή όλες τις τοποθετήσεις. Επιμένω ότι πρέπει να αρθούμε όλοι στο ύψος των περιστάσεων, επιμένω να ανταποκριθούμε

στο χρέος που έχουμε στα παιδιά μας και στη νέα γενιά. Δεν είναι η ώρα για προφάσεις. Είναι η ώρα για αποφάσεις!

Απ' όσα ειπώθηκαν φαίνεται ότι ορισμένες πλευρές βάζουν προϋποθέσεις για την έναρξη του διαλόγου. Ορισμένες πλευρές προφασίζονται ότι δεν μπορεί η Κυβέρνηση να ζητά την έναρξη διαλόγου χωρίς να καταθέτει την πολύ συγκεκριμένη δική της πρόταση. Είναι οι ίδιες πλευρές που μέχρι πρόσφατα ζητούσαν το ακριβώς αντίθετο. Ζητούσαν να αποσυρθεί η πρόταση για το νόμο αναβάθμισης της δημόσιας τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και να ξεκινήσει ο διάλογος από την αρχή.

Είμαστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τώρα σ' ένα καινούργιο κεφάλαιο. Ξεκινούμε την αναβάθμιση του Λυκείου. Ξεκινούμε το διάλογο για ένα νέο εξεταστικό σύστημα. Ξεκινούμε διάλογο με όλους. Και ξεκινούμε για τα θέματα αυτά από μηδενική βάση. Αυτό είναι έμπρακτη απόδειξη της βούλησης για ουσιαστικό διάλογο.

Πιστεύουμε –και το πιστεύουμε ακράδαντα- ότι η αλλαγή του εξεταστικού συστήματος και η αναμόρφωση του Λυκείου μόνο όφελος μπορεί να έχει για όλους: για την ποιότητα της εκπαίδευσης, για το εκπαιδευτικό σύστημα, για την κοινωνία, κυρίως για τα παιδιά. Πιστεύουμε ακόμη ότι από τη συνεργασία σ' ένα τόσο κρίσιμο ζήτημα ωφελούνται, σε τελική ανάλυση, όλες οι πολιτικές δυνάμεις. Ωφελούνται καθώς παραμερίζουν άγονες αντιπαραθέσεις και αναπτύσσουν έναν

ανταγωνισμό, γόνιμο ανταγωνισμό προσφοράς. Το ζήτημα, λοιπόν, δεν είναι ποιος έχει και ποιος δεν έχει έτοιμο σχέδιο. Σε ό,τι μας αφορά απαντώ ξεκάθαρα. Δεν ζητούμε συμμετοχή για την επικύρωση προειλημμένων αποφάσεων. Δεν θέλουμε, δεν πάμε να επιβάλουμε κάτι προαποφασισμένο. Δεν θέλουμε, αν θέλετε, να προκαταλάβουμε κανέναν. Καταθέσαμε με ευθύτητα τους βασικούς στόχους του συστήματος που θέλουμε, βάλαμε το πλαίσιο αρχών που προτείνουμε. Γενικές ιδέες έχουν αναφερθεί και από άλλες πολιτικές δυνάμεις, προτάσεις έχουν διατυπωθεί και από φορείς της εκπαιδευτικής κοινότητας, ιδέες μπορεί να αντληθούν και από τα συστήματα που εφαρμόζονται σε άλλες χώρες, με επιτυχία σε κάποιες.

(GK)

(2MB)

Στόχος είναι να καταλήξουμε μαζί. Βεβαιώνω ότι η πρώτη έγνοια είναι η επιτυχία του διαλόγου. Μένει να διακριβωθεί αν η Αντιπολίτευση αναζητά προσχήματα αποχής. Ελπίζω ειλικρινά –και το εύχομαι- να μη συμβεί τελικά αυτό. Θα είναι ένα σημαντικό βήμα για το δημόσιο βίο, για την παιδεία, για τους νέους ανθρώπους.

Δεν μπορεί, όμως, όταν καταθέτουμε συγκεκριμένες προτάσεις, να αρνούνται συμμετοχή, αξιώνοντας την απόσυρσή τους και όταν προτείνουμε διάλογο από μηδενική βάση, για άλλο ζήτημα, να αρνούνται πάλι ζητώντας πρόταση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι καιρός για προσχήματα. Ας ξεφύγουμε από τους δογματισμούς, τις αγκυλώσεις περασμένων εποχών. Ας απελευθερώσουμε και τα παιδιά μας από ένα σύστημα που καθηλώνει. Είναι υποχρέωσή μας να αναζητήσουμε πεδία συνεννόησης, πεδία συναίνεσης –αν θέλετε.

Έρχομαι σε κάποιες αναφορές που έγιναν για το νόμο που αφορά την ανώτατη εκπαίδευση. Πρώτα απ' όλα, επαναλαμβάνω ότι κεντρικός στόχος της πολιτικής μας είναι η αναβάθμιση του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος σε όλες τις βαθμίδες του.

Επαναλαμβάνω ότι στόχος του νόμου ήταν και είναι η ποιοτική αναβάθμιση των δημόσιων Α.Ε.Ι.. Κανένας δεν μπορεί να το αμφισβητήσει αυτό. Θυμίζω ότι στις καινοτομίες του περιλαμβάνονται –μεταξύ άλλων- το δικαίωμα επιλογής συγγραμμάτων από τους φοιτητές, οι τετραετείς αναπτυξιακοί προγραμματισμοί, η καθολική συμμετοχή στις εκλογές για την ανάδειξη των οργάνων της διοίκησής τους, οι εσωτερικοί κανονισμοί λειτουργίας, η ενίσχυση της φοιτητικής μέριμνας, η ουσιαστική ένταξη των Τεχνολογικών Ιδρυμάτων στην ανώτατη βαθμίδα της εκπαίδευσης.

Είχαμε πει –και το επαναλαμβάνω και σήμερα- ότι είμαστε διατεθειμένοι να καλύψουμε όποια κενά, να απλοποιήσουμε τις όποιες διαδικασίες κριθεί αναγκαίο μέσα από την εμπειρία που αποκτούμε από την εφαρμογή του νόμου. Τα σημεία αυτά μπορούμε να τα συζητήσουμε, να τα εξετάσουμε ένα-ένα, να τα λύσουμε ένα-ένα με διάλογο, με σύνθεση απόψεων, με προσπάθεια τουλάχιστον συμφωνίας ευρείας αποδοχής.

Έρχομαι σε μια σύντομη αναφορά για την κουβέντα που έγινε για τα Εργαστήρια Ελευθέρων Σπουδών. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ και 75 χρόνια –75 χρόνια!- λειτουργούν χωρίς καμία εποπτεία και χωρίς κανένα έλεγχο. Αρκούσε για το άνοιγμά τους μια δήλωση στην εφορεία. Από εκεί και πέρα, τίποτα άλλο! Μια παγκόσμια αδιανόητη, απαράδεκτη πρωτοτυπία που δεν μπορούσε να συνεχίζεται.

Κάναμε μια προσπάθεια, με στόχο να καλυφθούν οι κοινοτικές υποχρεώσεις της χώρας, να μπει τάξη στη μη τυπική μεταλυκειακή εκπαίδευση, να προστατευθούν επιτέλους οι νέοι από το παραπλανητικό εμπόριο ελπίδας. Κάναμε μια προσπάθεια ανταπόκρισης στις υποχρεώσεις μας προς τους νέους. Ό,τι καλύτερο υπάρχει –αν υπάρχει-, ό,τι καλύτερο μπορεί να γίνει, το συζητάμε. Δεν είναι όμως ώρα για δογματισμούς. Έχουμε υποχρέωση να βρίσκουμε λύσεις και να κοιτάζουμε μπροστά.

Άκουσα τον Πρόεδρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να βάζει όρους για το διάλογο. Κατά βάση, είναι αυτά που ήδη είπα. Ελπίζω, κύριε Αρχηγέ του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να μπορέσετε να δώσετε μια καθαρή, μια θετική απάντηση.

Ζητήσατε ανεξάρτητη αρχή. Σας θυμίζω ότι το πλαίσιο διαλόγου που προτείνουμε, είναι εκείνο που θεσμοθέτησε το 2003 η Κυβέρνηση του Κόμματός σας, το πλαίσιο του Προεδρικού Διατάγματος 127 για το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας.

Είπα ότι η επεξεργασία συγκεκριμένων προτάσεων τόσο για το νέο λύκειο, όσο και για τον τρόπο εισαγωγής στην τριτοβάθμια θα γίνει μέσα από τη λειτουργία του υπάρχοντος θεσμικού πλαισίου, όπως αυτό προβλέπεται από το Διάταγμα 127/2003, ιδίως μάλιστα από το Συμβούλιο Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης που λειτουργεί στο πλαίσιο και σε αμφίδρομη σχέση με το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας.

Ζητήσατε να οριστούν εκπρόσωποι των Κομμάτων. Μα, αυτό ακριβώς πρότεινα. Πενταμελή πολιτική επιτροπή, με μόνο έναν εκπρόσωπο από κ άθε Κόμμα, έναν εκπρόσωπο του Αρχηγού κάθε Κόμματος. Είναι πιο μπροστά από αυτό που προτείνετε. Σημαίνει ισχυρότερη, σημαίνει ισότιμη συμμετοχή όλων των Κομμάτων.

Ρωτάτε αν θα συμμετείχαμε σε έναν δικό σας διάλογο.

Πρώτον, δεν μπορεί η παιδεία να περιμένει αν και πότε θα γίνετε οφέποτε κυβέρνηση.

(DE)

(03GK)

Δεύτερον, εμείς δεν προτείνουμε και δεν προτείναμε δικό μας διάλογο. Ο διάλογος δεν είναι δικός μας ή δικός σας ή του οποιουδήποτε. Προτείνουμε διάλογο όλων, όλων των πολιτικών δυνάμεων, όλης της Βουλής, όλης της πανεπιστημιακής κοινότητας, όλης της κοινωνίας, σε τελική ανάλυση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θέσατε κάποια χρονίζοντα ζητήματα. Μα, πότε τα διαπιστώσατε; Υπήρξατε δυο φορές Υπουργός Παιδείας. Δεν τα είχατε δει ποτέ; Τώρα τα ανακαλύψατε; Κάνατε ορισμένες προτάσεις και αναπτύξατε ορισμένες θέσεις. Σημειώνω ότι υπάρχουν και θετικά σημεία. Διαπιστώνω, για παράδειγμα, ότι στο θέμα του ασύλου δεν απέχουν οι απόψεις μας. Είναι θετικό. Διαπιστώνω ότι οι θέσεις σας για την ηλεκτρονική εκπαίδευση είναι πολύ κοντά στις δικές μας, σε αρμονία με τις δικές μας. Δεν μπορεί, όμως, να αγνοείτε συλλήβδην και την πρόοδο που έχει συντελεστεί τα τελευταία χρόνια.

Σε ό,τι αφορά την ηλεκτρονική βιβλιοθήκη στην οποία αναφερθήκατε, με βρίσκει σύμφωνο η ιδέα σας. Έγιναν αναφορές στην αξιολόγηση, γι' αυτό που εμείς κάνουμε πράξη. Γιατί γίνεται πράξη η αξιολόγηση. Είναι προτεραιότητα η αξιολόγηση, είναι εργαλείο βελτίωσης της ποιότητας. Συνδέσαμε τη χρηματοδότηση των μεταπτυχιακών με την αξιολόγηση. Πετύχαμε σε σχετικά σύντομο χρόνο να αξιολογούμε πάνω από εκατόν εξήντα Τμήματα Α.Ε.Ι., να έχει

ξεκινήσει ήδη η εσωτερική αξιολόγηση με επιτυχία. Τα πρώτα αποτελέσματα έχουν ήδη αποτυπωθεί. Στη διεθνή αξιολόγηση έξι ελληνικά πανεπιστήμια, για πρώτη φορά μετά από χρόνια, αναγνωρίζονται στα πεντακόσια καλύτερα από τα δωδεκάμισι χιλιάδες πανεπιστήμια του κόσμου.

Πράγματι, είμαστε ακόμη στην αρχή. Βελτιώσεις χρειάζονται. Είμαστε έτοιμοι να τις κάνουμε και ακόμα, είμαστε ανοικτοί σε κάθε πρόταση, αλλά να μην τα ισοπεδώνουμε όλα, ότι δεν έχει ξεκινήσει η αξιολόγηση.

Έρχομαι τώρα στις αναφορές που έγιναν σχετικά με τις δαπάνες για την παιδεία. Πρώτον, πέρα από τις δαπάνες που είναι εγγεγραμμένες στο Υπουργείο Παιδείας, σημαντικοί πόροι, σημαντικά κονδύλια διατίθενται και από άλλα Υπουργεία. Είναι κυρίως οι δαπάνες για τη μεταφορά μαθητών που διαχειρίζεται το Υπουργείο Εσωτερικών, οι δαπάνες για την έρευνα που διαχειρίζεται το Υπουργείο Ανάπτυξης, οι δαπάνες για τις σχολές του Ο.Α.Ε.Δ. που καλύπτονται από το Υπουργείο Εργασίας, οι δαπάνες για κτιριακές υποδομές που διατίθενται είτε από το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., είτε από το Εσωτερικών, είτε στο πλαίσιο της σύμπραξης δημοσίου και ιδιωτικού τομέα.

Δεύτερον, προγραμματίσαμε και διαθέτουμε στην παιδεία το 14% των πόρων του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς για τη νέα προγραμματική περίοδο. Οι πόροι αυτοί φτάνουν τα 3,3 δισεκατομμύρια ευρώ και οι πόροι αυτοί, πόροι που δεν προσμετρούνται στα ποσοστά για την παιδεία, είναι σημαντικοί.

Τρίτον, στο χώρο της τριτοβάθμιας, η Ελλάδα διαθέτει ποσοστό που υπερβαίνει τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Διαθέτει περίπου το 1,3% του Α.Ε.Π.

Τέταρτον, η αύξηση των δαπανών την τελευταία πενταετία είναι διπλάσια σε σχέση με την προηγούμενη. Συγκεκριμένα, στην περίοδο 1999-2003, οι δημόσιες δαπάνες για την παιδεία είχαν αυξηθεί κατά 1,3 δισεκατομμύρια ευρώ. Από εκεί μέχρι τον Προϋπολογισμό του 2009, η αύξηση φτάνει τα 2,6 δισεκατομμύρια ευρώ, ακριβώς διπλάσια, σε ό,τι αφορά την αύξηση των δαπανών, στο 5% του Α.Ε.Π.

Οφείλω να υπενθυμίσω ότι εξαγγέλθηκε σε μια στιγμή ότι οι προηγούμενες Κυβερνήσεις ισχυρίζονταν ότι κατάρτιζαν πλεονασματικούς προϋπολογισμούς. Βρεθήκαμε -και το ξέρουμε όλοι αυτό, δυστυχώς- σε ένα έλλειμμα που το 2004 έφτανε το 7,5% του Α.Ε.Π.

Σήμερα, είμαστε αντιμέτωποι μπροστά σε μια διεθνή οικονομική κρίση που επιβάλλει νέους αυτοπεριορισμούς. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Οι ανάγκες της οικονομίας είναι τεράστιες, τα περιθώρια είναι ασφυκτικά. Παρόλα αυτά, ο αρχικός προγραμματισμός δεν εγκαταλείπεται. Μια προσθήκη μου: Η αύξηση των δαπανών δεν μπορεί παρά να συμβαδίζει με τις μεταρρυθμίσεις που εγγυώνται και την ποιοτική αναβάθμιση της παιδείας. Δεν γίνεται στο κενό.

Οφείλουμε να το καταλάβουμε όλοι αυτό, ότι οι περισσότερες δαπάνες για τη συντήρηση της ίδιας κατάστασης είναι σε βάρος όλων και πρώτα από όλα, σε βάρος των παιδιών.

Σε ό,τι αφορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις αναφορές για τις κινητοποιήσεις, το άσυλο, τις καταλήψεις, τις βιαιότητες, είναι σεβαστό το δικαίωμα κάθε νέου, κάθε πολίτη να διεκδικεί, να αμφισβητεί, να παλεύει για αυτά που πιστεύει. Σεβαστό, όμως, είναι και το δικαίωμα των φοιτητών, των σπουδαστών, των μαθητών να μετέχουν απρόσκοπτα και στα μαθήματά τους. Οι καταλήψεις δεν είναι μέσο διεκδίκησης για μια καλύτερη παιδεία. Είναι βίαιος, είναι αντιδραστικός, είναι βαθιά αντιδημοκρατικός αποκλεισμός από το δικαίωμα στη μόρφωση.

(LM)

(3DE)

Η βίαιη παρεμπόδιση μαθημάτων δεν είναι πανεπιστημιακό άσυλο. Είναι εμπόδιο στην ελεύθερη διακίνηση ιδεών, είναι παραβίαση ασύλου.

Το πανεπιστήμιο, το ΤΕΙ, το σχολείο, είναι χώροι δημοκρατίας. Και στη δημοκρατία, πρώτος κανόνας είναι ο σεβασμός των δικαιωμάτων του άλλου. Οι πρακτικές που ποδοπατούν τα δικαιώματα του άλλου στο βωμό των επιδιώξεων του οποιουδήποτε δεν είναι δημοκρατικές. Είναι αυταρχικές. Αυτή είναι η πραγματικότητα και να την πούμε με την πλήρη έννοια του όρου.

Πάνω απ' όλα, όμως, οφείλουμε όλοι να διαχωρίσουμε τις ειρηνικές κινητοποιήσεις της νέας γενιάς από τις βιαιότητες, τους βανδαλισμούς, τις καταστροφές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι δυνατόν το πανεπιστημιακό άσυλο να ταυτίζεται με ασυλία στη βία; Είναι δυνατόν να μπαίνει όποιος θέλει, όποτε θέλει, στους χώρους της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και να τους χρησιμοποιεί για παράνομες εγκληματικές πράξεις; Είναι δυνατόν να θεωρείται πανεπιστημιακό άσυλο η βίαιη απαγόρευση, από οποιεσδήποτε ομάδες, της ελεύθερης διακίνησης ιδεών;

Εμείς λέμε ξεκάθαρα «όχι». Εμείς επιμένουμε σταθερά στην πραγματική προστασία του ασύλου. Διαστρεβλώσεις, υποσημειώσεις, αστερίσκοι σε

εγκληματικές ενέργειες δεν νοούνται. Οφείλουμε να καταδικάζουμε χωρίς μισόλογα, χωρίς υπεκφυγές και την αυθαιρεσία και τις ακρότητες και τη βία.

Η βία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν λύνει. Δημιουργεί προβλήματα. Και η βία δεν πάει άλλο. Η υποκρισία επιτέλους πρέπει να τελειώνει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Προέδρου της Κυβέρνησης)

Κλείνω με μια παρατήρηση. Αναφέρθηκε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σε προσπάθειες διαλόγου που έγιναν στο παρελθόν. Το λέω ξεκάθαρα. Το παρελθόν δεν είναι καλός οδηγός. Το ζήτημα είναι να συμφωνήσουμε σε βασικές αρχές τουλάχιστον. Αυτή είναι η πρόκληση των καιρών.

(Θόρυβος-γέλωτες από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Μη γελάτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Το λέω αυτό, διότι βεβαίως θα αναθεωρούσα την απόφαση του '88 –ή ποια ημερομηνία είπατε- για συμμετοχή στο διάλογο. Αλλά οφείτετε και σεις να ομολογήσετε ότι στην ουσία δεν προσήλθατε στο διάλογο. Ήσασταν την πρώτη ημέρα εκεί και μετά φύγατε. Βρήκατε προφάσεις και προσχήματα να φύγετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μ' αυτή την έννοια, λοιπόν, είναι ένα βήμα μπρος να πούμε ότι το παρελθόν δεν είναι καλός οδηγός. Το ζήτημα, λοιπόν, είναι να συμφωνήσουμε

τουλάχιστον σε κάποιες βασικές αρχές. Αυτή είναι η πρόκληση των καιρών, αυτό είναι το αίτημα της κοινωνίας και στην πρόκληση αυτή, στο αίτημα αυτό της κοινωνίας, εγώ τουλάχιστον αισθάνομαι ότι υποχρεούμαστε να απαντήσουμε θετικά.

Μπορούμε να το κάνουμε. Ελπίζω να μην υπάρξει για ακόμα μια φορά στείρα άρνηση. Και οφείλω να πω ότι περιμένω μια ευθεία, μια καθαρή τοποθέτηση. Περιμένω θετική απάντηση απ' όλους τους Αρχηγούς των Κομμάτων και ο λόγος είναι απλός. Για την παιδεία του μέλλοντος, για την κοινωνία, για τα παιδιά μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα δύο μαθήτριες και μαθητές και δύο συνοδοί καθηγητές από το 2^ο Γυμνάσιο Πατρών.

Προφανώς, έχουμε έλευση μαθητών από την Πάτρα –που τα καλωσορίζουμε τα παιδιά- για να πάρω από την ατάκα του Προέδρου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού για την καταγωγή από την Πάτρα του Υπουργού Παιδείας. Τώρα για τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης έχουμε πάλι την έλευση παιδιών από την Πάτρα.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κύριε Πρόεδρε του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Αρχηγέ της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης
έχετε το λόγο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Αρχηγός Αξιωματικής Αντιπολίτευσης):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να συμφωνήσω σε κάτι με τον
Πρωθυπουργό. Πράγματι τα πέντε χρόνια του παρελθόντος είναι πολύ κακός
οδηγός για το μέλλον της χώρας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Μετά από πέντε χρόνια, τι μας λείπει; «Μια νέα αρχή». «Είμαστε ακόμα στην
αρχή» είπε. Τον ακούσατε. Και ουσιαστικά η συζήτηση από πλευράς της Νέας
Δημοκρατίας ήταν κατ' εξοχήν, όχι για την κατάσταση στην παιδεία ή τις προτάσεις
για το πού πάμε, αλλά για τη διαδικασία. Μετά από πέντε χρόνια. Και σε ό,τι
αφορά τις πολιτικές της αναζητά τη νομιμοποίησή τους στις προτάσεις του
Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος. Δηλαδή είσθε χωρίς σχέδιο μετά από πέντε
χρόνια με βάρκα την ελπίδα του διαλόγου.

(AD)

(LM)

Επαναλάβατε πολλές φορές «είμαστε ανοιχτοί να ακούσουμε», μετά από πέντε χρόνια. Και ερωτώ: Είστε και ανοιχτοί να πείτε και κάτι; Είστε έτοιμοι να προτείνετε και κάτι μετά από πέντε χρόνια; Έχετε όραμα για την παιδεία; Διότι απ' αυτά που άκουσα, δυστυχώς η αποχωρούσα Κυβέρνηση μάλλον στο παρελθόν της παιδείας και της χώρας ακόμα λιμνάζει. Δεν έχει την αίσθηση ότι η παιδεία φεύγει μπροστά και είναι το μέλλον της χώρας, διότι από την τοποθέτηση του Υπουργού –και του Πρωθυπουργού– στα όσα είπε για τις προτάσεις που θα ακούσει, θα προτείνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., θα υιοθετήσει από το ΠΑΣΟΚ, μάλλον καταλαβαίνω ότι μας καλείτε να κυβερνήσουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Και βέβαια θα κυβερνήσουμε! Θα κυβερνήσουμε με πλήρη την αίσθηση ευθύνης για το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Και σήμερα, υπεύθυνα, εμείς συμμετέχουμε στο διάλογο. Έθεσα τους όρους, κύριε Πρωθυπουργέ, για να είναι σοβαρός ο διάλογος, διότι υπάρχουν διάλογοι και διάλογοι. Δεν μπορεί ένα Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας να λειτουργεί, να συμμετέχουμε και άλλα να συζητούνται εκεί και άλλα ο Υπουργός Παιδείας να καταθέτει ξαφνικά, αιφνιδιαστικά, στη Βουλή.

Όμως, δεν απαντήσατε και σε πολλά άλλα που ζήτησα, όπως για το εάν εσείς αύριο ως αξιωματική αντιπολίτευση θα συμμετέχετε σε μία ουσιαστική συζήτηση γύρω από τα θέματα παιδείας. Ελπίζω η αναγνώριση των λαθών σας των πέντε ετών να είναι και μια έμμεση υπόσχεση ότι θα συμμετέχετε. Και αυτό θα το χειροκροτήσουμε αύριο και εμείς ως κυβέρνηση.

Φοβάμαι, όμως, ότι αντιλαμβάνεσθε αυτή τη διαδικασία περισσότερο ως μία απέλπιδα προσπάθεια μικροκομματικής προσέγγισης του μεγάλου θέματος που λέγεται «παιδεία», διότι δύο ολόκληρα χρόνια, από το 2006 μέχρι το 2007, δεν ξεχνάμε ότι η Κυβέρνηση δίχασε την κοινωνία, βύθισε τη χώρα στο χάος. Υπήρχαν συγκρούσεις, πολώσεις, για ένα νόμο πλαίσιο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, που δεν έλυσε κανένα πρόβλημα -σας το είχαμε πει, δεν ακούσατε- με μοναδικό σκοπό να συσπειρώσει κάποιους οπαδούς, να κερδοσκοπήσει κομματικά, να παίξει με τα συντηρητικά αντανakλαστικά κάποιων τμημάτων της κοινωνίας.

Όμως, αυτά δεν περνάνε πια! Και θα μπορούσα να πω πολλά για τη θητεία σας, αλλά θα ήθελα απλώς να απαντήσω σε μερικά από τα θέματα στα οποία αναφέρθηκα.

Όσον αφορά τη χρηματοδότηση, έχουμε πέντε χρόνια συνεχούς συρρίκνωσης. Σας άκουσα να λέτε ότι αυξήσατε τα κονδύλια για την παιδεία. Πού το είδατε αυτό; Σε κάθε προϋπολογισμό ανάμεσα στους πέντε Προϋπολογισμούς

που καταθέσατε, είναι μειωμένη η χρηματοδότηση της παιδείας από την προηγούμενη χρονιά. Από 3,60% που το πήρατε, το φθάσατε στο 3% του Α.Ε.Π.

Όσον αφορά τις υποδομές, επαναλαμβάνετε στερεότυπα και πομπωδώς για το πλήθος των έργων, ιδιαίτερα στο θέμα της στέγης. Ξέρετε ότι η χρηματοδότηση του Ο.Σ.Κ. από 225.000.000 ευρώ, έπεσε στα 110.000.000 ευρώ; Αποτέλεσμα είναι η έκρηξη της διπλοβάρδιας.

Δώσατε βάρος στις συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, επιλογή με δυσανάλογα υψηλό κόστος, χωρίς όμως χρονικές δεσμεύσεις. Και είναι αμφίβολο αν θα αρχίσουν κάποια έργα ακόμα και φέτος.

Τα έργα και οι ημέρες της Νέας Δημοκρατίας μιλάνε από μόνα τους. Ψηφίσατε νόμο για την καθιέρωση υποχρεωτικής φοίτησης ενός έτους στα νηπιαγωγεία, χωρίς να υπάρχουν οι υποδομές ούτε και η πρόνοια για την εξασφάλισή τους, με αποτέλεσμα το 70% των νηπιαγωγείων να στεγάζεται τώρα σε ακατάλληλα κτήρια και χιλιάδες μικρά παιδιά να βρίσκονται εκτός δημόσιων νηπιαγωγείων, προς μεγάλη χάρη βεβαίως των αντίστοιχων ιδιωτικών που πολλαπλασιάζουν, με την πολιτική σας, τη δική τους πελατεία.

(ΚΟ)

(3AD)

Καθιερώσατε τη βάση του «10» που δεν είναι βάση του «10», διότι η βάση ουσιαστικά αυξάνεται και μειώνεται επί της ουσίας ανάλογα με τη δυσκολία των θεμάτων. Είναι αντιεκπαιδευτικό και αντιπαιδαγωγικό, όπως εσείς το εφαρμόσατε. Το αποτέλεσμα; Αποκλεισμός χιλιάδων υποψηφίων. Φέτος ο αριθμός έφτασε τους σαράντα χιλιάδες. Τόσους αποκλείσατε.

Ωστόσο, τους αποκλείσατε αυτούς από τη δημόσια παιδεία. Κρίνονται δηλαδή ακατάλληλοι, αλλά είναι κατάλληλοι να πληρώσουν ως «πελάτες» των κολλεγίων, των ΚΕΣ –των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών– και των ξένων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Και πάλι η πολιτική σας συστηματικά βοηθά μια πελατεία κερδοσκοπίας στο χώρο της παιδείας. Αποδιοργάνωσατε με το νόμο 2006 την τεχνική εκπαίδευση. Ακούστε! Καθιερώσατε ένα νέο τύπο τεχνικού σχολείου χωρίς ταυτότητα –ούτε τεχνικό ούτε γενικό– με συνέπεια τη δραματική συρρίκνωση του μαθητικού δυναμικού. Εκατόν είκοσι ένας χιλιάδες μαθητές το 2004-2005, πέρυσι εβδομήντα επτά χιλιάδες μόνο.

Τα επαγγελματικά λύκεια και οι επαγγελματικές σχολές αφέθηκαν στην τύχη τους. Μέχρι σήμερα, δεν εκδόθηκε κανένα βιβλίο προσαρμοσμένο στις ανάγκες τους. Τους δίνετε ακόμα τα βιβλία των γενικών λυκείων και των Τεχνικών Επαγγελματικών Εκπαιδευτηρίων, των ΤΕΕ δηλαδή που εσείς οι ίδιοι καταργήσατε.

Και το αποκορύφωμα; Ακούστε! Δυόμισι χρόνια μετά την εφαρμογή του νόμου –του δικού σας νόμου- και λίγους μήνες πριν από τις Πανελλήνιες Εξετάσεις δεν έχετε νομοθετήσει ακόμα το πώς θα υπάρξει από αυτά τα σχολεία πρόσβαση των αποφοίτων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Αυτό είναι το ενδιαφέρον μας, αυτό είναι το ενδιαφέρον σας, αυτός είναι ο σχεδιασμός σας, όπως και σήμερα γενικώς περί διαλόγου, περί συζητήσεων, περί ανέμων.

Όμως, το καίριο «χτύπημα» της Νέας Δημοκρατίας στη δημόσια παιδεία ήταν η καταρράκωση ακόμα και του κύρους των Πανελλαδικών, των Γενικών Εξετάσεων, με αλληπάλληλα κρούσματα σοβαρών λαθών που κλόνισαν το αδιάβλητο.

Δυστυχώς, όμως, το καταστροφικό έργο δεν τελειώνει εδώ. Όσον αφορά στην επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, ο Προϋπολογισμός προβλέπει 500.000 ευρώ, δηλαδή 2,5 ευρώ ανά εκπαιδευτικό. Πρόκειται για πλήρη απαξίωση του θεσμού της επιμόρφωσης τώρα που χρειάζεται να εισαχθούν νέες δυνατότητες στο εκπαιδευτικό μας σύστημα.

Να μιλήσουμε και για την επιλογή των στελεχών εκπαίδευσης. Αποπομπή του συνόλου των στελεχών της εκπαίδευσης το 2004 και «σημαία» δική σας αποτελεί ο κομματισμός, δηλαδή η λογική της αποκατάστασης των «δικών μας» παιδιών. Γι' αυτό σας είπα για αξιολόγηση. Αξιολόγηση δεν μπορεί να γίνει όταν

υπάρχει κομματισμός. Αξιολόγηση γίνεται μόνο όταν υπάρχουν αντικειμενικά κριτήρια. Και εμείς αυτό ακριβώς θα εφαρμόσουμε ως κυβέρνηση αύριο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Παράλληλα, σπαταλώνται χρήματα. Δεν ξέρω, αλλά στον Προϋπολογισμό οι εισιτήριες εξετάσεις κοστίζουν περίπου 1,5 εκατομμύριο ευρώ, ενώ εσείς έχετε βάλει στον Προϋπολογισμό 28,3 εκατομμύρια. Για αστοχία πρόκειται ή για κρυμμένες προθέσεις;

Πάντως, για μας η αλλαγή που έχει ανάγκη η χώρα είναι αλλαγή στο εκπαιδευτικό σύστημα που θα βασιστεί στα παιδιά μας, στους νέους, στο σήμερα, για να μπορέσουν να διαμορφώσουν το αύριο.

Επίσης, θέλω να τονίσω ότι διαχρονικά εδώ και δεκατρία χρόνια είμαι επικεφαλής για το διάλογο στην παιδεία. Αυτό το κάνουμε και το έκανα ως κυβέρνηση, θα το κάνουμε και αύριο ως κυβέρνηση, το κάνουμε και σήμερα ως Αντιπολίτευση.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος)

Η δική μας πρόταση ήδη συζητείται σε όλη την Ελλάδα: Διάλογος με τους κοινωνικούς φορείς, διάλογος στα πανεπιστήμια, διάλογος στα σχολεία, διάλογος με την κοινωνία. Και δεν είναι πρόσχημα, γιατί σήμερα χρειάζεται ένα ριζικά διαφορετικό αναπτυξιακό σύστημα, ώστε να περάσουμε στην οικονομία της

γνώσης, στην οικονομία της πληροφορίας, στην οικονομία της «πράσινης ανάπτυξης». Μόνο έτσι θα έχουμε ανταγωνιστική οικονομία, μια οικονομία που επενδύει όχι στη φθηνή εργασία, όχι στη μαζική παραγωγή χωρίς ποιότητα, όχι στα μαζικά προϊόντα χωρίς ποιότητα, αλλά μια οικονομία που επενδύει στον άνθρωπο.

(NP)

(3ΚΟ)

Μόνο έτσι, με τον άνθρωπο, ο οποίος είναι δημιουργός, ο οποίος είναι καινοτόμος, ο οποίος έχει την ποιότητα και αυτήν την ποιότητα τη μεταφέρει στην παραγωγή, στις υπηρεσίες, στον αγροτικό τομέα, στον τουρισμό, στη βιομηχανία, στις μεταφορές, στην υγεία, στον αθλητισμό, σε υπηρεσίες που μπορεί να είναι κερδοφόρες για την Ελλάδα, σε ένα άλλο πρότυπο ανάπτυξης, μόνο τότε θα μπορέσουμε να μιλήσουμε για μια Ελλάδα ευημερούσα, ανταγωνιστική, μια Ελλάδα των αξιών.

Για εμάς, η Ελλάδα των αξιών περνά από τις μεγάλες αλλαγές στο εκπαιδευτικό σύστημα. Είμαστε έτοιμοι να αναλάβουμε τις ευθύνες μας, να αλλάξουμε πορεία, ώστε να μπορεί να πιστέψει πια ο νέος άνθρωπος ότι έχει δικαίωμα σε μια ανθρώπινη κοινωνία. Αυτό θα το εγγυηθούμε. Είναι δέσμευσή μας. Θα είναι έργο μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Υπουργοί Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Ανάπτυξης και Τουριστικής Ανάπτυξης κατέθεσαν σχέδιο νόμου «Τροποποιήσεις επενδυτικών νόμων και άλλες διατάξεις». Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Το λόγο έχει η Γενική Γραμματέας και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλέκα Παπαρήγα.

ΑΛΕΚΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Αν θέλουμε να καταργηθεί ο εφιάλτης των εξετάσεων, τότε πρέπει να συμβούν δύο πράγματα: Να εξαλειφθεί η ανεργία και να είναι βέβαιοι αυτοί που θα αποφοιτήσουν, είτε είναι λύκειο είτε είναι μεταλυκειακά είτε είναι πανεπιστήμιο, ότι θα βρουν σίγουρη και σταθερή δουλειά.

Να δείτε τότε, εάν συμβεί αυτό, πράγμα που δεν είναι εύκολο στις σημερινές συνθήκες, πώς απελευθερώνεται η επιλογή των παιδιών. Γιατί σήμερα σε ένα μεγάλο μέρος έχει διαστρεβλωθεί πλήρως η επιλογή. Ανοίγουν τα χαρτιά και λένε «Πού βρίσκεις δουλειά; Πώς κινείται η αγορά;»

Εμείς δεν προτείνουμε ένα σχέδιο παιδείας και κοινωνίας όπου αποσυνδέεται η παιδεία από την οικονομία και γίνεται αυτοσκοπός, για την ελευθερία του ατόμου, «η μόρφωση για τη μόρφωση» κ.λπ. Βεβαίως, και τότε η παιδεία έχει άμεση και έμμεση σχέση με ολόκληρη την οργάνωση της κοινωνίας και της οικονομίας. Όμως, εδώ η επιλογή και το άγχος λειτουργούν κάτω από το εξής: Όχι μόνο γιατί υπάρχει εξεταστικό σύστημα, αλλά γιατί η κοινωνική ένταξη σε μεγάλο βαθμό καθορίζει πόσο εύκολα, με ή χωρίς φροντιστήρια, θα προχωρήσεις, αν θέλεις εναλλακτικές λύσεις και, τέλος, υπάρχει μεγάλος ενδοιασμός «πού θα βρω δουλειά». Με αυτήν την έννοια, δεν είναι μόνο θέμα το εξεταστικό.

Ας δούμε και μια άλλη πλευρά. Γέμισαν παιδιά οι σχολές διοίκησης επιχειρήσεων. Τι φαντάζονται οι γονείς που ενθαρρύνουν τα παιδιά να πηγαίνουν σε σχολές που είναι άμεσα συνδεδεμένες με την αγορά; Ότι θα πάρουν μέρος στη διοίκηση των επιχειρήσεων; Το ίδιο και με την πληροφορική. Τι είναι η πληροφορική; Ένα πράγμα αποδεσμευμένο από την επιστήμη γενικά;

Εν πάση περιπτώσει, δεν θέλω να επεκταθώ. Το ζήτημα το εξεταστικό δεν είναι απλό. Και θέλω να ξεκαθαρίσω πως εμείς δεν είμαστε υπέρ της κατάργησης των εξετάσεων. Όμως, το θέμα δεν είναι ποιο Κόμμα είναι υπέρ ή κατά. Το θέμα είναι πώς βλέπει την πρόσβαση στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, πώς βλέπει την αξιολόγηση, τις ενδοσχολικές εξετάσεις και, σε τελευταία ανάλυση, είναι ο ίδιος ο σκοπός της μόρφωσης.

(XF)

(3NP)

Και με την ευκαιρία να ρωτήσω: Γιατί αυτή η τάση που έχει αποκτηθεί τα τελευταία χρόνια -και επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. υπήρχε- έξω από τη Βουλή να στήνονται διάφορες επιτροπές διαλόγου; Θα μου πείτε: Αυτό ενοχλεί το Κ.Κ.Ε.; Όχι, δεν είναι μόνο αυτό. Είναι, όμως, κι αυτό. Διότι κατά αυτό τον τρόπο δημιουργούνται μια σειρά αυταπάτες και αναμονές στο λαό ή στα αντίστοιχα τμήματα των εργαζομένων και της νεολαίας, η αναμονή του διαλόγου. Για να μην πω τώρα ότι και όσοι προσέρχονται στο διάλογο, ψάχνουν να βρουν με ποιο τρόπο θα ξεφύγουν. Στο κάτω-κάτω όταν προσέρχεσαι, κάτσε μέχρι τέλους. Τι φεύγεις;

Να σας πω και κάτι άλλο; Τι προσέρχομαι στο διάλογο και βάζω όρους; Όχι ότι είναι θέμα αρχής ή ότι είναι καταδικαστέο εντελώς, αλλά τώρα από τη στιγμή που ξέρεις την πολιτική, ας πούμε, μιας κυβέρνησης σε ζητήματα που είναι στρατηγικής σημασίας για την ίδια κι όχι επιμέρους, να βάζεις όρους είναι πρόσχημα μη συμμετοχής. Εμείς λέμε από την αρχή ότι δεν έχει νόημα αυτός ο διάλογος.

Υπάρχει η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Συμμετέχουν εκπρόσωποι των κομμάτων. Από τη δική μας Κοινοβουλευτική Ομάδα έχουν ορισθεί δύο πανεπιστημιακοί και δύο καλλιτέχνες. Και μην πείτε, τι θέλουν οι καλλιτέχνες στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, γιατί το ζήτημα της αισθητικής αγωγής, των καλλιτεχνικών μαθημάτων, είναι πάρα πολύ σοβαρό. Δεν λέμε ότι εμείς για όλα τα

θέματα, για πλευρές, για λεπτομέρειες τα ξέρουμε όλα ή ότι εμείς δεν μελετάμε τις θέσεις των άλλων κομμάτων ή ότι δεν μπορούμε να δανειστούμε ή να χρησιμοποιήσουμε μια ιδέα. Και μπορώ να σας πω τι έχει γίνει. Αλλά εδώ τώρα μιλάμε για διάλογο πάνω σε ζητήματα γενικής σημασίας.

Κι αυτή η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων προβλέπεται ότι μπορεί να καλέσει επιστήμονες. Θα μου πείτε, στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων η Κυβέρνηση πρέπει να φέρει μια πρόταση. Ας τη φέρει υπό ζύμωση. Άλλωστε η Κυβέρνηση ξέρει τι λέει με τα κόμματα. Και όταν λέει «δεν φέρνω και σας ακούω», ξέρει τι λέμε. Δεν πρόκειται για ένα εντελώς καινούργιο θέμα. Δεν συναντιόμαστε πρώτη φορά.

Εμείς, παραδείγματος χάρη, ξέρουμε πολύ καλά. Μελετάμε τις θέσεις της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑ.ΣΟ.Κ., των άλλων κομμάτων. Δηλαδή δεν έχουμε ανάγκη από το να κάτσουμε απέναντι σε ένα τραπέζι και να τα ξαναλέμε και να επαναλαμβάνουμε τα ίδια μεταξύ μας. Υπάρχει αυτή η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Γιατί δεν χρησιμοποιείται; Χωρίς βαρυσήμαντες ανακοινώσεις έρχεται το θέμα. Αν καταλήξουμε, καταλήξαμε. Ή όπου η κυβέρνηση θέλει να πάρει σε ένα επιμέρους θέμα τη γνώμη ενός κόμματος, ας την πάρει.

Εμείς τουλάχιστον δεν πρόκειται να πούμε «μας αντιγράψατε», «σας αντιγράψαμε» κ.λπ. Εμείς δεν το κρύβουμε. Ιδιαίτερα στο εξεταστικό σύστημα, εξετάσαμε πάρα πολύ τι λένε όλα τα κόμματα. Για να μη σας πω ότι

ταλαντευτήκαμε ανάμεσα στην ελεύθερη πρόσβαση, αφού είμαστε κατά των ταξικών φραγμών και στις εξετάσεις. Καταλήξαμε σε μια πρόταση. Την έχουμε δημοσιοποιήσει. Να υπάρχουν εξετάσεις σε ένα μικρό αριθμό μαθημάτων. Αλλά αν το δει κανείς ως «ναι ή όχι» στις εξετάσεις, το παιχνίδι για τη νεολαία είναι χαμένο, γιατί δεν λύνει το πρόβλημα αυτό.

Με την ευκαιρία να προσθέσω το εξής. Και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αν κατάλαβα καλά, και ο ΣΥΡΙΖΑ, προτείνουν ένα χρόνο φοίτηση στο πανεπιστήμιο. Και μετά να αρχίσει η ταξική επιλογή, λέμε εμείς; Δεν ξέρω πώς το εννοούν οι ίδιοι. Δηλαδή τελικά τα χρόνια της πανεπιστημιακής μόρφωσης είναι μείον ένα. Θα προστεθεί ένας χρόνος και θα γίνουν έξι; Εγώ απ' όσο ξέρω αυτός ο προκαταρκτικός χρόνος και όχι μέσα στο πανεπιστήμιο, αλλά εκτός -πιθανώς σε ορισμένες χώρες να είναι εντός- υπάρχει κυρίως για τους φοιτητές, τους σπουδαστές που πάνε σε ένα ξένο πανεπιστήμιο και δεν ξέρουν καθόλου τη γλώσσα. Και εκεί θα χρειαστούν ένα χρόνο, όχι να μάθουν τη γλώσσα από ένα ψευτοϊνστιτούτο, αλλά ενδεχομένως μέσα σε επίπεδο πανεπιστημίου. Αλλά αυτό είναι άλλο. Και τα χρόνια φοίτησης είναι κανονικά. Έτσι έχει συμβεί με πολλούς –σύμφωνα με την πρόσφατη μνήμη μας- φοιτητές, σπουδαστές που πήγαν στο Βελιγράδι σε άλλες χώρες. Τι θα πει «πάω ένα χρόνο»; Να κάνω τι; Περιπατητική σχολή είναι;

Αυτό δεν μπορούμε να το καταλάβουμε. Κατά τη γνώμη μας είναι κάτι που πιθανόν να φαίνεται αρεστό στη νεολαία, αλλά πίσω έχει η αχλάδα την ουρά.

Μια ακόμη παρατήρηση. Είπε ο κ. Αλαβάνος ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δίνει τη δυνατότητα στην Ελλάδα να έχει ή δημόσια ή ιδιωτική εκπαίδευση, δημόσια και ιδιωτική, ή μάλιστα, λέει, να μην αναγνωρίζει αυτά τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών.

(PM)

(3XF)

Βεβαίως, έχει το δικαίωμα η ελληνική Κυβέρνηση, το Υπουργείο να πει έχω είκοσι Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών εκατόν πενήντα κάποια δεν εκπληρώνουν τους όρους, ~~αν~~ και οι οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν μιλάνε για ζητήματα περιεχομένου σπουδών και στάθμης, για άλλα πράγματα μιλάνε. Καθαρά να το πω, τυπικά λειτουργίες, όπως είναι για μια επιχείρηση που παίρνει άδεια λειτουργίας ή ένα σωματείο που παίρνει την άδεια του Πρωτοδικείου. Αυτό είναι το θέμα; ~~Αν~~ μπορούμε δηλαδή να κλείσουμε κάποιες σχολές; Δεν μπορεί τώρα να παίρνουμε άζαξ και να θέλουμε να κάνουμε άσπρη την Ευρωπαϊκή Ένωση! Εκατό φορές έχω ακούσει, εδώ δεν επιβάλλει, εκεί δεν επιβάλλει. Τότε γιατί εδώ πέρα το Πρωτοδικείο δικαίωσε στο θέμα αυτό του παραρτήματος των κολλεγίων; Να μην πω τώρα για την Ολυμπιακή τα πρόστιμα και όλα αυτά. Μεταξύ μας, ας μην θεωρούμε ότι κανένας δεν καταλαβαίνει ή δεν έχει καταλάβει τι είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση!

Εμείς βεβαίως, δεν θα επικαλεστούμε και όταν λέμε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση «επιβάλλει» εννοούμε με τη συμμετοχή των κυβερνήσεων. Να σας πω και κάτι άλλο. Εμείς υποστηρίζουμε την ανυπακοή και την απειθαρχία. Εμείς υποστηρίζουμε και την αποδέσμευση, αλλά υποστηρίζουμε να στηρίξουμε την οποιαδήποτε Κυβέρνηση σε ζητήματα στα οποία θα έχει σωστή επιλογή και ταυτόχρονα πειθαρχία στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Για να μην μπερδεύουμε τον

κόσμο να ψάχνει ποιος έχει δίκιο. Η Νέα Δημοκρατία; Το ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Το Κ.Κ.Ε.; Ο ΛΑ.Ο.Σ.; Ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α.;

Και με την ευκαιρία, εμείς προτείνουμε 15% για την παιδεία και όχι 5% από τον κρατικό προϋπολογισμό γιατί είναι ένας κουβάς και ανακατεύονται όλα και οι ιδιωτικές δαπάνες και θέλουμε να ξέρουμε τι δίνει το κράτος.

Δεύτερον, τα ΕΟΚικά ποσά όσο αυτά έρχονται στην Ελλάδα να μπουν στον κρατικό κορβανά. Δεν μπορεί να πηγαίνουν εκεί και να γίνονται ο χώρος του κάθε καθηγητή του κάθε ιδρύματος να τα διαχειρίζεται όπως θέλει. Να το δούμε γιατί και αυτά είναι τεράστια ποσά. Να δούμε πού πάνε, πού προσανατολίζονται, σε ποια έρευνα. Γιατί δεν γίνεται αυτό;

Και τέλος, δωρεάν συγγράμματα, δωρεάν μεταπτυχιακά. Δίνουν εξετάσεις αυτή τη στιγμή τα παιδιά, όσα δεν βρίσκονται σε εξέγερση. Δίνουν εξετάσεις και δεν έχουν συγγράμματα. Τι θα γίνει; Εμένα μου άρεσε αυτό που έφερε ο κ. Παπανδρέου και τον ζήλεψα που το είχε. Αλλά καλά είναι όλα αυτά να τα έχω στην τσέπη μου. Συγγράμματα θα μοιράζονται; Θα είναι δωρεάν να μπορεί να τα έχει ο φοιτητής, ο σπουδαστής για να έχει να διαβάσει όσο γίνεται περισσότερα να κάνει την επιλογή του; Γιατί τώρα υπάρχει το δικαίωμα επιλογής αλλά επιλέγει αυτό του καθηγητή της έδρας γιατί σου λέει θα μου βάλει αυτά και δεν επιλέγει τα άλλα. Και για να μην αγοράζει το άλλο προτιμάει να επιλέγει το δωρεάν του καθηγητή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της

Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Τρεις τέσσερις παρατηρήσεις στη συζήτηση που έχει γίνει μέχρι τώρα.

Ξεκινάω από ένα θέμα που ανέφερε η κα Παπαρήγα σχετικά με τα ~~κέντρα~~ ~~Ελευθέρων Σπουδών~~. Δεν είμαστε εμείς της άποψης ότι είναι καλές οι πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τις καταγγέλλουμε, είμαστε ενάντιοι, αγωνιζόμαστε για κάτι άλλο. Χαιρετίζουμε την Ευρώπη των λαών όπως είδαμε στη νέα γενιά σε ένα βαθμό τον Δεκέμβρη. Αλλά εάν μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπάρχει μια Οδηγία για τους συμβασιούχους που μπορεί να ευνοήσει τη θέση τους —όπως έγινε— θα την αξιοποιήσουμε. Εάν μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπάρχει μια Οδηγία για το περιβάλλον που μπορεί για παράδειγμα να αποτρέψει το πολυδύναμο νοσοκομείο που ετοίμαζε ο κ. Μητσοτάκης στην Πεντέλη, θα την αξιοποιήσουμε. Εάν η συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης μας δίνει τη δυνατότητα με βάση την αρχή της επικουρικότητας να είμαστε εμείς και όχι η Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία καθορίζει τι ιδρύματα, τι χαρακτήρα ιδιοκτησίας θα υπάρχουν στην Ελλάδα, θα την αξιοποιήσουμε.

(ΡΜ)

(3ZE)

Μ' αυτήν την έννοια ξαναλέω ότι είναι άλλο το θέμα των αποφοίτων που βγήκαν μέχρι τώρα και έχουν αυτό το χαρτί το οποίο αναγνωρίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση μαζί ίσως με πρακτική ως «πράσινο φως» για να μπει κανείς στην αγορά εργασίας όλων των μελών και άλλο αν θα λειτουργούν ή όχι τα ΚΕΣ και να γίνει σαφές. Δεν έχει δικαίωμα η Κυβέρνηση, έχει υποχρέωση και οφείλει σεβόμενη το Σύνταγμα να σταματήσει αυτήν την πρακτική της δικαιόχρησης και να κλείσει όσα κέντρα ελευθέρων σπουδών συνεχίζουν αυτήν την πρακτική και ουδείς μπορεί να της πει μία κουβέντα, έστω ένα παράπονο.

Αν θέλετε, κυρία Παπαρήγα, να συζητήσουμε αυτό το θέμα κάποια φορά από κοντά, να καταλάβετε τις απόψεις μου και να καταλάβω τις δικές σας, είμαι διαθέσιμος.

Το δεύτερο που θέλω να πω: Κατά τη γνώμη μου σ' αυτήν τη συζήτηση επικράτησαν –γιατί πάντα η Κυβέρνηση έχει τη δυνατότητα σε μεγάλο βαθμό να επηρεάζει τον τόνο- ο όρος «διάλογος» και η έννοια του διαλόγου. Εγώ θα πω πως αισθάνομαι ότι είμαστε πολύ μόνοι εδώ πέρα και ότι στην πραγματικότητα αυτό που γίνεται εδώ είναι αποτέλεσμα μιας μεγάλης σύγκρουσης την οποία είχαμε βιώσει και τα προηγούμενα χρόνια με το άρθρο 16 και η οποία συνεχίστηκε ή, αν θέλετε, ανάδειξε μία άλλη πάρα πολύ σημαντική πτυχή, ένα αυθεντικό, μαζικό, πρωτοφανές για τα ευρωπαϊκά δεδομένα μαθητικό κίνημα δίπλα στο

σπουδαστικό και το φοιτητικό και το εκπαιδευτικό που υπάρχει τα οποία αμφισβητούν την πορεία που είχαμε μέχρι τώρα. Θα έλεγα ότι αυτά τα παιδιά είναι οι πρωταγωνιστές. Θα πρέπει να καταλάβουν οι γονείς και να καταλάβουμε και όλοι μας ότι ο δρόμος για την ανάπτυξη της παιδείας σημαίνει σύγκρουση με κατεστημένες αντιλήψεις και κατεστημένες πολιτικές που έχουν εφαρμοστεί στα πλαίσια του δικομματισμού και αυτό το στοιχείο έφεραν τώρα όλοι αυτοί οι μαθητές και αυτό είναι σημαντικό. Εγώ χαιρετίζω τους αγώνες τους.

Υπάρχει ένας συνάδελφος –δεν λέω το όνομά του- ο οποίος έχει την εξής παραξενιά: Στις προ ημερησίας διατάξεως συζητήσεις, όσες φορές αντέχει να τις παρακολουθήσει, σημειώνει πόσες φορές ο κύριος Καραμανλής χρησιμοποίησε τη λέξη «μεταρρύθμιση». Σήμερα, αν δεν κάνει λάθος –δεν είναι δικά μου τα στοιχεία- τα στοιχεία που μου έδωσε είναι ότι η λέξη «μεταρρύθμιση» δεν ειπώθηκε εδώ μέσα. Ο Πρωθυπουργός αναγκάζεται να δείξει έστω ένα πρόσωπο διαλόγου και συζήτησης πάνω στα θέματα της παιδείας και αυτό το χρωστάμε στους μαθητές, σ' αυτούς τους πιτσιρικάδες που βγήκαν στους δρόμους και αμφισβήτησαν και ζήτησαν κάτι άλλο στα θέματα της παιδείας.

Φυσικά καταλαβαίνουμε ποια είναι η λογική του Πρωθυπουργού. Η λογική του Πρωθυπουργού είναι και για σήμερα, όχι μόνο για εκλογές αλλά και για μετά τις εκλογές, να διαμορφώσει ένα πεδίο δικομματικής συναίνεσης το οποίο θα καθορίσει και την πορεία της χώρας. Αυτό δυστυχώς το έχουμε δει και σε

τοποθετήσεις σε θέματα όπως το άσυλο από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης η οποία κάνει και αυτή τα δικά της ή μάλλον ορισμένα στελέχη της κάνουν τα δικά τους βήματα στην «γέφυρα» η οποία στήνεται. Εγώ πιστεύω ότι είναι σημαντικοί οι αγώνες έστω και αν έχουν αυτές τις μικρές επιδράσεις στην τακτική.

Επειδή άκουσα και από τον Πρωθυπουργό και από τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αυτά τα θέματα περί βίας που είναι ένα σημαντικό πρόβλημα, θέλω να πω εκφράζοντας ένα κόμμα, μια πολιτική δύναμη, τον Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς, ότι μέσα σε συνθήκες πολιτικής δημοκρατίας και κοινοβουλευτισμού οι μορφές βίας είναι έξω από την φιλοσοφία μας, την αξία μας και την αντίληψή μας. Το ζήτημα δεν είναι τώρα πια να συνεχίσουμε τα «καλλιστεία» του ποιος θα έχει πιο δυνατή καταγγελία στη βία.

(BS)

03PM

Αυτό που τίθεται στα πολιτικά κόμματα είναι πώς θα μπορέσουμε με τις προτάσεις, τα προγράμματα και τις εφαρμοζόμενες πολιτικές να μειώσουμε τις διαθέσεις βίας που βλέπουμε να αναπτύσσονται σε τμήματα της νεολαίας. Για παράδειγμα ειπώθηκε ότι σε κάποια σπασίματα μαγαζιών ή σε κάποιες λεηλασίες μαγαζιών, είδαμε και εικόνες, ήταν μετανάστες. Το ένα είναι να πούμε ρατσισμός. Να τους καταγγείλουμε. Είναι σωστό; Το άλλο να πούμε γιατί. Τι παιδεία υπάρχει για τα νέα παιδιά των μεταναστών; Τι κοινωνικός χάρτης για τους μετανάστες; Τι στήριξη;

Εγώ θα σας έλεγα ότι αν θέλει κάποιος στη σημερινή ειδικά συζήτηση να κάνει θετικές προτάσεις για τη βία θα έπρεπε να μιλήσει για το σχολική διαρροή και πώς την αντιμετωπίζουμε και πώς τόσα παιδιά δεν ενσωματώνονται σε ένα εκπαιδευτικό σύστημα το οποίο θα τους δώσει και την δυνατότητα να βρουν μια θέση στην κοινωνία παρά τις δυσκολίες που υπάρχουν.

Τι γίνεται με τα παιδιά με μαθησιακή άρνηση. Τι γίνεται με τους εργαζόμενους μαθητές. Εγώ από το Ηράκλειο θέλω να φέρω ξανά εδώ το γεγονός ότι μετά τα αποτελέσματα των πανελλαδικών σε όλες τις εφημερίδες υπάρχει φωτογραφίες και συνεντεύξεις μιας μαθήτριας 50 ετών που είχε τελειώσει λύκειο εργαζομένων, εσπερινό λύκειο. Αυτή η μαθήτρια, μητέρα, με οικογενειακές υποχρεώσεις μπήκε στην Λέσβο, και δεν της δίνουν δυνατότητα να κάνει μετεγγραφή στο Ηράκλειο

όπου κρατάει στην πλάτη της μια ολόκληρη οικογένεια. Δείτε το, κύριε Υπουργέ.

Έστω αυτό. Έστω σαν δείγμα. Και όλα τα άλλα ζητήματα που υπάρχουν.

Το τρίτο σημείο στο οποίο θα ήθελα να αναφερθώ είναι τα δημοκρατικά δικαιώματα και το άσυλο. Δεν είναι μόνο το άσυλο. Πάλι παράδειγμα από την εκλογική μου περιφέρεια, στην Αλικαρνασσό, γίνονται διώξεις μαθητών για συμμετοχή σε κινητοποιήσεις. Στην Λάρισα, 11 μαθητές ανήλικοι με βάση τον τρομονόμο κατηγορούνται με προφυλακισμένους λίγο παραπάνω συμμαθητές τους ή συμφοιτητές για συγκρότηση δομημένης και με διαρκή δράση εγκληματικής οργάνωσης. Εκεί έχουμε φτάσει.

Αυτά πρέπει κάποτε να σταματήσουν και να καταλάβουμε ότι για μας τα δημοκρατικά δικαιώματα συνδέονται με το πανεπιστήμιο. Και το πανεπιστήμιο είναι μια βάση στήριξης των δημοκρατικών δικαιωμάτων. Και μας έρχεται αυτό αν θέλετε από την ανάπτυξη της δημοκρατίας και του πολιτισμού όπου άσυλο σήμαινε προστασία από κυρίαρχη αρχή, από στρατό, από αστυνομία, από την εκκλησία κάποτε, όταν είχε εξουσία στα χέρια της. Έχουν τις ρίζες στον Οιδίποδα στον Κολωνό.

Αν, κύριε Πρωθυπουργέ και κύριε Υπουργέ, δεν μπορείτε να καταλάβετε τις θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ μια συμβουλή. Το Σαββατοκύριακο διαβάστε τον Οιδίποδα επί Κολωνώ. Θα δείτε πάνω σε ποιες αντιλήψεις και σε ποιες αξίες στηρίζεται η αντίληψή μας σε σχέση με το άσυλο που είναι μια δημοκρατική κατάκτηση και

βέβαια απαιτεί να το αγαπάνε και να το καταλαβαίνουν και απαιτεί και μια δημοκρατική νομιμότητα.

Και έχω μια ερώτηση για σας, κύριε Πρωθυπουργέ. Είπατε ότι στο πανεπιστήμιο δεν μπορούν να γίνονται αυτά. Χρειάζεται σεβασμός των δικαιωμάτων του άλλου. Γενικά ο σεβασμός των δικαιωμάτων του άλλου ισχύει παντού. Αν πάρει υπόψη κανείς τις δράσεις των παρατάξεων των νεολαιίστικων οργανώσεων σημαίνει σεβασμός από την μια παράταξη, της ΔΑΠ για παράδειγμα, στην άλλη παράταξη, τα δικαιώματα της ΠΑΣΠ. Και υπάρχει γενικά αυτός ο σεβασμός. Άλλο είναι το ζητούμενο. Ότι πρέπει να σταματήσουμε να υπονομεύουμε τον κανόνα της πλειοψηφίας των πανσπουδαστικών συνεδρίων ή των φοιτητικών συνελεύσεων οι οποίες μπορούν να καθορίσουν την πορεία των φοιτητών και την στάση τους στα μεγάλα θέματα.

Επομένως, κύριε Πρωθυπουργέ, το ερώτημά μου μένει και θα ήθελα στην τριτολογία σας να μου το απαντήσετε. Το κόμμα σας, η Νέα Δημοκρατία -με παρουσία στον χώρο των φοιτητών, στα ΤΕΙ, στα Πανεπιστήμια κ.λπ., ίσως όχι όπως παλιά- τάσσεται και εσείς προσωπικά υπέρ της ανασυγκρότησης των οργάνων του φοιτητικού κινήματος που φτάνουν από τους φοιτητικούς συλλόγους μέχρι την ΕΦΕΕ; Θα ήθελα μια απάντηση.

(TS)

(03BS)

Το τέταρτο σημείο που θα' θελα να αναφέρω είναι το θέμα του διαλόγου και της ελεύθερης πρόσβασης. Η ελεύθερη πρόσβαση είναι εξαιρετικά σημαντική. Λύνει το θέμα κατά τη γνώμη μας, χωρίς να αυξάνει τους φοιτητές των φροντιστηρίων σε συνδυασμό με την τεχνική εκπαίδευση.

Στην κα Παπαρήγα να πω ότι άκουσα με χαρά ότι ταλαντευτήκατε. Και ακούω με χαρά οποιονδήποτε λέει ότι ταλαντεύεται και δεν θεωρεί τη θέση του άλλου ως σάκο μποξ για να τον βαράει. Άκουσα με χαρά ότι ταλαντευτήκατε και σημαίνει ότι υπάρχει ένας προβληματισμός σε αυτό το θέμα.

Θέλω να σας πω, όμως, ότι δεν προσθέτουμε έτος. Με το σχέδιο, αν θέλετε, με τις σκέψεις που έχουμε, ίσα – ίσα εμείς λέμε, όπως γίνεται σε πανεπιστήμια σε πολλές άλλες χώρες, ότι το πρώτο έτος του πανεπιστημίου δεν είναι ειδικευμένο στο τμήμα στο οποίο ακολουθεί σήμερα το πρώτο έτος ο φοιτητής, αλλά είναι σε ένα ευρύτερο γνωστικό πεδίο σχολής ή και ευρύτερο.

Να το πω πρακτικά; Κάποιος θα μπαίνει -και έτσι μειώνεται και ο ανταγωνισμός και η τριβή και οι ταξικές διαφοροποιήσεις- στην υγειονομική σχολή, στη σχολή υγείας και στο δεύτερο ή και στο τρίτο έτος θα μπορεί να ακολουθήσει και ανάλογα με τις επιδόσεις στο πανεπιστήμιο, την ιατρική ή την οδοντιατρική ή την κτηνιατρική, ένα παραϊατρικό επάγγελμα κ.λπ.. Δεν προσθέτουμε χρόνο.

Και όχι μόνο αυτό. Εμείς ζητάμε ...

ΑΛΕΚΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του

Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Μειώνετε το χρόνο. Αυτό είπατε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας

του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ζητάμε ο τέταρτος χρόνος

να αναγνωριστεί ως master με όλες τις κατάλληλες αλλαγές που θα γίνουν.

Για να τελειώσω, έρχομαι στο θέμα του διαλόγου, το οποίο κυριάρχησε με την πρόταση του Πρωθυπουργού. Ακούσαμε με προσοχή τους Πρυτάνεις. Άκουσα τον κ. Κίττα, τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου και είδα και σήμερα το άρθρο του, που λέει για τη συνεργασία των κομμάτων, πέντε σημεία στα οποία να συμφωνήσουμε. Ακούσαμε και τους δημοσιογράφους. Όχι όλοι, πολλοί από αυτούς, έλεγαν «ναι, ρε παιδιά, έχει σημασία να γίνει ένας διάλογος».

Εμείς θεωρούμε ότι είναι πολύ σημαντικό να υπάρξουν επιλογές. Παίρνουμε υπόψη τη διάθεση της κοινωνίας για διάλογο. Θα συμφωνούμε με τον Πρωθυπουργό αν έλεγε «χωρίς προϋποθέσεις». Βάζετε προϋποθέσεις. Από τη στιγμή που ο διάλογος θα γίνει πάνω σε όλα αυτά τα μέτρα τα οποία πήρατε σε σχέση με τη λειτουργία των πανεπιστημίων, με την παραβίαση του Συντάγματος για τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών, αλλά θα βάλω και χωρίς να προβλέπει μια ουσιαστική αύξηση των δαπανών της παιδείας, ουσιαστικά είναι προσχώρηση, δεν είναι διάλογος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ).

Σε πρόταση προσχώρησης στην πολιτική της Νέας Δημοκρατίας η απάντηση είναι σαφής, είναι όχι. Και γι' αυτό σας ξαναθέτουμε τα θέματα. Αν έχετε διάθεση να παγώσετε το νόμο για τα ΚΕΣ, να πάρετε υπόψη τις προτάσεις των Συγκλήτων για το νόμο – πλαίσιο και να προχωρήσουμε σε μια ουσιαστική αύξηση των χρηματοδοτήσεων για την παιδεία, τότε θα ήταν σε μια άλλη βάση.

Παρόλα αυτά, ακόμη και αυτό αν δεν ισχύσει, ξαναλέμε, ας δεχτούμε ένα διάλογο με την ΟΛΜΕ, με την ΠΟΣΔΕΠ, με τους πρυτάνεις, γιατί δεν νοούμε διάλογο χωρίς συμμετοχή των ίδιων των ενδιαφερομένων πάνω στα θέματα της πρόσβασης και της αναβάθμισης του Λυκείου, τα οποία είναι εξαιρετικά σημαντικά.

Τελειώνοντας, κύριε Υπουργέ, είπατε για μια βιβλιοθήκη που κάηκε. Η βιβλιοθήκη δεν κάηκε. Καταδικάζουμε όλα αυτά τα μέτρα. Ξέρετε, όμως, ότι η βιβλιοθήκη του Πολυτεχνείου είναι κλειστή από τις 8 Ιανουαρίου, διότι οι συμβάσεις τις οποίες είχαν οι εργαζόμενοι, έληξαν; Ξέρετε ότι το Εργαστήριο Σκηνογραφίας στην Καλών Τεχνών –μας το είπε ο Πρύτανης των Καλών Τεχνών– είναι κλειστό, γιατί ο καθηγητής Σκηνογραφίας πήρε σύνταξη και δεν μπορούμε να τον αλλάξουμε; Ας δούμε τα πράγματα στην ουσία.

Τελειώνοντας, κύριε Υπουργέ, διάλογος ναι. Γιατί δεν κάνετε διαπραγμάτευση με τις κλαδικές οργανώσεις και τα κλαδικά τους αιτήματα; Εδώ

έχετε παγώσει και τη διαπραγμάτευση. Επομένως, ο διάλογος δεν μπορεί να είναι επικοινωνιακός. Είναι ουσιαστικός και σε μεγάλο βαθμό το αποτέλεσμα του κρίνεται από τους αγώνες που θα κάνει η εκπαιδευτική κοινότητα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, πενήντα έξι μαθητές και μαθήτριες και επτά συνοδοί καθηγητές από το Γυμνάσιο Άστρους Αρκαδίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει και τους εύχεται καλές σπουδές.

(Χειροκροτήματα)

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Καρατσαφέρης.

(ML)

(TS)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Τα παιδιά της Πάτρας ήταν για σας, κύριε Υπουργέ, τα παιδιά της Αρκαδίας μάλλον για μένα, μια και έλκω την καταγωγή από εκεί. Βλέπω τώρα ότι είναι και ο κύριος Υφυπουργός. Διαμαρτύρεται ο έτερος Αρκάς. Βέβαια, εάν οι Αρκάδες κάναμε κόμμα στη Βουλή, θα ήμασταν το τρίτο κόμμα εδώ.

Άκουσα με προσοχή τον κ. Αλαβάνο, που είπε ότι ένας εκ των Βουλευτών, που παίζει και ρόλο επιστάτη, σημείωσε ότι δεν ακούστηκε μία φορά η λέξη «μεταρρύθμιση». Εμένα δεν με ενδιαφέρει, κύριε Αλαβάνε, η μεταρρύθμιση. Με ενδιαφέρει η απορρύθμιση που δείχνει η Κυβέρνηση. Ο επιστάτης έπρεπε να είχε σημειώσει το εξής: Ότι πέρυσι τέτοια ημέρα μέσα στην Αίθουσα ήταν οι μισοί Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και από αυτούς οι μισοί χειροκροτούσαν τον Παπανδρέου. Τώρα είναι όλοι και χειροκροτούν όλοι τον Παπανδρέου, σε αντίθεση με τη Νέα Δημοκρατία, όπου πέρυσι ήταν όλοι και χειροκροτούσαν τον κύριο Πρωθυπουργό, ενώ φέτος βλέπω διαρροές και όχι ένθερμα χειροκροτήματα. Προφανώς είναι από την πικρία του ανασχηματισμού. Δεν ξέρω, αλλά είναι ένα θέμα, το οποίο ίσως θα έπρεπε να ελέγξετε, κύριε Πρωθυπουργέ.

Κύριε Πρωθυπουργέ, εγώ θα ήθελα σε αυτό το χώρο μία κατηγορηματική δήλωσή σας. Δεν θέλω αυτές τις έμμεσες διαρροές που υπάρχουν. Θέλω μία κατηγορηματική δήλωση, εάν η χώρα πάει σε εκλογές ή όχι. Έχει απορυθμιστεί η

χώρα. Όλα τα δελτία ειδήσεων των οκτώ, όλοι οι σοβαροί πολιτικοί αναλυτές μιλάνε για εκλογές. Να ξέρουμε, λοιπόν, έχουμε εκλογές ή πάμε σε ευρωεκλογές; Να μπορέσει η οικονομία να περπατήσει, να μπορέσει η κοινωνία να υπάρξει σε σοβαρά και σταθερά βήματα. Παρακαλώ, ξεκαθαρίστε το στη δευτερολογία σας, ότι δεν πάμε σε εκλογές. Δεν μπορεί η χώρα να ζει στο ρυθμό της εκλογολογίας. Δεν ακούμε τίποτα άλλο στα δελτία ειδήσεων από το ότι πάμε σε εκλογές. Αυτό δημιουργεί μία αποσύνθεση του κοινωνικού ιστού. Παρακαλώ δεσμευθείτε ευθέως εάν πάμε ή όχι σε εκλογές, να αναλάβουν όλοι τις πρέπουσες και δέουσες ευθύνες απέναντι σε αυτό το γεγονός.

Άκουσα κάποιες θέσεις σας, κύριε Πρωθυπουργέ, αλλά δεν άκουσα το διά ταύτα. Η κατάληψη των σχολείων είναι έννομη πράξη; Εάν είναι έννομη πράξη, να την ανεχθούμε, να τη βελτιώσουμε, ίσως να μοιράζουμε και συσσίτιο στα παιδιά. Εάν, όμως, είναι παράνομη πράξη τι κάνετε για να πατάξετε αυτό το διαρκώς διογκούμενο εκφυλιστικό φαινόμενο; Τι κάνετε;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

Κάνετε εφαρμογή του νόμου; Δεν κάνετε εφαρμογή του νόμου. Έρχεστε εδώ και μιλάτε για το άσυλο. Αυτού του νόμου που υπάρχει κάνετε εφαρμογή; Δεν κάνετε. Ποιον ψέγετε, κύριε Πρωθυπουργέ; Εάν πρέπει να υπάρχει ψόγος, αυτός ο ψόγος πρέπει να γυρίζει προς το πρόσωπό σας. Τι κάνετε; Ποιος σας εμπόδισε να εφαρμόσετε το νόμο; Αυτό που γίνεται είναι εξωπραγματικό, είναι οξύμωρο και

αντιφατικό. Έρχεστε εδώ και κατηγορείτε μία παθογένεια και ενώ εσείς είστε πέντε χρόνια στην Κυβέρνηση, δεν κάνετε τίποτα για να διορθώσετε αυτά τα κακώς κείμενα. Γιατί δεν εφαρμόζετε το νόμο; Δεν λέμε να παρανομήσετε. Εφαρμογή του νόμου.

Άκουσα πριν από λίγο τον αξιότιμο αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως να λέει ότι τον καλείτε για να κυβερνήσει. Δυστυχώς, πράγματι σας καλεί και ευτυχώς εσείς δεν ακούτε, γιατί αυτή είναι η πραγματικότητα. Όσο και να σας καλεί ο κ. Καραμανλής, εσείς δεν ακούτε. Και αυτό είναι ευτύχημα, βέβαια για τον τόπο.

Επίσης άκουσα τον κ. Παπανδρέου να αναφέρεται –και πράγματι συγκινήθηκα, γιατί το κάνει σπάνιες φορές- στον παππού του Γεώργιο Παπανδρέου. Ξέρετε, εκτιμώ βαθύτατα την ιστορία και το έργο του Γεωργίου Παπανδρέου. Αυτό σημαίνει ότι εκτιμώ και το σημερινό Γιώργο Παπανδρέου. Εκείνον τον εκτιμούσα για το έργο του, αυτόν τον εκτιμώ για το όνομά του. Θέλει πολύ δρόμο να τον εκτιμήσω και για το έργο του, αλλά υπάρχει μία διαφορά. Ότι αναφέρεται αποσπασματικά, ή στον παππού του ή στον πατέρα του.

Ξέρετε, εγώ με τον Γιώργο Παπανδρέου συμφωνώ τουλάχιστον 90% με 95%, δεν είμαι σίγουρος, όμως, ότι το ΠΑΣΟΚ σήμερα συμφωνεί. Πρώτα-πρώτα είχε κάποιες συγκεκριμένες θέσεις με τους εταίρους της Αρ ιστεράς. Δεν ξέρω εάν ισχύουν και σήμερα σε σας. Δεύτερον, είχε συγκεκριμένες θέσεις για τη Βόρειο Ήπειρο, που εσείς δεν τις έχετε. Τρίτον, δεν εκλιπαρούσε τον τότε Ομπάμα, του

1964, μόλις είχε αναλάβει ο Λίντον Τζόνσον για να πάει να βγάλει μία φωτογραφία δίπλα –δεν έχετε μόνο εσείς το προνόμιο, και άλλοι το ζητάνε μέσα από αυτήν την Αίθουσα- αλλά πήγε στον Τζόνσον με το δικό του τσαμπουκά και αποσόβησε την εισβολή των Τούρκων το 1964. Υπάρχουν μεγάλες διαφορές μεταξύ του γενάρχη και των γονιδίων.

(GH)

(4ML)

Ας ελπίσουμε όμως ότι μπορούν τα γονίδια να είναι αντάξια της κληρονομικότητας. Εξ άλλου από το DNA μεταφέρονται, μέρος αυτού.

Αυτή είναι λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πραγματική κατάσταση σήμερα. Δεν λέει κανείς την αλήθεια. Ποια είναι η αλήθεια για το ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Είσθε υπέρ των ιδιωτικών πανεπιστημίων, ναι ή όχι; Μας είχατε μπλέξει πέρυσι. Έτσι, έτσι. Πήγε και ήλθε το κόμμα σας. Καταλήξατε κάπου; Είσαστε υπέρ των ιδιωτικών πανεπιστημίων; Ξεκάθαρα, να ξέρουμε. Ναι, είμαστε. Όχι, μας παρέσυρε η Αριστερά και δεν είμαστε. Θέση είναι και αυτό. Εάν μπορεί και σας έλκει τόσο εύκολα η Αριστερά, είναι ένα γεγονός, να το πείτε στον κόσμο, δεν είναι κακό. Ξέρετε, η Αριστερά μας έφερε εκεί. Δεν ήμασταν εκεί. Ένα αυτό.

Δεύτερον, για το βιβλίο της κυρίας Ρεπούση, ποια είναι η θέση σας; Βγήκε τότε ο κ. Ραγκούσης –έφυγε από την Αίθουσα- και είχε κάνει μια δήλωση εκπληκτική. Την έχω εδώ ακριβώς πώς την είχε κάνει για το βιβλίο της ιστορίας της κυρίας Ρεπούση, ότι «στο μεσαίωνα όσα βιβλία ενοχλούσαν τα έκαιγαν» είπε. Σήμερα στο δικό μας μεσαίωνα μπορούν να καίνε μόνο τα βιβλία του Άδωνι Γεωργιάδη χωρίς να κάνει δήλωση κανένα κόμμα της Αντιπολιτεύσεως. Αναλόγως ποιο βιβλίο καίμε! Αυτός είναι ο μεσαίωνας.

Και βεβαίως η κυρία Ρεπούση, δεν είχε κύριε Πρωθυπουργέ, μόνο την αβάντα της Αριστεράς και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Είχε όμως και του εκλεκτού τον οποίο

έχετε επιλέξει ως υπερπαιδαγωγό του Έθνους του κ. Βερέμη ο οποίος υπεραμύνθηκε το βιβλίο της κυρίας Ρεπούση και εμμέσως πλην σαφώς, κύριε Πρωθυπουργέ, σας κατατάσσει στους υστερικούς. Εγώ δεν σας κατατάσσω στους υστερικούς. Μια χαρά άνθρωπο σας βρίσκω.

Τι λέει ο κ. Βερέμης, από το 1992 σε δηλώσεις. Ακούστε. Ότι «δεν υπάρχουν Σκόπια, είναι Μακεδονία και όσοι αντιδρούν είναι υστερικοί»! Επειδή πιστεύω ότι αντιδράτε σας κατατάσσει λοιπόν στους υστερικούς, αυτός που έχετε επιλέξει γι' αυτή την κρίσιμη θέση. Αφήστε ότι ο κ. Βερέμης, είναι όχι μόνο συμπαθών προς την κυρία Ρεπούση και τη λογική τη ρεπούσιο, είναι αυτός ο οποίος πρωτοείπε ότι δεν έγινε η σφαγή στη Σμύρνη ή στο βαθμό που περιγράφεται και ότι πράγματι ήταν έτσι ένας συνωστισμός στην παραλία!

Δυστυχώς αυτά τα φαινόμενα υπάρχουν σήμερα, αυτοί διδάσκουν τα παιδιά μας, αυτή είναι η αλήθεια κύριε Πρωθυπουργέ, και κανείς δεν κάνει τίποτε σ' αυτή την Αίθουσα να τα αλλάξει.

Έρχομαι σ' αυτό που είχα πει σ' αυτή την Αίθουσα και αμέσως άκουσα προκλήσεις από τον κόσμο της Αριστεράς, όταν είπα ότι η κουκούλα πρέπει να αποτελεί ιδιώνυμο. Άρχισαν κάποιοι πολύ ευκόλως να ψιθυρίζουν πράγματα, τα οποία είχαν ξεχάσει να τα λένε, με χαρακτηρισμούς του παρελθόντος. Και διαβάζοντας λίγο τα συγγράμματα και τις εισηγήσεις που γίνονται προς την Κυβέρνηση, όταν λοιπόν συζητούσαμε την Αναθεώρηση του Συντάγματος, ένας

εισηγήθηκε στην Κυβέρνηση από υπεύθυνη θέση ότι η κουκούλα πρέπει ρητώς να γίνει ιδιώνυμο. Ποιος είναι αυτός; Ο κ. Γιάννης Μαρίνος ο οποίος ήταν εκδότης του δημοκρατικού περιοδικού του ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ επί σειρά ετών. Δεν είναι λοιπόν θέσεις που ακούγονται από ένα κομμάτι της πολιτικής ζωής. Και είμαι σίγουρος ότι όλοι σας όταν βλέπετε κάποιες αμερικάνικες ταινίες μ' αυτούς τους δολοφόνους της κου κλουξ κλαν να βιάζουν και να σκοτώνουν το νέγρο και την άλλη σκουρόχρωμη κοπέλα, λέτε « να του βγάλω την κουκούλα». Η πρώτη αντίδραση είναι να του βγάλω την κουκούλα. Το ίδιο έκανε και ο πατέρας σας και ο πατέρας μου όταν έβλεπε τους δοσίλογους να δείχνουν αυτόν, αυτόν και αυτόν. Το πρώτο πράγμα που ήθελε ήταν να του βγάλει την κουκούλα. «Ποιος είναι ρε, αυτός ο παλιάνθρωπος που πάει και καρφώνει;».

Όταν λοιπόν ο άλλος σκοτώνει την ελπίδα των άλλων καίγοντας το μαγαζί του δεν πρέπει να του βγάλουμε την κουκούλα, να ξέρουμε ποιος είναι αυτός επιτέλους; Εκτός και αν κάποιος φοβούμαστε να δούμε ποιος είναι πίσω! Εγώ λοιπόν δεν φοβάμαι καθόλου να βγάλουν τις κουκούλες. Είσαστε εδώ έτοιμοι να συνομολογήσουμε ότι πρέπει να αποβληθεί η κουκούλα από τις κινητοποιήσεις, από τους λαϊκούς αγώνες, πείτε τους όπως θέλετε;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ)

Και επιτέλους γι' αυτούς τους λαϊκούς αγώνες που ακούω. Εγώ, ξέρετε, είμαι και οπαδός ενός άλλου αποβιώσαντος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μεγάλου δημοκράτου. Δε νομίζω να υπάρχει κανείς μέσα στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. που να μην πιστεύει ότι ο μεγάλος αγωνιστής της Δημοκρατίας, ο Ευάγγελος Γιαννόπουλος, δεν ήταν δημοκράτης.

(χα)

(4GH)

Είμαι απολύτως υπέρ του άρθρου 4 που είχε φέρει, που επιτέλους προσδιόριζε πώς γίνεται μια απεργία. Από τους εργαζόμενους οι μισοί συν ένας. Γιατί τώρα είναι χίλιοι οι εργαζόμενοι σε ένα τομέα, συνδικαλίζονται οι 100, ταμειακώς εντάξει είναι οι 60 και αποφασίζουν οι 31. Και οι άλλοι δεν θέλουν. Πάμε, λοιπόν, σε μία λογική επεξεργασία.

Και επιτέλους να ξεκαθαρίσουμε δυο πράγματα. Όλοι είμαστε υπέρ της ελευθερίας των διεκδικήσεων. Όλοι είμαστε υπέρ των λαϊκών αγώνων. Δεν είμαστε όμως υπέρ των παρανομιών. Και είναι παρανομία αυτό που γίνεται σήμερα με τους αγρότες. Να διεκδικήσουν όπως θέλουν. Μαζί τους στην πρώτη σειρά. Όχι, όμως, να κλείνουν τους δρόμους. Η άλλη είναι έγκυος και δεν προλαβαίνει να γεννήσει. Του άλλου σαπίζουν μέσα στο αυτοκίνητο τα εμπορεύματα. Πώς μπορούμε, λοιπόν, να λέμε «ναι» στα μπλόκα; Ποια λογική είναι αυτή;

Ναι, να βρούμε τρόπους. Να τους βοηθήσουμε να βρουν τρόπους διεκδικήσεως των τιμίων και σωστών και δικαίων αιτημάτων που έχουν. Έχουμε βρει την εύκολη λύση. Μαζεύονται 50 και κλείνουν την Αθήνα. Ξεκίνησε μια κουβέντα από το Δήμαρχο της Αθήνας. Φοβηθήκαμε να προστρέξουμε μπας και προσβληθούμε.

Επιτέλους, να σεβαστούμε την πραγματικότητα και την αλήθεια. Και πάνω από όλα να σεβαστούμε τα παιδιά και να βοηθήσουμε τα παιδιά να αναλάβουν

πρωτοβουλίες. Γιατί πολύ φοβούμαι ότι σήμερα έχουν αναλάβει τα ηνία της νεολαίας οι ευρωπαίους και όχι εκείνα τα παιδιά που θέλουν να δουλέψουν σωστά και αποτελεσματικά για την πολιτεία, για την Ελλάδα, για τη Δημοκρατία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο Πρωθυπουργός κ. Κώστας Καραμανλής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβερνήσεως): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα κεντρικά ερωτήματα για την παιδεία είναι ξεκάθαρα. Είμαστε ανοικτοί στα μηνύματα των καιρών, ναι ή όχι; Αλλάζουμε το σύστημα εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, ναι ή όχι; Δημιουργούμε το σχολείο του μέλλοντος, ναι ή όχι; Στα ερωτήματα αυτά κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε να απαντήσουμε όλοι με υπευθυνότητα και ειλικρίνεια.

Θα μιλήσω ανοικτά. Συνάντησα, είδα σήμερα από κάποιες πλευρές επιφυλάξεις, υπεκφυγές, μισόλογα, ανοικτή ή υποκρυπτόμενη άρνηση διαλόγου. Ευθέως λέω. Η πρόταση πάντως ισχύει, εξακολουθεί να ισχύει και το τονίζω, το υπογραμμίζω αυτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρνούμενοι τις αλλαγές μένουμε πίσω, μένουμε στο χθες. Και αυτό είναι ο μεγαλύτερος κίνδυνος για τα παιδιά. Βρισκόμαστε ήδη σε ένα κρίσιμο σημείο. Ο κόσμος δεν υπήρξε ποτέ τόσο ανταγωνιστικός. Γι' αυτόν τον κόσμο της παγκοσμιότητας, της ψηφιακής

επανάστασης, του σκληρού ανταγωνισμού οφείλουμε να εφοδιάσουμε τα παιδιά, τη νέα γενιά με ό,τι καλύτερο υπάρχει και οφείλουμε να το κάνουμε τώρα. Να προετοιμάσουμε τώρα τις πολιτικές που θα αποδώσουν τα επόμενα χρόνια. Η συνεννόηση, η σύνθεση απόψεων, η συλλογικότητα αποτελούν επιτακτική αναγκαιότητα.

Οι επόμενες γενιές θα αντλήσουν τη δύναμή τους από την παιδεία και τον πολιτισμό. Αυτή θα είναι η ασφάλειά τους. Αυτή θα είναι η περιουσία τους. Οι καιροί, λοιπόν, απαιτούν να επενδύσουμε στη δύναμη που δίνουν οι δεξιότητες και η γνώση, η παιδεία και ο πολιτισμός. Σε τελική ανάλυση απαιτούν να προχωρήσουμε με εμπιστοσύνη στις νέες και στους νέους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι καταλαβαίνουν ότι αυτή η παγκόσμια οικονομική καταιγίδα φέρνει στη χώρα μας όπως φέρνει σε όλες τις χώρες του κόσμου σοβαρές επιπτώσεις.

(Θόρυβος)

Μην ανησυχείτε, προβολέας ήταν.

Όλοι ξέρουν ότι οι συνέπειες δεν μπορούν να μηδενιστούν πουθενά, σε καμιά χώρα. Αυτό δεν γίνεται, είναι αδύνατον. Μπορούμε, όμως να τις περιορίσουμε στηρίζοντας τους τομείς που πλήττονται περισσότερο εξαντλώντας κάθε περιθώριο στους συμπολίτες μας που έχουν μεγαλύτερη ανάγκη, συνεχίζοντας τις μεταρρυθμίσεις που έχει ανάγκη ο τόπος.

Όλα αυτά συνιστούν πρόκληση για όλους. Είναι σαφές αυτό. Οι εξελίξεις στην οικονομία, την εργασία, την κοινωνία δεν εξαρτώνται μόνο από τη βούληση της Κυβέρνησης. Εξαρτώνται από όλους. Η Κυβέρνηση δεν έχει δίλημμα. Η δική μας επιλογή είναι δεδομένη.

(ΧΡ)

(4ΧΑ)

Είμαστε αποφασισμένοι να συνεχίσουμε σταθερά τη σύγκρουση με τις προκλήσεις με τα μεγάλα προβλήματα. Τα πυροτεχνήματα, τις μικροκομματικές σκοπιμότητες, την εκλογολογία τα αφήνουμε σε άλλους. Δεν μας αφορούν. Εμείς θα κριθούμε στο πεδίο της πραγματικής πολιτικής και της αποτελεσματικότητας. Αυτή είναι η ξεκάθαρη αντίληψή μας.

Κλείνω λέγοντας το εξής: Ήρθαμε σήμερα με υψηλό αίσθημα ευθύνης και καταθέσαμε, επιτρέψτε μου να πω, ίσως για πρώτη φορά, πάντως από τις σπάνιες φορές στα χρονικά των κοινοβουλευτικών μας συζητήσεων μια τόσο γνήσια και ειλικρινή πρόταση για συνεννόηση επιτέλους σε αυτό το ευαίσθητο και κορυφαίο ζήτημα της παιδείας. Μια λέξη. Η Κυβέρνηση από τη Δευτέρα ξεκινά το διάλογο έτσι ακριβώς όπως τον περιέγραψα. Ελπίζω και πιστεύω έστω και την ύστατη στιγμή να ανταποκριθούν όλοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η προ Ημερησίας Διατάξεως συζήτηση, η οποία διεξήχθη, σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής, με πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού κ. Κώστα Καραμανλή, σε επίπεδο Αρχηγών Κομμάτων, με θέμα την Παιδεία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου

Συναγερμού): Να απαντηθεί εάν θα πάμε ή όχι σε εκλογές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

Ολοκληρώθηκε η συζήτηση. Αυτό θα έπρεπε να είχε τεθεί πολύ νωρίτερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χαίρομαι για την ψυχραιμία με την οποία αντιμετωπίσαμε όλοι τον κρότο πριν από λίγο όταν κάηκε ένα από τα φωτιστικά της Αιθούσης της Βουλής.

Θέλω να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει τις εκθέσεις της στα σχέδια νόμων:

α) του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων «Κύρωση της Σύμβασης για το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Δασών» και

β) του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής «Κύρωση του Πρωτοκόλλου 1996 σχετικά με την τροποποίηση της Σύμβασης για τον περιορισμό της ευθύνης για ναυτικές απαιτήσεις 1976».

Επίσης, οι Υπουργοί Εξωτερικών, Οικονομίας και Οικονομικών και Εθνικής Άμυνας κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση των Πρωτοκόλλων του Βορειοατλαντικού Συμφώνου για την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Αλβανίας και της Δημοκρατίας της Κροατίας».

(Παραπέμπεται στην αρμόδια διαρκή επιτροπή)

Εισερχόμεθα σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη στην ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης που σας έχει διανεμηθεί: «Πρώθηση της συμπαραγωγής δυο ή περισσότερων χρήσιμων μορφών

ενέργειας, ρύθμιση ζητημάτων σχετικών με το Υδροηλεκτρικό Έργο Μεσοχώρας και άλλες διατάξεις».

Ο Υφυπουργός Ανάπτυξης έχει να κάνει κάποια νομοτεχνική βελτίωση;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, υπάρχει κάποια νομοτεχνική βελτίωση στο άρθρο 3. Στο άρθρο 3 στον ορισμό «Ολικός βαθμός απόδοσης» μετά τη λέξη «ηλεκτρικής» προστίθενται οι λέξεις «ή και μηχανικής».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Αυτό είχε συμφωνηθεί.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Ήταν στην μετάφραση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Έχετε δίκιο, ήταν στην μετάφραση.

(ΜΤ)

(4ΧΡ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό και στο σύνολο το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης: «Προώθηση της συμπαραγωγής δύο ή περισσότερων χρήσιμων μορφών ενέργειας, ρύθμιση ζητημάτων σχετικών με το Υδροηλεκτρικό Έργο Μεσοχώρας και άλλες διατάξεις»;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Ανάπτυξης: «Προώθηση της συμπαραγωγής δύο ή περισσότερων χρήσιμων μορφών ενέργειας, ρύθμιση ζητημάτων σχετικών με το Υδροηλεκτρικό Έργο Μεσοχώρας και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου, με την τροποποίηση και την προσθήκη που έκανε ο Υφυπουργός κ. Μπούγας και έχει ως εξής:

(Να καταχωριστεί το κείμενο του νομοσχεδίου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Δευτέρας 15ης Δεκεμβρίου 2008 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Συνεπώς, τα Πρακτικά της Δευτέρας 15^{ης} Δεκεμβρίου 2008 επικυρώθηκαν.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 14.42' λύεται η συνεδρίαση για τη Δευτέρα 26 Ιανουαρίου 2009 και ώρα 18.00' το απόγευμα, με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: Κοινοβουλευτικό Έλεγχο, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που σας έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ